

HÁZASSÁG ÉS CSALÁDI KAPCSOLATOK

OKTATÓI SEGÉDKÖNYV

HÁZASSÁG ÉS CSALÁDI KAPCSOLATOK

OKTATÓI SEGÉDKÖNYV

Kiadja
Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza
Salt Lake City, Utah

Megjegyzések és javaslatok

Méltányoljuk e segédkönyvet illető megjegyzéseit és javaslatait. Kérjük, a következő címre küldje el ezeket:

Curriculum Planning
50 East North Temple Street, Floor 24
Salt Lake City, UT 84150-3200
USA

E-mail: cur-development@ldschurch.org

Kérjük, tüntesse fel nevét, címét, egyházközségét és cövekét! Mindenképpen adja meg a segédkönyv címét! Ezt követően mondja el megjegyzéseit és javaslatait a segédkönyv erősségeiről és a lehetséges jobbátétel területeiről!

© 2001 Intellectual Reserve, Inc.

Minden jog fenntartva
Printed in Germany

Angol eredeti jóváhagyása: 8/97

A fordítás jóváhagyása: 8/97

A Marriage and Family Relations: Instructors Manual fordítása
Hungarian

ÁLTALÁNOS UTASÍTÁSOK

Hogyan használjuk a Házasság és családi kapcsolatok tananyagot?

Terveink szerint a tanfolyamnak az a célja, hogy segítsen az egyház tagjainak a házasságok és családok megerősítésében, valamint abban, hogy örömet találjanak a családi kapcsolataikban. A püspökség vagy gyülekezeti elnök felelőssége a tanfolyam hatékony megtartásának biztosítása.

Mivel az egyház tagjainak szükséglete és családi helyzete különbözik egymástól, a tanfolyam két részből áll. Az A rész: „A házasságok megerősítése” különösen házaspároknak nyújt segítséget, valamint azoknak, akik házasságra készülnek. A B rész: „A szülők felelősségei a családok megerősítése terén” a szülőknek és a nagyszülőknek nyújt segítséget, amint azon igyekeznek, hogy „az Úr tanítása és intése szerint” neveljék fel gyermekeiket (Efézusbeliek 6:4). A tanfolyamon részt vevő egyháztagok legyenek tudatában annak, hogy egyéni szükségleteik szerint eldönthetik, melyik részen vannak jelen, és melyiken nem. Előfordulhat például, hogy egy gyermektelen házaspár jelen akar lenni az A részen, de a B részen nem. Egyedülálló szülő dönthet úgy, hogy csak a B rész leckéin vesz részt.

Az egyházközségi és gyülekezeti vezetők a Szellem késztetéseit és az egyes egyháztagok szükségleteit követve legyenek rugalmasak a tanfolyam megszervezésénél. Vegyék tekintetbe a következő elgondolásokat:

- A püspökségek és gyülekezeti elnökségek tehetik a tanfolyam időpontját a Vasárnapi Iskola idejére. A Szellem útmutatása szerint a vezetők meghívhatnak konkrét egyháztagokat, hogy vegyenek részt a tanfolyamon.
- A főpapi csoport vezetőségek, az elderkvórum elnökségek, valamint a Segítőegylet elnökségek felhasználhatnak egyes leckéket az első vasárnap leckéinek tanításához. A leckék megfelelő módon felhasználhatók esti beszélgetésekhez, valamint hét közbeni vagy szombati tanításokhoz.
- A püspökségek és gyülekezeti elnökségek felhasználhatnak egyes leckéket az ötödik vasárnap összevont melkisédeki papság–Segítőegylet gyűlésén. Fialat férfiaknak és fiatal nőknek rendezett esti beszélgetésen is használhatók a leckék.
- Az ároni papsághoz és a Fialat Nőkhöz kinevezett tanácsadók használhatják a segédkönyvet forrásanyagként a közös tevékenységek estéihez. A leckéket használhatják arra, hogy együtt, illetve saját szervezetükben tanítsák a fiatal férfiakat és a fiatal nőket.
- Egyének és házaspárok önállóan is tanulmányozhatják az anyagot.

Ki kapja meg a tanfolyam anyagát?

Az egyházközségek vagy gyülekezetek minden alatt felsorolt tagja kapjon egy példányt a *Házasság és családi kapcsolatok oktatói segédkönyvéből*, valamint egy példányt a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzából*!

Püspök vagy gyülekezeti elnök
Főpapi csoport vezetője
Elderkvórum elnöke
Fiatal Férfiak elnöke

Segítőegylet elnöke
Fiatal Nők elnöke
Házasság és családi kapcsolatok
tanfolyam oktatója

A tanfolyam minden résztvevője kapjon példányt a tanulmányi kalauzból!

TARTALOM

Általános utasítások	iii
„A család: Kiáltvány a világhoz”	viii
Bevezetés	ix
E tanfolyam célja	ix
Tanítói feladataid	ix
Eljárás komoly családi problémák esetében	xi
Milyen anyagokat használj	xii
További források	xii
 A RÉSZ: A HÁZASSÁGOK MEGERŐSÍTÉSE	
1. „A család központi szerepet játszik a Teremtő tervében”	3
Az utolsó napi próféták a házasság és a család örök fontosságát hirdetik	3
Az örök házasság örömet és nagy áldásokat hozhat ebben az életben és az örökkévalóságon át	4
Terveink szerint a házasság és családi kapcsolatok tanfolyamnak az a célja, hogy segítsen örömet találni a családi kapcsolatainkban	6
Otthonunk lehet „a menny egy darabkája”, ha Megváltónk sziklájára építünk	7
2. Egység létrehozása a házasságban	9
Az Úr megparancsolta a férjnek és a feleségnek, hogy legyenek egyek	9
A férjnek és a feleségnek egyenlő partnerként kell értékelnie egymást	10
A férj és a feleség engedje meg, hogy egyéni jellemvonásaik és képességeik kiegészítsék egymást	11
A férj és a feleség legyen hűséges egymáshoz	12
3. A szeretet és a barátság ápolása a házasságban	14
A férj és a feleség ápolják az egymás iránt érzett szeretetüket	14
Az érzelmek és a kedvesség kifejezésre juttatása életben tartja a házasságban a szeretetet és a barátságot	15
A házasságban a megfelelő intimitás a szeretet kifejezése	16
A házaspárok igyekezzenek birtokában lenni a jószívűségnek, Krisztus tiszta szeretetének	18

4. Kihívásokra történő reagálás a házasságban	20
Minden házaspár szembesül kihívásokkal	20
A férj és a feleség minden kihívást le tud győzni, ha szövetségi kapcsolatként tekint a házasságra	21
Kihívások felmerülése esetén dönthetünk úgy, hogy türelemmel és szeretettel reagálunk, nem idegességgel vagy haraggal	21
5. Kihívásokra történő reagálás pozitív kommunikáció útján	25
Minden házaspárnak lesz némi véleménykülönbsége	25
A férj és a feleség keresse egymásban a tiszteletreméltó tulajdonságokat	25
A pozitív kommunikáció segít a nehézségek megelőzésében és megoldásában	26
6. A házasságok megerősítése hit és ima által	30
A férj és a feleség együtt igyekezzen Jézus Krisztusba vetett hite növelésén	30
Áldott a férj és a feleség, ha együtt imádkoznak	32
7. A megbocsátás gyógyító hatalma	34
Férj és feleség között a megbocsátás szelleme segít a béke, valamint a bizalom és a biztonság érzésének létrehozásában	34
A férj és a feleség kérje a másik bocsánatát, amikor hibát követ el, és törekedjen őszintén a javulásra	35
A férj és a feleség igyekezzen megbocsátani egymásnak	36
8. A család pénzügyeinek kezelése	39
A pénzügyek megfelelő kezelése elengedhetetlen a boldog házassághoz ..	39
A férj és a feleség együtt igyekezzen követni a pénz kezelésének alapvető tanácsait	40
B RÉSZ: A SZÜLŐK FELELŐSSÉGEI A CSALÁDOK MEGERŐSÍTÉSE TERÉN	
9. „Az Úrnak öröksége, a fiak [gyermek]”	47
Mennyei Atyánk földi szülőkre bízta szellemgyermekait	47
A szülők igyekezzenek minden gyermek egyéni szükségleteinek eleget tenni	48
A gyermekeknek joguk van arra, hogy szerető kapcsolat fűzze őket a szüleikhez	49
A gyermekbántalmazás véték Isten szemében	50
A gyermekek nagy örömet hoznak szüleik életébe	52
10. Az apák és anyák szent szerepkörei (1. rész: az apa szerepkörei) ..	54
Az apa és az anya dolgozzon együtt azon, hogy minden gyermeküket ellássák a hit pajzsával	54
Az apák elnököljenek szeretettel és igazlelkűen	55
Az apák biztosítsák családjuk számára az élet szükségleteit és a védelmet	57

11. Az apák és anyák szent szerepkörei (2. rész: az anya szerepkörei)	59
Az anyák részt vesznek Isten munkájában	59
Az anyák elsősorban gyermekeik gondozásáért felelősek	60
Az apa és az anya egyenlő partnerként segítse egymást	62
12. Gyermekek tanítása példamutatás és oktatás által	64
A szülők felelősek gyermekeik tanításáért	64
A szülők inspirációt kaphatnak gyermekeik tanítása terén	65
A szülők példamutatás és oktatás által tanítanak	66
13. Evangéliumi tantételek tanítása a gyerekeknek (1. rész)	69
A szülők tanításai segíthetnek a gyerekeknek abban, hogy erősek maradjanak a hitben	69
A szülők tanítsák meg gyermekeiknek az evangélium első tantételeit és szertartásait	70
A szülők „imádkozásra is tanítsák gyermekeiket és arra, hogy igaz úton járjanak az Úr előtt”	71
14. Evangéliumi tantételek tanítása a gyerekeknek (2. rész)	73
A szülők tanúsítsanak szeretetet gyermekeik iránt, amikor tanítják őket	73
A szülők tanítsák könyörületességre és szolgálatra a gyermekeiket	74
A szülők tanítsák becsületességre és mások tulajdonának tiszteletére a gyermekeiket	75
A szülők tanítsák meg gyermekeiknek a tisztességes munka jutalmát	75
A szülők tanítsák erkölcsi tisztaságra a gyermekeiket	77
15. Utat mutatni a gyerekeknek, amikor döntéseket hoznak	79
A gyerekeknek útmutatásra van szükségük, amikor döntéseket hoznak	79
A szülők segíthetnek a gyerekeknek szabad akaratuk igazlelkű használatában	80
A szülők hagyják, hogy gyermekeik tanuljanak balga döntéseik következményeiből	83
A szülők tanúsítsanak soha meg nem szűnő szeretetet azon gyermekeik iránt, akik letérnek az útról	83
16. Családi ima, családi szentírás tanulmányozás és családi este	86
A családi ima és szentírás tanulmányozás, valamint a családi este minden utolsó napi szent családban töltsön be előkelő szerepet a dolgok fontossági sorrendjében	86
A családok nagy áldásokban részesülnek, ha együtt imádkoznak	87
A családi szentírás tanulmányozás segít a családoknak közelebb kerülni Istenhez	87
A családi este segít a családoknak, hogy megerősítsék magukat a világi hatások ellen	89

A CSALÁD

KIÁLTVÁNY A VILÁGHOZ

AZ ELSŐ ELNÖKSÉG ÉS A TIZENKÉT APOSTOL TANÁCSA
AZ UTOLSÓ NAPOK SZENTJEINEK JÉZUS KRISZTUS EGYHÁZÁBAN

MI, AZ ELSŐ ELNÖKSÉG és a Tizenkét Apostol Tanácsa az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházában ünnepélyesen kijelentjük, hogy a férfi és a nő között lévő házasságot Isten rendelte el, és a család központi szerepet játszik a Teremtő tervében, melyet gyermekei örök életének érdekében alkotott.

MINDEN EMBERÍ LÉTEZŐ – férfi és nő – Isten kép-mására teremtett. Mindegyikük mennyei szülők szellemgyermekei, és mint ilyenek, isteni természettel és sorssal rendelkeznek. A nemiség lényeges jellemzője az egyén földi élet előtti, halandó és örökkévaló állapotának, céljának.

A FÖLDI LÉTEZÉS ELŐTTI birodalomban a szellemgyermekek Örökkévaló Atyjuként ismerték és imádták Istent, elfogadták az Ő tervét, mely által gyermekei fizikai testet nyerhettek, és földi tapasztalatot szerezhettek, hogy a tökéletesség felé haladjanak, és végül az örökkévaló élet örököseiként felismerjék isteni rendeltetésüket. A boldogság isteni terve lehetővé teszi, hogy a családi kapcsolatok a síron túl is megmaradjanak. A szent templomokban elérhető szertartások és szövetségek lehetővé teszik az egyének számára, hogy visszatérjenek Isten színe elé, a családok számára pedig, hogy az örökkévalóságra egyesüljenek.

ISTENNEK ADÁMHOZ ÉS ÉVÁHOZ SZÓLÓ ELSŐ PARANCSOLATA az ő férjként és feleségként való szülői lehetőségekre vonatkozik. Kijelentjük, hogy Isten gyermekeinek adott parancsolata, miszerint sokasodjanak és töltsék be a földet, még mindig érvényben van. Továbbá kijelentjük, hogy Isten parancsolata szerint a szent teremtő erővel csak olyan férfiak és nők élhetnek, akik törvényes házasság által férj és feleség lettek.

KIJELENTJÜK, hogy a halandó élet megteremtésének céljai az Istenség által meghatározottak. Állítjuk, hogy az élet szentsége és fontossága részét képezi Isten örökkévaló tervének.

A FÉRJ ÉS A FELESÉG komoly feladata, hogy szeressék egymást, törődjenek egymással és gyermekeikkel. „Ímé, az Úrnak öröksége a fiak” (Zsoltárok 127:3). A szülőknek szent kötelességük, hogy szeretetben és tisztességben neveljék fel gyermekeiket, hogy kielégítsék fizikai és lelki szükségleteiket,

tanítsák őket a mások szeretetére és szolgálatára, hogy betartsák Isten parancsolatait és legyenek törvénytisztelő állampolgárok ott, ahol élnek. A férjeknek és feleségeknek – anyáknak és apáknak – majd el kell számolniuk Isten előtt e kötelezettségek teljesítéséről.

A CSALÁD Isten rendelése. A férfi és nő közötti házasság nélkülözhetetlen az Ő örökkévaló tervéhez. A gyermekeknek joguk van ahhoz, hogy házasság kötelékein belül szülessenek, hogy őket olyan apa és anya nevelje föl, aki teljes hűséggel megtartja a házastársi fogadalmakat. A családi boldogság megszerzésének akkor legnagyobb a valószínűsége, amikor az az Úr Jézus Krisztus tanításaira épül. A sikeres házasságok, családok alapját és erejét a hit, az ima, a bűnbánat, a megbocsátás, a tisztelet, a szeretet, az együttérzés, a munka alapelvei, valamint az értékes szórakozási tevékenységek jelentik. Isteni elgondolás szerint az apáknak kell irányítaniuk családjukat szeretettel, tisztességgel, és az ő feladatuk, hogy létszükségletekkel és védelemmel lássák el családjukat. Az anyák elsősorban gyermekeik neveléséért felelősek. Szükségszerű, hogy e szent feladatokban az apák és az anyák egyenlő társakként segítsék egymást. Gyengeség, halál vagy más körülmények szükségessé tehetnek egyéni átalakítást. A tágabb értelemben vett családnak támaszt kellene nyújtania, amikor arra szükség van.

FIGYELMEZTETJÜK mindazokat, akik megszegik az erkölcsi tisztaság szövetségeit, akik bántalmazzák hitvesüket vagy ivadékaikat, vagy akik nem tesznek eleget családi kötelezettségeiknek, hogy egy napon el kell számolniuk Isten előtt. Továbbá figyelmeztetünk benneteket arra, hogy a család széthullása azzal a csapással sújtja majd az egyéneket, a közösségeket és nemzeteket, amelyeket a régi és az újkori próféták is megjövendöltek.

FELSZÓLÍTJUK a felelős állampolgárokat és a kormánytisztviselőket, hogy mindenhol támogassák azokat a lépéseket, melyek célja, hogy megtartsák és erősítsék a családot a társadalom alapvető egységeként.

Ezt a felhívást Gordon B. Hinckley elnök olvasta fel az 1995. szeptember 23-án, Salt Lake Cityben, Utahban megtartott általános segítőegyleti gyűlésen elhangzott üzenete részeként.

BEVEZETÉS

E tanfolyam célja Terveink szerint a házasság és családi kapcsolatok tanfolyamnak az a célja, hogy segítsen az egyház tagjainak a házasságok és családok megerősítésében, valamint abban, hogy örömet találjanak a családi kapcsolataikban. Két részre tagoltuk. Az A rész: „A házasságok megerősítése” különösen házaspároknak nyújt segítséget, valamint azoknak, akik házasságra készülnek. A B rész: „A szülők felelősségei a családok megerősítése terén” a szülőknek és a nagyszülőknek nyújt segítséget, amint azon igyekeznek, hogy „az Úr tanítása és intése szerint” neveljék fel gyermekeiket (Efézusbeliek 6:4).

A tanfolyam alapját olyan tanok és tantételek képezik, melyeket a szentírások, valamint utolsó napi próféták és apostolok tanítanak. Külön hangsúlyt fektet „A család: Kiáltvány a világhoz” szövegére, amely a viii. oldalon található.

Tanítói feladataid Amint elgondolkozol a házasság és a család örök fontosságán, valamint azon, hogy mily nagy szükség van a házasságok és családok megerősítésére, kezded látni, milyen fontos elhívást kaptál, amikor felkértek ennek a tanfolyamnak a tanítására. Odaadásod és imádságos lelkű felkészülésed áldásnak bizonyul majd számodra, valamint családod és azok számára, akik részt vesznek a tanfolyamon. Elhívásod felmagasztalásán igyekezve tartsd szem előtt azokat a tantételeket, amelyeket ez az oldal, valamint a x–xi. oldalak felvázolnak.

Készülj fel a tanításra!

E tanfolyam oktatójaként felelős vagy azért, hogy a Szentlélek hatalma által tanítsd az evangélium tanait. Nem kell szakképzettséggel rendelkezned a családoknak nyújtott tanácsadás terén, és nem kell minden olyan kihívásra megoldást találnod, amelyekkel a családok szembenéznek. Az osztálytermi beszélgetések késztessek arra a résztvevőket, hogy gondolják át a saját életüket, imádkozzanak arról, és tegyék jobbá családjuk helyzetét!

Segítséget illetően az evangélium tanításának alapvető tantételeiről, mint a személyes felkészülés, a tanítványok iránti szeretet és a Szellem általi tanítás, fordulj a következő forrásanyagokhoz:

- „Evangéliumi tanítás és vezetés”, az *Utasítások egyházi kézikönyve, 2. könyv: Papsági és segédszervezeti vezetők* 16. része (35209 135 vagy 35903 135).
- *Tanítás, nincs nagyobb elhívás* (36123 135).
- *Tanítási kalauz* (34595 135).

Tartsd szem előtt a tanfolyam egészének anyagát!

Az első lecke tanítása előtt szakíts időt a tanfolyam egészének áttekintésére! Ez segíteni fog neked annak megértésében, hogyan épülnek egymásra a leckék, és segítenek a házasságok és családok megerősítésében.

Az egyes leckékre való felkészülés során segítséget nyújthat a tartalomjegyzék áttekintése (v–vii. o.), amely felvázolja a tanfolyam anyagát. Nézd át, mit

tanítottál és tanultál, és gondold át, az egyes leckék tanai és tantételei hogyan támasztják alá a tanfolyam egészének anyagát!

Kezdd el hamar az órákra történő felkészülést!

Felkészülésed sikeresebb lesz, ha minden lecke esetében korán hozzákezdesz. Egy-egy óra megtartása után azonnal kezdj hozzá a következő lecke átnézéséhez! Ha már van elképzelésed arról, hogy mit fogsz tanítani, a hét során át tudod gondolni a leckét! Ez segíthet neked abban, hogy fokozottan tudatában legyél a hangsúlyozandó tantételeknek, a használható módszereknek, valamint a megosztható élményeknek.

Válaszd ki azt a leckeanyagot, ami leginkább megfelel a résztvevők szükségleteinek!

Figyelmesen tanulmányozd az egyes leckék tanait és tantételeit, és keresd a Szellem útmutatását, hogy segítsen neked a résztvevők szükségleteinek leginkább megfelelő leckeanyag kiválasztásában! Ne felejtsd el, hogy „a lecke sikerét a tanulóidra gyakorolt hatásán lehet lemérni” (*Tanítás, nincs nagyobb elhívás* [1999], 103. o.).

Döntsd el, hogyan tanítsd a leckéket!

Annak eldöntése mellett, hogy *mit* tanítasz az órán, annak eldöntése is fontos, hogy *hogyan* tanítod azt. Mindig igyekezz úgy tanítani, hogy az ösztönözze a résztvevőket a tanult tanok és tantételek alkalmazására!

E tanfolyam leckéit inkább beszélgetések, mintsem előadások keretében tanítsd! Segíts az osztály tagjainak abban, hogy jelentősegteljesen részt vehessenek az általad tanított tanok és tantételek megbeszélésében! Az Úr osztálytermi beszélgetésre vonatkozó tanácsa a Tanok és szövetségek 88:122. versében található: „Nevezzetek ki valakit közületek tanítónak, és ne vigyétek a szót mindnyájan egyszerre; inkább egyszerre csak egy beszéljen és mindnyájan hallgassák szavát, hogyha már mind beszéltek, mindenki épülhessen mindenki szaván, és mindenkinek egyforma előjoga legyen [a beszédhez]”. A beszélgetések levezetésével kapcsolatos információkat lásd a *Tanítás, nincs nagyobb elhívás* 63–70. oldalain.

Ha helyénvaló, használj sokféle módszert, hogy segíts a résztvevőknek a leckék tantételeinek megismerésében és megértésében! Keress például lehetőséget a táblahasználatra, a szemléltetőeszközök használatára, valamint képek kitételére! E módszerek és más módszerek használatával kapcsolatos segítségért lásd a *Tanítás, nincs nagyobb elhívás* 159–184. oldalait.

Kérd meg a résztvevőket a tanultak alkalmazására!

Az evangélium tanítójaként nem szabad megelégedned azzal, hogy pusztán megosztasz bizonyos információkat, még akkor sem, ha ezt eredeti, lenyűgöző módon teszed. Az a célod, hogy segíts másoknak a tanult tanok és tantételek szerint élni. Harold B. Lee elnök, az egyház 11. elnöke, azt a tanácsot adta:

„Az evangélium minden tantétele és szertartása bizonyos értelemben csak felhívás arra, hogy tanításai gyakorlása által tanuljunk meg az evangéliumot. Senki nem tudja a tizedfizetés tantételét, amíg nem fizet tizedet. Senki nem tudja a Bölcsesség szavának tantételét, míg be nem tartja a Bölcsesség szavát. A gyerekek – és a felnőttek sem, ha már itt tartunk – nem térnek meg addig a tized, a

Bölcsesség szava, a sabbat napjának megszentelése vagy az ima tantételéhez csupán azért, hogy hallják, amint valaki beszél azokról. Úgy tanuljuk meg az evangéliumot, hogy a szerint élünk.

Igazából nem tudunk semmit az evangélium tanításairól, míg meg nem tapasztaljuk az abból eredő áldásokat, hogy minden egyes tantétel szerint élünk” (*Stand Ye in Holy Places* [1974], 215. o.).

Az egyházi folyóiratokban gyakran jelennek meg inspiráló történetek azt szemléltetve, ahogyan az egyház tagjai áldásokat kaptak, amikor az evangélium szerint éltek. Találhatsz olyan történeteket, amelyek bizonyos tanokat és tantételeket tanítanak, ha megnézed a folyóiratok tárgymutatóját. Esetleg megoszthatsz az órán néhány ilyen történetet.

Minden lecke végén kérd meg a résztvevőket, hogy alkalmazzák a tanultakat! Mindenképpen hagyj elég időt olyan felkérések elmondására, amelyek tettekre készítik majd őket! Tervezd meg, hogyan közvetítesz majd ilyen felkéréseket! A 9. lecke után például – „Az Úrnak öröksége a fiak [gyermek]ek” – átnézhetitek a lecke fő tantételeit, majd megkérheted a résztvevőket, kötelezzék el magukat amellet, hogy több időt töltenek el külön-külön, kettesben a gyermekeikkel.

Biztasd a résztvevőket, hogy használják a tanfolyamhoz tartozó tanulmányi kalauzt!

Az egyes órákra történő felkészülés részeként nézd át az adott leckéhez tartozó anyagot a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzában* (36357 135)! Tervezd meg, hogyan biztatsz majd a résztvevőket arra, hogy (1) kövessék legalább az egyik javaslatot az „Ötletek az alkalmazásra” részben, és (2) olvassák el az egyes leckékhez tartozó cikket vagy cikkeket! Hangsúlyozd ki, hogy a házaspárok sokat nyerhetnek abból, ha együtt olvassák el és beszélnek meg a tanulmányi kalauzban található cikkeket!

A résztvevők hozzák el az órára a tanulmányi kalauzukat!

Reagálj azok szükségleteire, akik nem hagyományos családi körülmények között élnek!

Legyél érzékeny azon résztvevők egyéni körülményeire, akik talán még nem házasodtak meg, akik megözvegyültek, elváltak, illetve más, bonyolult családi körülmények között élnek! Ne felejtse el Spencer W. Kimballnak, az egyház 12. elnökének következő kijelentését:

„Továbbra is előtérbe helyezzük az utolsó napi szent család ideálját. Annak ténye, hogy egyesek nem részesültek annak kiváltságában, hogy ilyen családban éljenek, nem elég jó ok arra, hogy ne beszéljünk erről az ideálról. Érzékenységgel beszélünk azonban a családi életről, felismervén, hogy sokan . . . jelenleg nem részesülnek annak kiváltságában, hogy ilyen családhoz tartozhatnak. Nem vethetjük el azonban ezt a normát, mert oly sok más dolog függ ettől” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, szerk. Edward L. Kimball [1982], 294–295. o.).

Eljárás komoly családi problémák esetében

Biztass beszélgetésre, de azt is értesd meg a résztvevőkkel, hogy nem helyénvaló komoly családi problémák részleteinek a megosztása! Ha a résztvevők komoly nehézségekkel kapcsolatban kérnek tanácsot, akkor gyengéden biztasd őket arra, hogy beszéljenek négy szemközt a püspökkel! Ő az, aki tanácsot tud adni nekik.

Emellett javasolhat olyan tanácsadókat az UNSZ Családi Szolgáltatásoknál, illetve közösségi intézményeket, amelyek az egyház normáival egyező segítséggel szolgálhatnak.

Milyen anyagokat használj

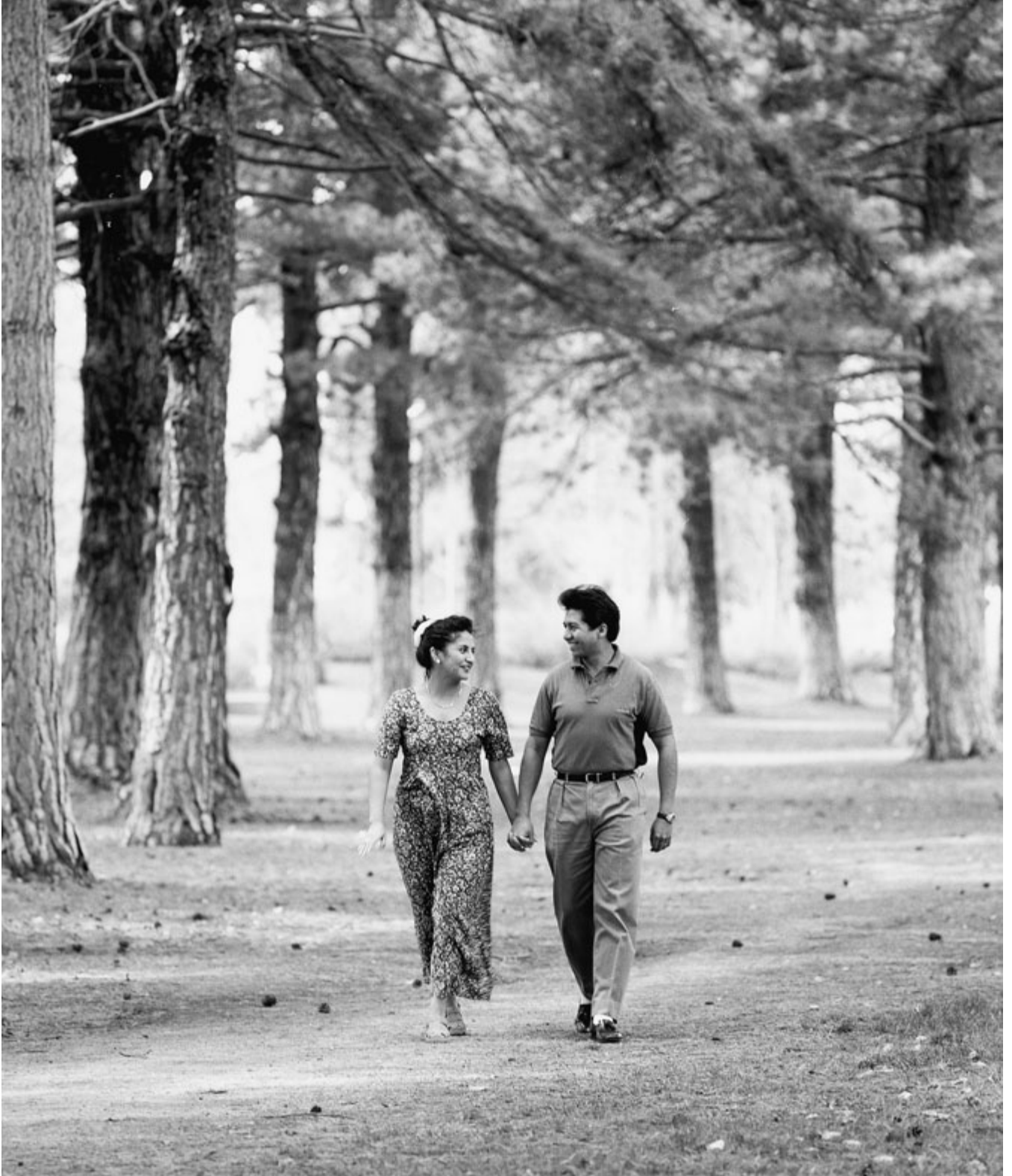
Az egyház elég forrásanyagról gondoskodott, amelyek segítenek neked a házasságot és családot illető igaz tanok és tantételek tanításánál. Kérünk, a felkészülésed vagy tanításod során tartózkodj más, kereskedelmi forgalomban lévő anyagoktól! A tanfolyam tanításának elsődleges forrásai a szentírások, ez a segédkönyv, valamint a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauza*. Sok gondolatot és imádságot fektettünk e tananyag elkészítésébe.

További források

A következő, egyház által kiadott forrásanyagok további információkkal szolgálnak azon témák tekintetében, melyeket ez a tanfolyam szóba hoz. Ezek a forrásanyagok az egyház elosztó-központjain keresztül állnak rendelkezésre. Biztathatod a résztvevőket arra, hogy használják a családjukban ezeket a kiadványokat (a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauza* vi. oldalán is fel vannak sorolva ezek).

- *Családi kalauz* (31180 135). Ez a kalauz leírja a család felépítését, információkkal szolgál az evangélium otthon történő tanításáról, és felvázolja a papsági szertartások és áldások menetét.
- Egyházi folyóiratok cikkei a házasságról és a családról.
- *Tanítás, nincs nagyobb elhívás* (36123 135). Ebben a forrásanyagban olyan tantételek és gyakorlati tanácsok vannak, melyek segítenek az egyház tagjainak abban, hogy jobb evangéliumi tanárok legyenek. A D rész: „Az otthoni tanítás” (125–148. o.) különösen a szülőknek nyújt segítséget.
- *Tanítási kalauz* (34595 135). Ez a kalauz javaslatokkal szolgál az evangéliumi tanítás és tanulás terén.
- *A fiatalság erősségeért* (34285 135). Ez a füzet felvázolja az egyház normáit a randevúzás, öltözködés és megjelenés, barátkozás, becsületesség, beszéd, média, mentális és testi egészség, zene és tánc, nemi tisztaság, vasárnapi viselkedés, bűnbánat, érdemesség és szolgálat terén.
- *Szülők kalauza* (31125 135). Ez a kézikönyv javaslatokat ad, hogy segítsen a szülőknek gyermekeik tanítása során a testi intimitás témájában.
- „Útmutatás a család pénzügyeihez”, *Liahona*, 2000. április, 42–48. o. Ez a cikk, amelyet elder Marvin J. Ashton, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja írt, gyakorlati javaslatokat ad a család pénzügyeinek kezeléséhez.

A RÉSZ A HÁZASSÁGOK MEGERŐSÍTÉSE

„A CSALÁD KÖZPONTI SZEREPET JÁTSZIK A TEREMTŐ TERVÉBEN”

1
LECKE

Cél A család örök fontosságának hangsúlyozása és a résztvevők segítése, hogy tudják, mit kell tenniük azért, hogy teljes mértékben hasznukra váljon a Házasság és családi kapcsolatok tanfolyam.

Felkészülés

1. Nézd át a „Tanítói feladataid” alatt található tantételeket (e segédkönyv ix–xi. oldalain)! Nézd meg, hogyan alkalmazhatod ezeket a tantételeket, amikor felkészülsz a tanításra!
2. Olvasd el a lecke vastag betűvel szedett alcímeit, amelyek felvázolják a leckében szereplő tanokat és tantételeket! Felkészülésed részeként gondolkozz el a hét során ezekről a tanokról és tantételekről, a Szellem útmutatását keresve annak eldöntésénél, hogy mit hangsúlyozz ki, mire van szüksége a résztvevőknek!
3. Imádságos lélekkel tanulmányozd „A család: Kiáltvány a világhoz” szövegét e segédkönyv viii., illetve a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauza* iv. oldalán!
4. Minden résztvevőnek szerezz be egy példányt a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzából* (36357 135)! A Vasárnapi Iskola elnökségétől, az egyházközségi írnoktól, illetve a tananyagokért felelős egyházközségi segédírnoktól kell megkapnod ezeket.
5. Előre kérj meg egy vagy két résztvevőt, hogy készüljenek fel és mondják el röviden, milyen érzés volt, amikor házasságot kötöttek a templomban! Arra is kérd meg őket, hogy készüljenek fel és beszéljenek arról, milyen örömben és áldásokban részesülnek ebben az életben azért, mert örökre a házastársukhoz pecsételték őket! Keresd a Szellem útmutatását, amikor eldöntöd, kiket kérj meg erre a feladatra!
6. Az óra előtt írd fel a táblára a következő idézetet (A *Stand Ye in Holy Places* [1974], 255. o.-ról):
Az Úr általatok és általam elvégzett legfontosabb munkája saját otthonaink falain belül lesz.

*Harold B. Lee elnök
Az egyház 11. elnöke*

**Javasolt
órafelépítés**

Az utolsó napi próféták a házasság és a család örök fontosságát hirdetik.

Mondd el a következő igaz történetet:

Egy férfi úgy látta, mindenét elvesztette egy katasztrófászerű áradásban. Nem világi javainak elvesztése miatt sírt, hanem azért, mert nem tudta, hol van szeretett felesége és négy gyermeke. Nagy valószínűséggel megfulladtak. Hamarosan hírt kapott, hogy életben vannak és egy közeli mentőállomáson várnak rá. Mily örömteli pillanat volt az, amikor a család ismét találkozott

egymással! Örömük közepette azt mondta a férfi: „Újra velem van a családom, és bár úgy állok itt, hogy egyetlen világi dolog sincs a nevemen, milliomosnak érzem magam” (idézi Robert L. Simpson, Conference Report, 1980. október, 11–12; vagy *Ensign*, 1980. november, 11. o.).

Röviden mondd el meggyőződéseidet és tanúbizonyságodat a házasságról és a családról! Amennyiben helyénvaló, oszd meg a saját családdal kapcsolatos érzéseidet! Ezt követően olvasd fel a következő kijelentést elder Boyd K. Packertől, a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Az egyház központi magja nem a cövek[központ], se nem a kápolna. A földön nem feltétlenül a templom a legszentebb hely. A kápolna, a cövek[központ] és a templom azért szent, mert az egyház legszentebb intézményének, az otthonnak az erősítéséhez járulnak hozzá, és az egyházban a legszentebb kapcsolatot, a családot áldják meg” (*That All May Be Edified* [1982], 234–235. o.).

Minden résztvevőnek adj egy példányt a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzából* (36357 135)! Lapozzák fel a iv. oldalt! Mondd el, hogy 1995-ben az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvóruma kiadott egy, az egész világnak szóló kiadványt a házasságról és a családról! A kiáltványban tanított sok tan és tantétel megbeszélésére sor kerül majd a tanfolyam ideje alatt. Olvassátok el a kiáltványt úgy, hogy megkérsz öt résztvevőt, olvasson fel egy-egy bekezdést!

- Milyen tanokat és tantételeket tanít a családról szóló kiáltvány? (A táblán felsorolhatod a résztvevők válaszait.) Miért van a világnak szüksége erre a tanácsra és figyelmeztetésre?

Gordon B. Hinckley elnök, az egyház 15. elnöke, azt mondta: „Miért kaptuk most meg ezt a kiáltványt a családról? Mert a család ostrom alatt áll. Az egész világon sorra hullanak szét a családok. A társadalom jobba tételének elkezdésére otthon kell sort keríteni. A gyermekek javarészt azt teszik, amire tanítják őket. Megpróbáljuk jobba tenni a világot azzal, hogy megerősítjük a családot” (*Inspirational Thoughts*, *Ensign*, 1997. augusztus, 5. o.).

- Milyen tekintetben erősített meg titeket és családokat az, hogy követtétek e kiáltvány tanácsait?

Az örök házasság örömet és nagy áldásokat hozhat ebben az életben és az örökkévalóságon át.

Hangsúlyozd ki, hogy az örökkévaló házasság központi szerepet játszik Mennyei Atyánk nagyszerű, boldogságunkra vonatkozó tervében! Lehetővé teszi a családok számára azt, hogy örömet találjanak ebben az életben, és tovább fejlődjenek az örökkévalóságon át.

- Milyen áldásokat kaphatunk ebben az életben akkor, ha az örökkévalóságra kötöttünk házasságot?

Kérd meg a felkért résztvevőket, hogy mondják el röviden, milyen érzés volt házasságot kötni a templomban, és milyen örömet és áldásokat kapnak ebben az életben azért, mert az örökkévalóságra a házastársukhoz vannak pecsételve (lásd „Felkészülés” 5. pont)!

Elmondhatsz egyet vagy többet a következő kijelentések közül:

James E. Faust elnök, az Első Elnökségből, azt tanította: „Sok olyan szövetség van, amelyek nélkülözhetetlenek az itteni és ez utáni boldogsághoz. A legfontosabbak között ott van a férj és feleség között létrejött házassági szövetség. E szövetségekből származnak az élet legnagyobb örömei” (Conference Report, 1998. április, 19. o.; vagy *Ensign*, 1998. május, 17. o.).

Elder Boyd K. Packer azt mondta, hogy „a szerelem, a szeretet, a házasság és a szülői mivolt . . . az élet legtisztább, legcsodálatosabb és legvonzóbb élményei” közé tartozik (Conference Report, 1993. október, 28. o.; vagy *Ensign*, 1993. november, 21. o.).

Elder Joseph B. Wirthlin, a Tizenkét Apostol Kvórumából, a következőképpen fejezte ki magát: „Az örökkévaló házasság édes házastársi köteléke az egyik legnagyobb olyan áldás, amelyet Isten megadott a gyermekeinek. A csodálatos társammal eltöltött sok-sok év minden bizsonnyal életem legmélyebb örömeit eredményezte. Férj és feleség házastársi kapcsolata az idők kezdete óta alapvető szerepet játszott Mennyei Atyánk nagyszerű, boldogságunkra vonatkozó tervében. Életünkre jó hatást gyakorol, mindkettőnket felemel és nemesebbé tesz az, ha megízleljük családunk kedves tagjai társaságának áldásait” (Conference Report, 1997. október, 42. o.; vagy *Ensign*, 1997. november, 32. o.).

Az első olyan beszédében, amelyet az egyház elnökeként intézett az egyház tagságához, Gordon B. Hinckley elnök azt mondta: „Megbecsülésemet fejezem ki szeretett feleségemnek, akivel e hónap folyamán ötvennyolc éve leszünk házасok. Nagyon hálás vagyok ezért a becses nőért, aki napsütésben és viharban is mellettem járt. Már nem vagyunk olyan magasak, mint valamikor. Ám egymás iránt érzett szeretetünk nem rövidült meg” (Conference Report, 1995. április, 93. o.; vagy *Ensign*, 1995. május, 70. o.).

Mondd el: sok ember hisz abban, hogy a házasság és a családi élet csak és kizárólag halandó élmény. Ám mi az egyház tagjaiként tudjuk, hogy az arra érdemes házaspár beléphet a templomba, és egy szent papsági szertartás férjként és feleségként az örökkévalóságra egymáshoz pecsételheti őket. Ha egy férfi és nő ily módon köt házasságot, örök családi egység kezdődik.

- Milyen örök áldások ígérését kapják meg azok a házaspárok, akiket a papság hatalma pecsétel egymáshoz, és akik ezt követően hűek maradnak a szövetségeikhez? (Olvassátok el a résztvevőkkel a Tanok és szövetségek 131:1–4; 132:19–24, 30–31-es verseit! A következő lista tartalmaz néhány választ, amelyet felírhattok a táblára.)
 - a. Felmagasztosulnak a celesztialis királyság legmagasabb fokán Mennyei Atyánkkal és Jézus Krisztussal (T&Sz 131:1–3; 132:20–24).
 - b. Együtt lesznek „minden időkre és az örökkévalóságra” (T&Sz 132:19). Gyermekeik is részét képezik majd örök családjuknak. (Magyarázd el, hogy a T&Sz 132:19-ben említett ígéret Szent Szelleme a Szentlélek! A Szentlélek hithűségünk szerint megerősíti számunkra azt, hogy Isten szemében elfogadhatóak a papsági szertartások, amelyekben részesültünk.)
 - c. „Trónusokat, királyságokat, fejedelemségeket [és] hatalmakat” örökölnek majd (T&Sz 132:19).
 - d. Továbbra is lesznek utódaik, vagyis szellemgyermekeik, az örökkévalóságon át (T&Sz 132:19, 30–31; lásd még T&Sz 131:4).
- Miben segít nektek az a tudat, hogy a családok örökkévalók lehetnek?

Mutass rá, hogy sok olyan hithű szent van, akinek önhibáján kívül nincs lehetősége ebben az életben elnyerni az örökkévaló házasság áldásait. Hangsúlyozd ki: az Úr megígérte, hogy végül minden hithű szent elnyeri ezeket az áldásokat. Ha szükségét érzed annak, hogy segíts a résztvevőknek e tantétel megértésében, olvasd fel a következő kijelentést elder Dallin H. Oakstól, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjától!

„Tudjuk, hogy sok arra érdemes és csodálatos utolsó napi szentnek jelenleg nincsen ideális lehetősége a fejlődésre, és hiányoznak esetében az alapvető kitételek. Az egyedülállóság, a gyermektelenség, a halál és a válás megghiúsítja az ideálokat, és hátráltatja a megígért áldások beteljesedését. Emellett vannak olyan nők, akik szeretnének teljes időben anyák és otthonteremtők lenni, ám szó szerint rákényszerülnek arra, hogy teljes időben dolgozzanak. Ám ezek a megghiúsulások csupán időlegesek. Az Úr megígérte, hogy az örökkévalóságban egyetlen áldás sem tagadtatik meg azon fiától és leányaitól, akik betartják a parancsolatokat, hűek maradnak a szövetségeikhez, és arra vágnak, ami helyes.

A halandóság legfontosabb hiányainak nagy része helyére kerül a millennium idején, amikor is Atyánk arra érdemes gyermekei számára minden olyan dolog beteljesedik, ami még hiányzik a boldogság nagyszerű tervéből. Tudjuk, hogy ez így lesz a templomi szertartások esetében. Szerintem ez így lesz a családi kapcsolatok és élmények tekintetében is” (Conference Report, 1993. október, 101. o.; vagy *Ensign*, 1993. november, 75. o.).

Az egyes résztvevők körülményeire reagálva segíthet az, ha felolvasod az egyik vagy mindkét kijelentést a 8. oldalon található „További forrásanyag” részben.

Terveink szerint a házasság és családi kapcsolatok tanfolyamnak az a célja, hogy segítsen örömet találni a családi kapcsolatainkban.

Kérj meg egy résztvevőt a következő kijelentés felolvasására:

Harold B. Lee elnök, az egyház 11. elnöke, azt mondta: „Az Úr általatok és általam elvégzett legfontosabb munkája saját otthonaink falain belül lesz” (*Stand Ye in Holy Places*, 255. o.).

- Miben lenne más a világ, ha mindenki ezen egyszerű kijelentés szerint élne?

Mondd el, hogy ennek a tanfolyamnak az a célja, hogy segítsen nekünk a házasságok és családok megerősítésében, valamint abban, hogy örömet találjunk a családi kapcsolatainkban! A leckék alapját olyan tanok és tantételek képezik, melyeket a szentírások, valamint utolsó napi próféták tanítanak.

Mutass rá, hogy a résztvevők kifejezték családjuk megerősítésére irányuló vágyukat azzal, hogy úgy döntöttek, eljönnek a tanfolyamra! Három dolgot kell megtenniük annak érdekében, hogy teljes mértékben javukra váljon a tanfolyam:

1. Részt vesznek az órákon.

Mutass rá, hogy akik részt vesznek az órákon, attól függetlenül tanulhatnak egymástól, hogy milyen tapasztalattal rendelkeznek a házasság vagy a gyermeknevelés terén! Kérd meg a résztvevőket, hogy tegyenek bizonyosságot a megbeszélte igazságokról, és meséljenek a leckékhez kapcsolódó helyénvaló élményekről!

2. Használják a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzát*.

Kérd meg a résztvevőket, hogy nyissák ki a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzának* náluk lévő példányát! Mutass rá, hogy a kalauz minden lecke esetében tartalmaz egy „Ötletek az alkalmazásra” részt, amely javaslatokat tesz és segít a tanulóknak a tanult tanok és tantételek alkalmazásában! Emellett minden leckét az egyház általános felhatalmazottainak egy vagy két cikke kíséri. Az egyes leckék után a résztvevők végezzenek el legalább egy javasolt tevékenységet, és tanulmányozzák az egyes cikkeket! A házaspárok sokat nyerhetnek abból, ha együtt olvassák el és beszélnek meg a cikkeket.

Utaldj a tanulmányi kalauz 3–7-es oldalaira! Biztasd a résztvevőket, nézzék át e lecke tanait és tantételeit azáltal, hogy (1) követik legalább az egyik javaslatot az „Ötletek az alkalmazásra” részben, és (2) tanulmányozzák elder Boyd K. Packer „Egy időre és mind az örökkévalóságra” c. cikkét!

Biztasd a résztvevőket, hogy minden órára hozzák el a tanulmányi kalauzukat!

3. Igyekezzenek a leckékben tanított tanok és tantételek szerint élni.

Hangsúlyozd ki, hogy nem elég az evangélium pusztá megismerése. A tanultak szerint kell élnünk ahhoz, hogy az evangélium hatékony legyen az életünkben. Harold B. Lee elnök kijelentette: „Igazából nem tudunk semmit az evangélium tanításairól, míg meg nem tapasztaljuk az abból eredő áldásokat, hogy minden egyes tantétel szerint élünk” (*Stand Ye in Holy Places*, 215. o.).

Otthonunk lehet „a menny egy darabkája”, ha Megváltónk sziklájára építünk.

Hangsúlyozd ki, hogy a mai világban gyakran az otthon az egyetlen olyan hely, ahol békére lelhetünk. Ezt követően olvasd fel a következő kijelentést Thomas S. Monson elnöktől, az Első Elnökség tagjától:

„Ha valóban megpróbáljuk, akkor otthonunk lehet egy darabka mennyország itt a földön. Gondolataink, tetteink, életünk nemcsak földi utazásunk sikerét befolyásolják, hanem örök céljaink felé vezető utunkat is kijelölik” (Conference Report, 1988. október, 80–81. o.; vagy *Ensign*, 1988. november, 69. o.).

- Milyen tekintetben lehet „egy darabka mennyország” az otthon?

Miután a résztvevők válaszoltak erre a kérdésre, mondd el saját meggyőződésedet arról, hogy miként lehet egy darabka mennyország az otthon! Ha helyénvaló, biztonságod részeként mesélj el egy-két személyes élményt!

Mondd el a következő kijelentést Spencer W. Kimballtól, az egyház 12. elnökétől:

„Sok olyan társadalmi korlát elhomályosul és eltűnik mostanában, ami egykor segített a család erősítésében és megtámasztásában. El fog jönni az idő, amikor csak azok lesznek képesek családjuk megőrzésére a körénk gyűlő gonoszság közepette, akik mélyen és tevékenyen hisznek a családban” (Conference Report, 1980. október, 3. o.; vagy *Ensign*, 1980. november, 4. o.).

Olvassátok el a résztvevőkkel Hélamán 5:12-es versét! Ezt követően olvasd fel a következő kijelentést elder Joseph B. Wirthlintől, a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Ha Megváltónk és az evangélium sziklájára építitek otthonotok alapját, akkor azok menedékhellyé válhatnak, ahol családok oltalmat talál az élet dühöngő viharai előtt” (Conference Report, 1993. április, 88. o.; vagy *Ensign*, 1993. május, 71. o.).

- Mit jelent számotokra az, ha „Megváltónk . . . sziklájára építitek otthonotok alapját”? Milyen konkrét dolgokat tesznek meg a családok akkor, ha Krisztus-központú az otthonuk?

Hangsúlyozd ki, hogy ez a tanfolyam olyan tantételeket beszél meg, amelyek megerősítik a házasságokat és a családokat! Alkalmaznunk kell ezeket a tantételeket, hogy otthonainkban közelebb kerüljünk Mennyei Atyánkhoz és Jézus Krisztushoz. Soha nem szabad szem előtt veszítenünk az Üdvözítő által hozott végtelen kiengesztelést, amely lehetővé teszi számunkra azt, hogy mindörökké a családukkal éljünk.

Befejezés

Fejezd ki, milyen hálás vagy ezért a tanfolyamért, és hozd a résztvevők tudomására, hogy mit várhatnak el tőled mint tanítótól! Biztosíthatod például őket arról, hogy lelkiileg fel fogsz készülni a tanításra, és velük együtt alkalmazod az egyes leckék tantételeit, valamint használsz a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauza* kiadványt. Biztasd a tanulóidat, hogy kötelezzék el magukat az órai részvétel, a tanulmányi kalauz használata, valamint a tanult tanok és tantételek alkalmazása mellett!

A Szellem készítése szerint tegyél bizonyosságot arról, milyen fontos a család! Fejezd ki háládat annak tudatáért, hogy családot örök lehet!

További forrásanyag

Kijelentések, amelyek azok szükségleteire reagálnak, akik nem hagyományos családi körülmények között élnek

Olvasd el a következő kijelentések egyikét – vagy mindkettőt –, hogy reagálj azon résztvevők szükségleteire, akik nem hagyományos családi körülmények között élnek!

Ezra Taft Benson, az egyház 13. elnöke, a következő szavakkal szolt az egyház egyedülálló nőtestvéreihez: „Úgy tekintünk rátok, mint akik elengedhetetlen részét képezik az egyház fő részének. Azért imádkozunk, hogy a hangsúly, amit természetes módon a családokra fektetünk, ne éreztesse veletek azt, hogy kevésbé van rátok szükség vagy kevésbé vagytok értékesek az Úrnak, illetve egyházának. Az egyház tagságának szent kötelékei messze meghaladják a családi állapotot, a kort vagy a jelen körülményeket. Egyéni értéketek Isten leányaiként felülmúlja mindezeket” (“To the Single Adult Sisters of the Church”, *Ensign*, 1988. november, 96. o.).

Joseph Fielding Smith elnök, az egyház 10. elnöke, azt tanította: „Ha egy olyan férfi vagy nő, akit erre az időre és az örökkévalóságra a másikkal pecsételtek a templomban, bűnt követ el és elveszíti annak jogát, hogy felmagasztosuljon a celesztialis királyságban, akkor sem hátráltathatja a sértett társ előrehaladását, amennyiben az hű maradt. Mindenki [saját] cselekedetei alapján ítéltetik meg, és nem lenne igazságos az, ha az ártatlant ítélnék el a vétkes bűneiért” (*Doctrines of Salvation*, szerk. Bruce R. McConkie, 3 kötet, [1954–1956], 2:177. o.).

EGYSÉG LÉTREHOZÁSA A HÁZASSÁGBAN

2
LECKE

Cél	A házaspárok segítése abban, hogy egységesebbek legyenek, és az egyedülálló egyháztagok segítése abban, hogy felkészüljenek a házassági egység élvezésére.
Felkészülés	<ol style="list-style-type: none">1. Amikor felkészülsz a tanításra, nézd meg, hogyan követheted a „Tanítói feladataid” alatt található tantételeket (e segédkönyv ix–xi. oldalain)!2. Olvasd el a lecke vastag betűvel szedett alcímeit! Ezek az alcímek áttekintik a lecke tanait és tantételeit. Felkészülésed részeként gondold át, hogyan segíthetsz a résztvevőknek az adott tanok és tantételek alkalmazásában! Keresd a Szellem útmutatását, amikor eldöntöd, mit hangsúlyozz ki, mi felel meg a résztvevők szükségleteinek!3. Ha rendelkezésre áll a <i>Family Home Evening Resource Book</i> (31106), akkor tanulmányozd az “Achieving Oneness in Marriage” részt a 239–240. oldalon! Az órán is utalhatsz erre a cikke.4. Hozz az órára minden résztvevőnek papírt és ceruzát!
Javasolt órafelépítés	<p>Az Úr megparancsolta a férjnek és a feleségnek, hogy legyenek egyek.</p> <p>A lecke elkezdéséhez írd fel a táblára: $1+1=1!$</p> <ul style="list-style-type: none">• Hogyan jellemzi ez a házastársi kapcsolatot? <p>Miután a résztvevők megbeszélték ezt a kérdést, olvasd el velük 1 Mózes 2:24-es versét! Hangsúlyozd ki: az Úr megparancsolta a férjnek és a feleségnek, hogy legyenek egyek!</p> <ul style="list-style-type: none">• Mit jelent az férj és feleség esetében, hogy legyenek egyek? <p>Olvastasd el a résztvevőkkel elder Henry B. Eyring, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, következő kijelentését (8. oldal a <i>Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzában</i>)!</p> <p>„A férfi és a nő teremtésekor házassági egységük nemcsak reményként adatott, hanem parancs volt! 'Annakokáért elhagyja a férfiú az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez; és lesznek egy testté' (1 Mózes 2:24). Mennyei Atyánk azt akarja, hogy egymásba fonódjon a szívünk. Ez a szeretetben való egyesülés nemcsak egy eszme. Ez szükségszerűség” (Conference Report, 1998. április, 85. o.; vagy <i>Ensign</i>, 1998. május, 66. o.).</p> <p>Magyarázd el, hogy ez a lecke számos olyan módot megtárgyal, ahogyan férj és feleség egységes lehet!</p>

A férjnek és a feleségnek egyenlő partnerként kell értékelnie egymást.

Mondd el, a házassági egység egyik fontos tantétele az, hogy a férjnek és a feleségnek egyenlő partnerként kell értékelnie egymást! Míg Gordon B. Hinckley elnök első tanácsosként szolgált az Első Elnökségben, azt mondta:

„A házasság a szó legigazibb értelmében egyenlő felek partneri viszonya, és egyik sem gyakorol uralmat a másik felett, inkább minden feladatában és törekvésében biztatja és segíti őt” (*“I Believe”, Ensign, 1992. augusztus, 6. o.*).

- Miért kell egyenlő partnerekként értékelnie egymást a férjnek és a feleségnek ahhoz, hogy egyek legyenek?
- Milyen hozzáállások vagy szokások tartják vissza a férjet és a feleséget attól, hogy egyenlő partnerek legyenek a házasságban? Mit tehet a férj és a feleség az ilyen kihívások legyőzéséért?

Elder Boyd K. Packer, a Tizenkét Apostol Kvórumából, azt tanította:

„Nem csak a nőnek kell alkalmazkodnia férje és fiai papsági feladataihoz. Természetesen támogatnia, erősítenie és biztatnia kell őket,

ám a papság viselőinek is alkalmazkodniuk kell a feleség és anya szükségleteihez és feladatköreihez. Fizikai, érzelmi, gondolati és kulturális jólétének, valamint lelki fejlődésének első helyen kell állnia papsági kötelességeik sorában.

Legyen bármilyen szolgálai, nincs olyan csecsemőgondozással, gyermekneveléssel vagy háztartással kapcsolatos feladat, amely ne lenne ugyanúgy [a férj] kötelessége is” (*“A Tribute to Women”, Ensign, 1989. július, 75. o.*).

Elder Richard G. Scott, a Tizenkét Apostol Kvórumából, azt tanácsolta a papságviselőknél: „Férjként és a papság érdemes viselőjeként annak az Üdvözítőnek a példáját akarod majd követni, akinek a papságát viseled. Életedet elsősorban arra fogod összpontosítani, hogy átadd magad feleségednek és gyermekeidnek. Alkalmanként az ember megpróbálja kézben tartani az egyes családtagok sorsát. Ő hoz meg minden döntést. Felesége ki van téve az ő szeszélyeinek. Lényegtelen, hogy ez szokás avagy sem. Ez nem az Úr útja. Ez nem az a mód, ahogy egy utolsó napi szent férj a feleségével és a családjával bánik” (*Liahona, 1999. július, 30. o.*).

- Mit tesz a férj és a feleség akkor, ha egyenlő partnerként értékeli egymást? (A táblán összefoglalhatod a résztvevők válaszait. Szükség szerint említsd meg az alábbiakban felsorolt ötleteket, és kérd meg a résztvevőket, hogy meséljenek ezekkel kapcsolatos élményeikről!)
 - a. Osztóznak a felelősségen annak biztossá tétele terén, hogy a család együtt imádkozik, hogy tartanak családi estét, és tanulmányozzák közösen a szentírásokat.
 - b. Közösén megtervezik, hogyan használják fel a család rendelkezésére álló pénzeket.
 - c. Tanácskoznak egymással és megegyeznek a házirend és a gyermekek fegyelmezésének kérdései terén. A gyermekek látják, hogy szüleik egységes állásponton vannak az ilyen döntésekben.

- d. Közösén tervezik meg a család tevékenységeit.
- e. Mindketten segítenek a háztartással kapcsolatos feladatok ellátásában.
- f. Együtt mennek el az egyházi gyűlésekre.

A férj és a feleség engedje meg, hogy egyéni jellemvonásaik és képességeik kiegészítsék egymást!

Olvassátok el a résztvevőkkel az 1 Korinthusbeliek 11:11-es versét! Ezt követően mondd el elder Richard G. Scott következő kijelentését:

„Az Úr tervének értelmében két ember – férfi és nő – szükséges ahhoz, hogy egész jöjjön létre. Férjre és feleségre is szükség van a legnagyobb boldogság és eredményesség eléréséhez az életben. Erőfeszítéseik egymásba fonódnak és kiegészítik egymást. Mindkettőnek vannak olyan jellemvonásai, amelyek leginkább megfelelnek annak a szerepkörnek, amelyet az Úr a férfi és a nő boldogsága érdekében meghatározott. Ha az Úr szándékai szerint használják, ezek a képességek lehetővé teszik a házaspár számára azt, hogy egyként gondolkozzanak, cselekedjenek és örvendezzenek – hogy együtt nézzenek szembe a kihívásokkal és egységesen győzzék le azokat, hogy növekedjen a szeretetük és a megértésük, és hogy a templomi szertartásokon keresztül örökre egymáshoz kötődjenek, egészet alkotva. Ez a terv” (Conference Report, 1996. október, 101. o.; vagy *Ensign*, 1996. november, 73–74. o.).

Az elder Scott által tanított tantétel szemléltetése érdekében végezzétek el a következő gyakorlatot:

Adj minden résztvevőnek papírt és tollat vagy ceruzát! Kérd meg azokat a résztvevőket, akik házasok, hogy soroljanak fel néhány jellemvonást és képességet a sajátjaik közül, valamint házastársuk néhány jellemvonását és képességét! Kérd meg azokat a résztvevőket, akik egyedülállók, hogy gondoljanak egy házaspárra, és sorolják fel a férj és a feleség néhány jellemvonását és képességét! Miután a résztvevőknek adtál néhány percet az írásra, tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan segíthetnek a házaspároknak a felsorolt jellemvonások és képességek abban, hogy egységesek legyenek? (Kérd meg a résztvevőket, hogy mondjanak konkrét példákat!)
- Mit láttatok, hogyan váltak erősséggé a kapcsolatban a férj és a feleség közötti különbségek?

Olvasd fel sister Marjorie P. Hinckley-nek, Gordon B. Hinckley elnök feleségének a következő kijelentését, amelyet házasságuk első évéről tett:

„Szerettük egymást, efelől nem volt kétség, ám nekünk is hozzá kellett szoknunk egymáshoz. Szerintem minden házaspárnak hozzá kell szoknia egymáshoz. Hamar felismertem, hogy jobban tesszük, ha fokozottabban igyekszünk hozzászokni egymáshoz, mintha állandóan megváltoztatni akarjuk a másikat” (*Church News*, 1998. szeptember 26., 4. o.).

- Milyen tekintetben lehet más az eredmény, ha a házaspárok inkább megpróbálnak „hozzászokni egymáshoz”, mintsem állandóan meg akarnák „változtatni a másikat”?

A férj és a feleség legyen hűséges egymáshoz!

Mondd el a következő tanácsot Gordon B. Hinckley elnöktől, az egyház 15. elnökétől:

„Határozzátok el, hogy soha semmi olyan nem állhat közétek, ami szétszakítaná a házasságotokat! Igyekeztek azon, hogy működjen! Határozzátok el, hogy működni fog! Túl sok válás van, ahol szívek törnek össze, és időnként életek pusztulnak el. Legyetek lángolóan hűségesek egymáshoz!” (“Life’s Obligations”, *Ensign*, 1999. február, 2., 4. o.).

- Mit jelent számotokra a *hűséges* szó? (A válaszok közé tartozhat az, hogy valaki igaz, hű, megbízható egy kapcsolatban.)

Mondd el: az Úr kihangsúlyozta annak szükségességét, hogy a férj és a feleség hűséges legyen egymáshoz! Olvassátok el a résztvevőkkel a Tanok és szövetségek 42:22-es versét! Mutass rá, hogy ez a parancsolat egyformán vonatkozik a férjre és a feleségre!

- Mit jelent a férjhez vagy a feleséghez ragaszkodni, és senki máshoz?

Spencer W. Kimball elnök, az egyház 12. elnöke, azt tanította: „A *senki máshoz* szavak mindenkit és mindent kizárnak. Így a házastárs kerül első helyre a férj vagy feleség életében, és sem a társadalmi élet, sem a foglalkozásbeli élet, sem a politikai élet, sem bármely más érdeklődési kör, illetve dolog nem előzi meg fontosság tekintetében a házastársat” (*Faith Precedes the Miracle* [1972], 143. o.).

- Hogyan győződhet meg az ember arról, hogy a társadalmi-, foglalkozásbeli- és egyházi kötelezettségek nem akadályozzák meg azt, hogy hűséges legyen a házastársához?
- Milyen konkrét módokon mutathatják ki egymás iránti hűségüket a házastársak? (Ha a résztvevőknek nehezebb esik ennek a kérdésnek a megválaszolása, mondj néhány, az alábbiakhoz hasonló példát!)
 - a. A férj átrendezheti a munkaidő-, kikapcsolódási- vagy egyéb dolgot illető időbeosztását azért, hogy megünnepelje a felesége születésnapját.
 - b. A feleség naponta imádkozhat azért, hogy férje sikerrel járjon a tevékenységeiben.
 - c. Akkor is meghallgathatják egymást, ha ez esetleg nem kényelmes.
 - d. Beszélhetnek egymásról szeretettel és tisztelettel, amikor családtagokkal és barátokkal beszélgetnek.

Befejezés

Hangsúlyozd ki: az Úr és prófétái megparancsolták a férjeknek és a feleségeknek, hogy legyenek egységesek a szeretetben, és egyenlő partnerekként dolgozzanak együtt! A férj és a feleség gondolatai, szavai és tettei által mindennap kimutathatja egymás iránti hűségét.

A Szellem készítése szerint tegyél bizonyosságot a leckében megbeszélte igazságokról!

Utalj a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzán*nak 8–11-
oldalaira! Biztasd a résztvevőket, nézzék át e lecke tanait és tantételeit azáltal,
hogy (1) követik legalább az egyik javaslatot az „Ötletek az alkalmazásra” részben,
és (2) tanulmányozzák elder Henry B. Eyring „Hogy egyek legyünk” c. cikkét!
Mutass rá, hogy a házaspárok sokat nyerhetnek abból, ha együtt olvassák el és
beszélik meg a tanulmányi kalauzban található cikkeket!

Emlékeztess a résztvevőket, hogy a következő órára is hozzák el a tanulmányi
kalauzukat!

A SZERETET ÉS A BARÁTSÁG ÁPOLÁSA A HÁZASSÁGBAN

Cél Segíteni a résztvevőknek, hogy jobban megértsék a szeretet alapelvét, és biztatni azokat, akik házasok, hogy táplálják házasságukban a szeretetet.

Felkészülés

1. Gondold át, hogyan alkalmazhatod a „Tanítói feladataid” alatt található tantételeket (e segédkönyv ix–xi. oldalain)!
2. Gondolkozz el a lecke vastag betűvel szedett alcímei által felvázolt tanokon és tantételeken! A hét folyamán gondold át, hogyan taníthatod ezeket a tanokat és tantételeket! Keresd a Szellem útmutatását, amikor eldöntöd, mit hangsúlyozz ki, mi felel meg a résztvevők szükségleteinek!
3. Ha rendelkezésre állnak a következő dolgok, akkor készülj fel azok használatára a lecke részeként:
 - a. Egy vagy több esküvői kép. Kiteheted például a Templomba igyekvő fiatal pár (62559; Evangéliumi művészet képcsomag 609) képét, vagy hozhatsz fényképeket a saját esküvődről, és megkérhetsz résztvevőket, hogy hozzanak fényképeket az esküvőjükről.
 - b. Virág vagy virág képe.

Javasolt órafelépítés

A férjnek és a feleségnek ápolniuk kell az egymás iránt érzett szeretetüket.

Tegyél ki egy vagy több esküvői képet (lásd „Felkészülés”, 3a. pont)! Fűzzél megjegyzéseket ahhoz a szeretethez, amit férj és feleség érez egymás iránt, amikor összeházasodnak!

Tegyél ki egy virágot, illetve egy virág képét (lásd „Felkészülés”, 3b. pont)! Ezt követően olvastasd el a résztvevőkkel Spencer W. Kimball elnök, az egyház 12. elnöke, következő kijelentését (14. oldal a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzában*)!

„A szeretet olyan, mint a virág, vagy mint a test, folyamatos táplálásra van szüksége. A halandó test hamarosan elszorvadna és meghalna, ha nem etetnénk elég gyakran. A gyenge virág lekókad és meghal táplálék és víz nélkül. Hasonlóképpen, a szeretettől sem várhatjuk el, hogy örökké tartson, ha nem tápláljuk folyamatosan a szeretet, a méltányolás és a tisztelet kifejezése, a hálaadás, valamint az önzetlen figyelmesség adagjaival” (*“Oneness in Marriage”, Ensign, 1977. március, 5. o.*).

Mondd el, hogy ez a lecke arról szól, hogyan táplálhatja a férj és a feleség az egymás iránt érzett szeretetét, hogy az tovább növekedjen!

Az érzelmek és a kedvesség kifejezésre juttatása életben tartja a házasságban a szeretetet és a barátságot.

Kérd meg azokat a résztvevőket, akik házasok, hogy emlékezzenek vissza arra az időre, amikor összeházasodtak! Kérd meg őket, hogy meséljenek arról, mit tettek meg társukért életüknek abban a szakaszában!

- Miért van szükség a házasság során is ilyen cselekedetekre?

Mondd el, hogy a férjnek és a feleségnek egész élete során továbbra is udvarolnia kell egymásnak, és táplálniuk kell a barátságukat! Ha így tesznek, rájönnek, hogy megerősödik az egymás iránt érzett szeretetük.

Elder Marlin K. Jensen, a hetvenektől, megállapította: „A barátság . . . elengedhetetlen és csodás részét képezi az udvarlásnak és a házasságnak. A férfi és nő közötti kapcsolat, amely barátsággal kezdődik és szerelembe, végül pedig házasságba fordul, általában tartós, örök barátság marad. Semmi nem lelkesítőbb annál, mint amikor a könnyen felbomló házasságok mai világában látunk egy férjet és feleséget, akik évről évre csendben értékelik és élvezik egymás barátságát, és együtt tapasztalják meg a halandó megpróbáltatások áldásait” (Conference Report, 1999. április, 81. o.; vagy *Ensign*, 1999. május, 64. o.).

Míg elder James E. Faust a hetveneknél szolgált, azt mondta, hogy a válások egyik kevésbé nyilvánvaló ám annál jelentősebb oka „a folyamatos gazdagítás hiánya a házasságban, . . . annak a plusznak a hiánya, ami akkor is becessé, különlegessé és csodálatossá teszi azt, amikor monoton, nehéz és unalmas”. Azt tanácsolta: „A házasság gazdagításának terén kis dolgokból lesznek a nagy dolgok. Egymás folyamatos értékeléséből, és a hála figyelmes kifejezésre juttatásából. Egymás biztatásából és segítségéből, hogy fejlődhessünk. A házasság közös törekvése a jóra, a csodaszépre és az istenire” (Conference Report, 1977. október, 13–14. o.; vagy *Ensign*, 1977. november, 10–11. o.).

- Milyen „kis dolgok” tarthatják életben a házasságban a szeretetet és a barátságot? (A táblán felsorolhatod a résztvevők válaszait.) Milyen élményeket vagy példákat tudtok megosztani, amelyek megmutatják, milyen fontos a szeretet ily módon történő folyamatos növelése?

Egy nő, aki már több mint 35 éve volt házas, azt mondta: „Örömökre szolgál, amikor férjem még mindig hoz nekem valami apró meglepetést, amikor elmegy egy estére vagy egy hétvégére. Ennek nem kell nagy dolognak lennie, csupán egy süteménynek vagy virágnak, amit megőrzött nekem a gyűlésről. Különösen örülök annak, ha a nap közepén felhív engem a munkahelyéről, csak azért, hogy megkérdezze, milyen napom van, illetve megosztson valamilyen izgalmas hírt. Ezek a kis dolgok segítenek abban, hogy érezzem: szeret és megbecsül.”

Mutass rá, hogy a férjnek és a feleségnek be kell terveznie olyan időszakokat, amikor csak kettesben vannak! Olvastasd el a résztvevőkkel elder Joe J. Christensen, a hetvenek tagja, következő tanácsát (19. oldal a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzában*)!

„Tartsátok életben az udvarlásotokat! Szakítsatok időt arra, hogy közösen tegyetek valamit – csak ketten. Bár fontos családként együtt lenni a gyermekeitekkel,

nektek is szükségetek van hetente egy kis időre, amikor csak ketten vagytok. Ha ezt betervezitek, akkor az tudatja gyermekeitekkel azt, hogy annyira fontosnak érzitek a házasságotokat, hogy gondolni szeretnétek azt. Ez elkötelezettséget, tervezést és időbeosztást igényel” (Conference Report, 1995. április, 86. o.; vagy *Ensign*, 1995. május, 65. o.).

- Mi akadályozhatja meg a férjet és a feleséget abban, hogy időt szakítsanak közös tevékenységekre? Hogyan szakíthatnak időt a házaspárok arra, hogy életben tartsák az udvarlásukat?

A házasságban a megfelelő intimitás a szeretet kifejezése.

Mondd el, hogy a fizikai intimitás megfelelő kifejeződését a házasságban jóváhagyta az Úr! Ez nagy áldásokban részesíti a házaspárokat, segít lelkük egyesítésében, és megerősíti az egymás iránti szeretetüket. Elmondhatsz néhányat – vagy mindet – a következő kijelentések közül:

Elder Richard G. Scott, a Tizenkét Apostol Kvórumából, beszélt a fizikai intimitás céljairól a házasságban: „A maradandó házassági szövetségen belül az Úr megengedi, hogy a férj és a feleség kifejezésre juttassa a szent teremtő erőket, azok minden kedvességében és szépségében azon határok között, amelyeket Ő felállított. E bizalmas, szent, meghitt élmény egyik célja, hogy fizikai testet teremtsünk azon szellemek számára, akiknek a Mennyei Atya akarata szerint meg kell tapasztalniuk a halandóságot. Egy másik oka a szeretet eme erős és gyönyörű érzéseinek az, hogy összekösse a férjet és a feleséget hűségben, ragaszkodásban, egymás megbecsülésében és közös célban” (*Liahona*, 1999. október, 29. o.).

Elder Dallin H. Oaks, a Tizenkét Apostol Kvórumából, azt tanította: „A halandó élet teremtéséhez szükséges erő a legmagasztosabb erő, amit Isten az ő gyermekeinek adott. Ennek használatára az első [Ádámnak és Évának adott] parancsolat utasít, de adatott egy másik fontos parancsolat is, amely megtiltja ennek helytelen használatát. Az erkölcsi tisztaság törvényére helyezett hangsúlyt az magyarázza, ha megértjük, mi a célja teremtő erőinknek Isten tervének megvalósításában. Teremtő erőnk megnyilvánulása öröme van Istennek, de Ő megparancsolta, hogy ezt a házassági kapcsolaton belül kell tartani” (*Liahona*, 1999. október, 28. o.).

Spencer W. Kimball elnök azt tanította: „A törvényes házasság keretében helyes és Isten által jóváhagyott a nemi kapcsolat intimitása. Magában a szexualitásban nincs semmi szentségtelen vagy lealacsonyító, mert ily módon csatlakozik egymáshoz férfi és nő, és teremt életet a szerelem kifejeződéséeként” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, szerk. Edward L. Kimball [1982], 311. o.).

Elder Jeffrey R. Holland, a Tizenkét Apostol Kvórumából, azt tanította: „Az emberi meghittség a házastársak számára fenntartott dolog, mert ez a teljes egység alapvető szimbóluma, egy olyan teljesség és egységé, amit Isten rendelt el és határozott meg. Az Éden kertjétől fogva a házasságnak a férfi és a nő teljes egyesülését kellett jelentenie — szívük, reményeik, életük, szeretetük, családjuk, jövőjük és mindenük egyesülését. Ádám azt mondta Éváról, hogy csont az ő csontjából, hús az ő húsából, és azért vannak, hogy 'egy testté' legyenek közös életük során [lásd 1 Mózes 2:23–24]. Ez egy olyan teljesség egysége, amit a *pecsételés* szóval jelölünk, hogy kifejezzük annak örökkévaló ígértét. Joseph

Smith próféta egyszer azt mondta, hogy az ilyen szent köteléket nevezhetjük kovácsolással létrejött 'összekötő kapocsnak' is [lásd T&Sz 128:18]" (*Liahona*, 1999. január, 91. o.).

Howard W. Hunter elnök, az egyház 14. elnöke, azt tanácsolta, hogy a szent teremtő erőt még a házassági kapcsolat keretében sem szabad helytelenül használni: „Gyengédség és tisztelet – soha ne önzés – legyen a férj és feleség közötti intim kapcsolat uralkodó elve. Mindkét fél legyen figyelmes és érzékeny a másik szükségletei és vágyai tekintetében! Az Úr a férj és feleség közötti intim kapcsolatban elítél mindenféle uralkodási vágyat, illetlen vagy nem féken tartott viselkedést” (Conference Report, 1994. október, 68. o.; vagy *Ensign*, 1994. november, 51. o.).

Olvassátok el a résztvevőkkel a 2 Mózes 20:14, 17-es versét! Ezt követően mondd el a következő kijelentést Gordon B. Hinckley elnöktől, az egyház 15. elnökétől:

„Hiszünk a házasság előtti erkölcsi tisztaságban és a házasságkötés utáni teljes hűségben. Ez összefoglalja a dolgot. Így leszünk boldogok az életben. Így leszünk elégedettek. Ez hoz békét a szívnek és békét az otthonnak” (Conference Report, 1996. október, 68. o.; vagy *Ensign*, 1996. november, 49. o.).

Hangsúlyozd ki: a férjnek és a feleségnek vigyáznia kell, hogy ne tegyenek semmi olyat, ami akár csak megközelíti a hűtlenséget! Például mindig megfelelő érzelmi és fizikai távolságot kell fenntartaniuk ellenkező nemű munkatársaik és saját maguk között.

- Miért elengedhetetlen fontosságú a házassági kapcsolatban a teljes hűség?
- Milyen értelemben a házassági bizalom elárulása az, ha lealacsonyító vagy pornográf anyagokat nézünk? Hogyan árt a házasságnak az, ha flörtölünk egy ellenkező nemű egyénnel?

Mondd el az egyiket vagy mindkettőt a következő kijelentések közül:

Howard W. Hunter elnök azt tanácsolta: „Legyetek gondolatban, szóban és tettben is hűek a házassági szövetségeitekhez! A pornográfia, a flörtölések és a lealacsonyító képzelődések aláássák az egyén jellemét, és csapást mérnek a boldog házasság alapjára. Ezáltal elpusztul a házasságon belül létező egység és bizalom” (Conference Report, 1994. október, 67. o.; vagy *Ensign*, 1994. november, 50. o.).

Ezra Taft Benson elnök, az egyház 13. elnöke, azt tanácsolta: „*Ha házasok vagytok, akkor kerüljétek mindenféle flörtölést!* Ami ártatlan viccelődésnek tűnik, vagy annak, hogy egyszerűen egy kicsit elszórakoztok egy ellenkező nemű egyénnel, könnyen vezethet komolyabb kapcsolathoz, végül pedig hűtlenséghez. Jól tesszük, ha feltesszük magunknak a következő kérdést: Vajon örülne a házastársam, ha tudná, mit csinállok éppen? Vajon örülne a feleség, ha tudná, hogy férje kettesben ebédel a titkárnőjével? Vajon örülne a férj, ha látná, amint a felesége flörtöl és kacérkodik egy másik férfival? Szeretett testvéreim, erre gondolt Pál, amikor azt mondta: 'Mindentől, a mi gonoszunk látszik, őrizkedjétek!' (1 Thessalonikabeliek 5:22)" ("The Law of Chastity", *Brigham Young University 1987–1988 Devotional and Fireside Speeches* [1988], 52. o.).

A házaspárok igyekezzenek birtokában lenni a jószívűségnek, Krisztus tiszta szeretetének!

- Olvassátok el a résztvevőkkel János 13:34–35-ös és az Efézusbeliekhez 5:25-ös versét! Mit tanítanak ezek a versek, hogyan bánjon egymással a férj és a feleség?

Hangsúlyozd ki, hogy bár a házaspárok fizikai kapcsolata is fontos, nem ez szeretetük legfontosabb aspektusa! Mondd el a következő kijelentést Spencer W. Kimballtól:

„[A szeretet a házasságban] mély, tartalmas, átfogó. Nem hasonlít a világi kapcsolathoz, amelyet helytelenül szerelemnek neveznek, ám ami leginkább csak fizikai vonzalom. Ha a házasság csak ezen alapszik, akkor a felek hamarosan megunják egymást. A szeretet, amelyről az Úr beszél, nem csupán fizikai vonzalom, hanem lelki vonzalom is. Egymásba vetett hit és bizalom, valamint egymás megértése. Teljes partneri mivolt. Kapcsolat közös eszményekkel és normákkal. Önzetlenség és a másikért hozott áldozatvállalás. A gondolat és a tett tisztasága, valamint az Istenbe és az ő elképzeléseibe vetett hit. Szülői mivolt a halandóságban, amely állandóan az istenség és a teremtés fele tekint, és szülői mivolt a szellemek tekintetében. Hatalmas, mindent magában foglaló és határtalan. Ez a fajta szeretet soha nem válik unalmassá és soha nem halványul el. Túléli a betegséget és a bánatot, a jólétet és a nélkülözést, túléli az előrejutást és a csalódást, a földi életen és az örökkévalóságon át” (*Faith Precedes the Miracle* [1972], 130–131. o.).

Mondd el, hogy a szeretet, amelyről Kimball elnök beszélt, valójában a jószívűség, Krisztus igaz szeretete! Olvassátok el a résztvevőkkel Moróni 7:45–48-as verseit! Kérd meg a résztvevőket, hogy olvasás közben nevezzék meg a jószívűség jellemzőit! Az alábbiak szerint írd fel a táblára ezeket a jellemzőket:

Jószívűség:
Türelmes.
Jóságos.
Nem irigykedik.
Nem kérkedik (nem gőgös).
Nem keresi a maga hasznát.
Nem gerjed haragra.
Nem gondol rosszat.
Nem örvend a gonoszságnak, de örvend az igazságnak.
Mindent elfedez.
Mindent hisz.
Mindent remél.
Mindent eltűr.
Soha el nem múlik.
A legnagyobb dolog.
Az igaz krisztusi szeretet.
Mindörökké megmarad.

Mutass rá, hogy kötelezettségeink közül annak kötelezettsége mellett, hogy szeretjük Mennyei Atyánkat és Jézus Krisztust, és hozzájuk jövünk, a házasság – különösen az örökkévaló házasság – kötelezettsége a legfontosabb kötelezettség,

amelyet valaha is vállalunk! A férj és a feleség igyekezzen folyamatosan jószívúságra szert tenni egymás irányában!

Hívd fel a résztvevők figyelmét a jószívűség táblára írt jellemzőire, hogy segíts nekik e tantétel alkalmazásában! Kérd meg őket, hogy beszéljék meg, hogyan juttathatják kifejezésre házastársi kapcsolatukban az adott jellemzőket, például „nem keresi a maga hasznát”, vagy „soha el nem múlik”! Kérd meg őket, hogy mondjanak példákat, hogyan látták már e jellemzők némelyikét!

Befejezés

Hangsúlyozd ki, hogy a férjnek és a feleségnek táplálnia kell a közöttük lévő szeretetet és barátságot! Életben kell tartaniuk a szeretetüket azáltal, hogy továbbra is megteszik az érzelmet és kedvességet kifejező kis dolgokat. Érzékenyeknek kell lenniük egymás lelki, fizikai és érzelmi szükségleteire, amint osztoznak a közös élet örömein és terhein. El kell határozniuk, hogy soha nem tesznek semmit, ami elpusztítaná a házassági kapcsolatban nélkülözhetetlen szeretetet. Emellett pedig meg kell tenniük a következőt: „Könyörögjete hát, . . . szívetek teljes erejével az Atyához, hogy ti is telve legyetek [a jószívűséggel]” (Moróni 7:48). Ha a házastársak folyamatosan teljesen elkötelezettek egymás iránt, akkor szeretetük növekedni fog az évek során. Rájönnek, hogy olyan szeretetre tesznek szert, ami valóban krisztusi.

Utalj a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzán*nak 12–15-ös oldalaira! Biztasd a résztvevőket, nézzék át e lecke tanait és tantételeit azáltal, hogy (1) követik legalább az egyik javaslatot az „Ötletek az alkalmazásra” részben, és (2) tanulmányozzák Spencer W. Kimball elnök „Egység a házasságban” c. cikkét! Mutass rá, hogy a házaspárok sokat nyerhetnek abból, ha együtt olvassák el és beszélnek meg a tanulmányi kalauzban található cikkeket!

KIHÍVÁSOKRA TÖRTÉNŐ REAGÁLÁS A HÁZASSÁGBAN

Cél A résztvevők segítése annak megértésében, hogy a férjnek és a feleségnek együtt kell dolgozniuk, amikor kihívásokkal néznek szembe, és hogy dönthetnek úgy, inkább türelemmel és szeretettel, mintsem idegességgel vagy haraggal reagálnak.

Felkészülés

1. Nézd át a „Tanítói feladataid” alatt található tantételeket (e segédkönyv ix–xi. oldalain)! Nézd meg, hogyan alkalmazhatod ezeket a tantételeket, amikor felkészülsz a tanításra!
2. Olvasd el a lecke vastag betűvel szedett alcímeit, amelyek felvázolják a leckében szereplő tanokat és tantételeket! Felkészülésed részeként gondolkozz el a hét során ezekről a tanokról és tantételekről, a Szellem útmutatását keresve annak eldöntésekor, hogy mit hangsúlyozz ki, mire van szüksége a résztvevőknek!
3. Tanulmányozd a 19. oldalon található szentírásrészeket, hogy készen állj a róluk szóló beszélgetés vezetésére!
4. Ha rendelkezésre áll a *Family Home Evening Resource Book* (31106), akkor tanulmányozd az “Resolving Conflicts in Marriage” részt a 240–241. oldalon! Az órán is utalhatsz erre a cikkre.

**Javasolt
órafelépítés**

Minden házaspár szembesül kihívásokkal.

Mondd el a következő történetet elder Bruce C. Hafentől, aki a hetvenek tagja:

„A menyasszony boldogan sóhajtott fel esküvője napján: – Ó, anyám, minden gondom végén vagyok! – Igen, – válaszolt az édesanyja, – de melyik végén?”
(Conference Report, 1996. október, 34. o.; vagy *Ensign*, 1996. november, 26. o.).

• Milyen gondok vagy nehézségek érhetik a házaspárokat? (A táblára felírhatod a résztvevők válaszait. A válaszok között ott lehetnek az alább felsoroltak.)

a. Nézeteltérések	h. Elégedettséget nyújtó
b. Önzés	tevékenységet találni, miután
c. Sértődés	minden gyermek elköltözött
d. Gyenge egészség	otthonról
e. Gyermeektelenség	i. Szeretettek halála
f. Öregedés	j. Pénzügyi problémák
g. Fogyatékos családtagok	k. Tévelygő gyermekek
	l. Természeti csapások

Mutass rá, hogy egyes kihívásokra a házassági kapcsolat nehézségeinek eredményeként kerül sor! Megint mások az élet természetes részét képezik.

A férj és a feleség minden kihívást le tud győzni, ha szövetségi kapcsolatként tekint a házasságra.

Mondd el, hogy minden házaspár máshogy reagál a kihívásokra annak függvényében, hogy miként tekintenek a házastársi kapcsolataikra! Írd fel a táblára a *szerezés* és a *szövetség* szavakat!

Magyarázd el, hogy a szerződés két ember vagy embercsoport közötti írásos megállapodás! Az ország törvényei állnak mögötte. A szövetség hasonlít a szerződéshez, ám hatása sokkal messzebb menő. A *szövetség* szó időnként személyek között létrejött megállapodásra utal, ám evangéliumi szövegkörnyezetben ilyenkor közöttünk és az Úr között létrejött megállapodásról van szó. A szövetségben az Úr szabja meg a kitételeket, mi pedig megígérjük azok betartását. Ha betartjuk az ígéreteinket, akkor az Úr köteles betartani az ígéreteit (lásd T&Sz 82:10).

Mutass rá, hogy a mai társadalomban sokan úgy tekintenek a házasságra, mint pusztára szerződésre! Kérd meg a résztvevőket, hogy hangos válaszadás nélkül gondolkozzanak el a következő kérdéseken:

- Valószínűleg mit tesz a férj és a feleség, amikor gondok merülnek fel a házasságban, ha szerződésként tekintenek a házasságukra? Mit tesznek, ha szövetségként tekintenek a kapcsolataikra?

Elder Bruce C. Hafen, a hetvenektől, megjegyezte: „Ha gondok merülnek fel, akkor a *szerezéses* házasságot alkotó felek úgy keresik a boldogságot, hogy odébbállnak. Bizonyos előnyök elnyerése érdekében kötöttek házasságot, és csak addig maradnak ebben a kapcsolatban, amíg megkapják azt, amit kialakítottak. Ám ha a *szövetség* házasságban merülnek fel gondok, a férj és a feleség megoldja azokat. A *szerezéses* társak mindketten 50 százalékot nyújtanak; a *szövetség* társak mindketten 100 százalékot nyújtanak. A házasság természetesen szövetség, nem csak egy bizalmas szerződés, amely szabadon érvényteleníthető” (Conference Report, 1996. október, 34. o.; vagy *Ensign*, 1996. november, 26. o.).

Kihívások felmerülése esetén dönthetünk úgy, hogy türelemmel és szeretettel reagálunk, nem idegességgel vagy haraggal.

Mutass rá, hogy bár a férj és a feleség nem képes bizonyos kihívások elkerülésére, azt megválaszthatják, hogy miként reagálnak a kihívásokra! Elder Lynn G. Robbins, a hetvenektől, elmondta: „Senki nem őrijt meg minket. Nem mások tesznek haragossá minket. Semmilyen kényszer nem játszik szerepet. Tudatos döntés eredményeként válunk haragossá; tehát dönthetünk úgy, hogy nem válunk haragossá. *Mi választunk!*” (Conference Report, 1998. április, 105. o.; vagy *Ensign*, 1998. május, 80. o.).

Hangsúlyozd ki, hogy Mennyei Atyánk szabad akaratot adott nekünk – annak hatalmát, hogy saját magunk választhatunk és cselekedhetünk! Gyakorolhatjuk szabad akaratunkat azáltal, hogy úgy döntünk: türelmesek és szeretetteljesek leszünk, ha kihívások érnek.

A résztvevők felváltva olvassák fel a következő szentírásokat! Biztasd őket, hogy az olvasás szüneteiben beszéljék meg, hogyan vonatkozhatnak ezek a szentírások a

férjre és a feleségre annak tekintetében, ahogyan a házasság és a mindennapi élet kihívásaira reagálnak!

Móziás 18:21

1 János 4:18

1 Péter 4:8

János 13:34–35

János 16:33

2 Nefi 31:20

Tanok és szövetségek 24:8

Alma 38:12

3 Nefi 11:29–30

Jakab 1:19–20

Móziás 3:19

- Amikor érezzük, hogy kezdünk idegessé vagy haragossá válni, mit tehetünk ezen érzések legyőzése érdekében? (A válaszok között ott lehetnek az alább felsoroltak.)
 - a. Kivonhatjuk magunkat a helyzetből addig, amíg meg nem nyugszunk.
 - b. Imádkozhatunk segítségért és útmutatásért.
 - c. Nézeteltérés esetén időt szakíthatunk a másik indítékainak és érzelmeinek figyelembevételére.
 - d. Kérhetünk segítséget helyi egyházi vezetőktől, valamint szükség szerint olyan szakértő tanácsadóktól, akiknek nézetei és módszerei összhangban vannak az egyház tanításaival.

Olvasd fel a következő történetet, hogy szemléltesd: a férj és a feleség megválaszthatja, hogyan reagál a kihívásokra! Magyarázd el, hogy ez olyan kis, mindennapi kihívást példáz, amely előfordulhat a házasságban!

„Borzasztó nap volt. Nem számított, milyen gyorsan szaladgált napközben Della, nem volt képes lépést tartani családjá igényeivel. Szomszédja, akinek pedig még több gyermeke volt, olyan vidámnak tűnt, hogy Della kételkedni kezdett benne, vajon képes-e arra, hogy nő, feleség és anya legyen.

Ben a szokottnál éhesebbnek érezte magát hazafelé. Szükség volt még egy százötven kilométeres út megtételére, hogy kiszállítson néhány eszközt, és mostanra elfáradt. A hazaérés egyre jobban hangzott. Béke. Étel. Pihenés.

Della hallotta Ben autóját a bejárónál, és az órára pillantott. Ó, ne! Majdnem este 7.00? Most mi lesz? Szerette volna, ha mostanra kész a vacsora, de . . .

Hallotta az ajtó nyílását, amint sietve a sütőbe tette az utolsó pogácsát.

Ben átvágtatott az ajtón, behajolt a saroknál, és Dellára mosolygott. A felesége idegesnek látszott, ő pedig észrevette az üres asztalt. Megállt és mély lélegzetet vett.”

Tedd fel a résztvevőknek a következő kérdéseket:

- Mi történhetne akkor, ha Ben csak magával törődne?
- Hogyan reagálhatna akkor, ha Ben a feleségével törődne?

E kérdések megbeszélése után folytasd a történetet:

„Ben kifújta a levegőt, Dellára mosolygott és azt mondta: 'Úgy látszik, épp időben értem ide ahhoz, hogy segítsék.' Felesége idegessége eltűnt. Megkönnyebbülve megcsókolta és azt mondta: 'Olyan jó, hogy itthon vagy, Ben! Hosszú volt a napod, és én szerettem volna, ha kész van a vacsorád.' Ám kezével üres asztalra mutatott.

'Majd együtt befejezzük' – mondta a férje, dereka köré vonva a karját. Elkezdtek elmesélni egymásnak, milyen kihívásokkal néztek szembe. Míg Ben megterített, Della berakta a sütőbe a pogácsákat, és elmondta neki, milyen rohanásnak érezte az egész napot, és mennyire elborították a tennivalók. Ben el is felejtette, milyen éhes, amint arra gondolt, hogyan tehetné könnyebbé felesége napjait" (*Family Home Evening Resource Book* [1983], 241. o.; a bekezdéseken változtattunk).

Befejezés

Utalj a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzán*nak 16–17-es oldalaira! Biztasd a résztvevőket, nézzék át e lecke tanait és tantételeit azáltal, hogy (1) követik legalább az egyik javaslatot az „Ötletek az alkalmazásra” részben, és (2) tanulmányozzák elder Lynn G. Robbins „Szabad akarat és harag” c. cikkét! Mutass rá, hogy a házaspárok sokat nyerhetnek abból, ha együtt olvassák el és beszélnek meg a tanulmányi kalauzban található cikkeket!

További forrásanyag

A házastárs bántalmazása vétek Isten szemében.

Mondd el, hogy amikor a férj és a feleség dühös vagy ideges, időnként megengedik, hogy viselkedésük bántó és pusztító legyen! A házastársaknak soha semmilyen módon nem szabad bántalmazniuk egymást. A bántalmazás megszegi Isten parancsolatait, valamint az egyházi vezetők kihangsúlyozott kijelentéseit. George Albert Smith elnök, az egyház nyolcadik elnöke, kijelentette: „Soha senki nem bántalmazta még a másikat úgy, hogy vele lett volna az Úr szelleme. Mindig akkor fordul elő ilyesmi, ha más szellem ural minket” (Conference Report, 1950. október, 8. o.).

Röviden mondd el a következő információkat:

A házastársi bántalmazás lehet érzelmi, fizikai vagy szexuális.

Az érzelmi bántalmazáshoz tartozik a kiabálás, a káromkodás, a sértő vagy lekicsinylő megjegyzések, a diktatórikus viselkedés, a házastárs gyermekek vagy mások előtti megalázása, ha büntetésként megvonjuk a támogatásunkat vagy a szeretetünket, és figyelmen kívül hagyjuk vagy lekicsinyeljük a házastárs érzelmeit.

A fizikai bántalmazáshoz tartozik a nyomás gyakorlása, a tiltás, a megrázás, a megütés, az arculcsapás, a kényszerítés és a források visszatartása.

A szexuális bántalmazás lehet érzelmi vagy fizikai. Ide tartozik a szexuális zaklatás, a fájdalom okozása, az erőszak vagy megfélemlítés alkalmazása, valamint az, ha kitartunk azon elképzelésünk mellett, hogy olyan dolgokat tegyünk az intim pillanatokban, ami a másik számára kellemetlen vagy nem tetsző.

Mondd el, hogy ha a résztvevőknek további kérdéseik vannak azzal kapcsolatban, hogy mi számít bántalmazásnak, kérjenek tanácsot a püspöktől!

Mondd el a következő kijelentést Gordon B. Hinckley elnöktől, az egyház 15. elnökétől! Mutass rá, hogy bár Hinckley elnök olyan férfiokról beszélve mondta el ezt a figyelmeztetést, akik feleségüket bántalmazzák, ez a nőkre is vonatkozik!

Kérd meg a résztvevőket, hogy csendben értékeljék saját viselkedésüket, amint ezt a tanácsot hallgatják:

„Egyes [emberek] jó arcot mutatnak a világ előtt a nap során, majd este hazamennek, félreteszik az önfegyelmet, és a legkisebb provokációra dührohamban törnek ki.

Egyetlen olyan férfi sem érdemes Isten papságára, aki ilyen gonosz és méltatlan módon viselkedik. Aki így viselkedik, az nem érdemes Isten házána a kiváltságaira. Sajnálom, hogy vannak olyan férfiak, akik nem érdemlik meg feleségük és gyermekeik szeretetét. Vannak olyan gyermekek, akik félnek az apjuktól, és olyan feleségek, akik félnek a férjüktől. Ha van ilyen férfi hangom hatósugarában, akkor az Úr szolgáljaként megfeddem és bűnbánatra szólítom fel őt. Fegyelmezzétek magatokat! Tartsátok féken az indulataitokat! A legtöbb olyan dolog, ami felmérgezt titeket, nem számít igazán. Ám ti milyen borzalmas árat fizettek haragotokért! Kérjétek meg az Urat, hogy bocsásson meg nektek! Kérjétek meg a feleségeteket, hogy bocsásson meg nektek! Kérjétek bocsánatot a gyermekeitektől!” (Conference Report, 1996. október, 91–92. o.; vagy *Ensign*, 1996. november, 68. o.).

Magyarázd el: egyesek úgy tesznek szert bizonyos bántalmazó viselkedési formákra, hogy észre sem veszik. Mások felismerik, hogy viselkedésükön változtatni kell, ám úgy érzik, segítség nélkül képtelenek a változásra.

Akik segítségre vágnak bántalmazó viselkedésük megértése és megváltoztatása terén, azok képesek a változásra, ha alázatosan az Úr segítségét és útmutatását kérik. Fordulhatnak a püspökhöz, aki tanácsot adhat nekik. Emellett javasolhat olyan tanácsadókat az UNSZ Családi Szolgáltatásoknál, illetve közösségi intézményeket, amelyek az egyház normáival egyező segítséggel szolgálhatnak.

- Milyen tekintetben lehet hatással a házaspár gyermekeire a házastársi bántalmazás?

Amellett, hogy választ vársz a résztvevőktől erre a kérdésre, mutass rá, hogy a házastársi bántalmazás maradandó példát állít, amely szerint pusztító módon kell megoldani a nézeteltéréseket! Akik gyermekeként tanúi voltak ilyen bántalmazásnak, gyakran bánnak rosszul másokkal, és amikor házasságot kötnek, ők is ezt a mintát utánozzák.

- Milyen hatással van a gyermekekre az, ha látják, hogy szüleik kedvesen és türelmesen oldják meg a nehézségeket?

Mondd el, hogy azok a szülők, akik szeretetet és érettséget tanúsítanak, amikor kihívásokkal néznek szembe, olyan jó szokásokat tanítanak gyermekeiknek, amelyek egész életen át tarthatnak! Míg Robert D. Hales püspök elnöklő püspökként szolgált, azt mondta: „Segít a gyermekeknek, ha látják, hogy a jó szülőknek is lehet nézeteltérése, és ezeket a nézeteltéréseket ütés, kiabálás vagy tárgyak dobálása nélkül is meg lehet oldani. Látniuk és érezniük kell a nyugodt párbeszédet, amely tiszteli a másik álláspontját, hogy ők maguk is tudják, hogyan oldják meg a nézeteltéréseket a saját életükben” (Conference Report, 1993. október, 10. o.; vagy *Ensign*, 1993. november, 9. o.).

KIHÍVÁSOKRA TÖRTÉNŐ REAGÁLÁS POZITÍV KOMMUNIKÁCIÓ ÚTJÁN

5
LECKE

Cél Megtanítani a résztvevőknek, hogyan előzzék meg és oldják meg a nehézségeket a házasságban szeretetteljes kommunikáció útján.

Felkészülés

1. Amikor felkészülsz a tanításra, nézd meg, hogyan követheted a „Tanítói feladataid” alatt található tantételeket (e segédkönyv ix–xi. oldalain)!
2. Olvasd el a lecke vastag betűvel szedett alcímeit! Ezek az alcímek áttekintik a lecke tanait és tantételeit. Felkészülésed részeként gondold át, hogyan segíthetsz a résztvevőknek az adott tanok és tantételek alkalmazásában! Keresd a Szellem útmutatását, amikor eldöntöd, mit hangsúlyozz ki, mi felel meg a résztvevők szükségleteinek!

**Javasolt
órafelépítés**

Minden házaspárnak lesz némi véleménykülönbsége.

Olvastasd el a résztvevőkkel elder Joe J. Christensen, a hetvenek tagja, következő kijelentését (20. oldal a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzában*)!

„Időnként hallunk ehhez hasonlókat: 'Nahát, mi már ötven éve házасok vagyunk, és soha nem különbözött egymásétól a véleményünk.' Ha tényleg így van, akkor az egyik fél elnyomja a másikat, vagy amint azt már valaki megfogalmazta, ez idegen az igazságtól. Minden intelligens párnak lesz véleménykülönbsége. Annak kihívása áll előttünk, hogy biztosan tudjuk azok megoldásának módját. Ez része annak a folyamatnak, hogy még jobba tegyünk egy jó házasságot” (Conference Report, 1995. április, 86. o.; vagy *Ensign*, 1995. május, 65. o.).

Mondd el, hogy ez a lecke megbeszél bizonyos tantételeket, amelyek segíthetnek a férjnek és a feleségnek, hogy kapcsolatukban megelőzzék és megoldják a nehézségeket!

A férj és a feleség keresse egymásban a tiszteletreméltó tulajdonságokat!

Mutass rá, hogy amikor a férj és a feleség tiszteletreméltó tulajdonságokat keres egymásban, fokozottan képesek a nehézségek megelőzésére! Emellett képesek együtt dolgozni a felmerülő nehézségek megoldásán. Mondd el a következő történetet:

Egy asszony ismételen felkereste püspökét, hogy elmondja férjével szembeni panaszait. Végül a püspök azt kérdezte tőle: „Miért mentél feleségül ehhez a férfihoz, akit oly érzéketlennek és kibírhatatlannak tartasz?” Az asszony egy percig elgondolkozott, majd azt mondta: „Hát, gondolom voltak jó tulajdonságai, de most egy sem jut eszembe. Bizonyára megváltozott.” A püspök arra kérte, menjen haza, és imádkozzon azért, hogy lágyuljon meg a szíve, és elkezdjen emlékezni azokra a jellemvonásokra, amelyeket valamikor csodált a férjében. Az asszony azon vette

észre magát, hogy egy idő után képes volt férje tiszteletreméltó tulajdonságainak felismerésére és arra, hogy azokra összpontosítson. Azelőtt annyira belemerült hibáinak szemlélésébe, hogy nem látta meg a jó tulajdonságait.

- Hogyan láttátok eddig annak értékét, ha tiszteletreméltó tulajdonságokat keresünk másokban? Hogyan segítheti a férjet és a feleséget házasságuk megerősítésében az, ha tiszteletreméltó tulajdonságokat keresnek egymásban?

Emlékeztess a résztvevőket, hogy bár mindenki egyéniség, mindannyian Isten gyermekei vagyunk! Kérj meg egy résztvevőt, hogy olvassa fel a következő kijelentést „A család: Kiáltvány a világhoz” szövegéből (e segédkönyv viii., illetve a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauza* iv. oldalán):

„Minden emberi lény – férfi és nő – Isten képmására teremtett. Mindegyikük mennyei szülők szeretett szellemfia vagy szellemleánya, és mint ilyenek, isteni természettel és sorssal rendelkeznek.”

- Hogyan segíthet a férjnek és a feleségnek az, ha emlékeznek erre az igazságra, amikor igyekeznek megérteni egymást?

Mondd el, hogy ha a férj és a feleség mindazt látja egymásban, ami csodaszép és isteni, akkor több örömet találnak egymás társaságában, és fokozottan képesek arra, hogy segítsenek egymásnak isteni rendeltetésük elérésében!

Míg elder Gordon B. Hinckley a Tizenkét Apostol Kvórumában szolgált, beszélt „arról a fajta tiszteletről, ami kijár a társunknak, aki a legbecsesebb barát a földön”. Azt mondta: „A házasságban a kapcsolat hajlamos arra, hogy hétköznapivá, talán még unalmassá is váljon. Nem ismerem biztosabb módját annak emelkedett és lelkesítő szférában tartásának annál, mint ha az ember időnként elgondolkozik azon a tényen, hogy a mellette álló segítőtárs Isten leánya, aki [Istennel] áll kapcsolatban a nagyszerű teremtő folyamatban, mely által megvalósítja az Ő örök céljait. Nem ismerem hatékonyabb módját a nő férje iránti sugárzó szeretete fenntartásának annál, ha keresi és hangsúlyozza azokat az isteni tulajdonságokat, amelyekkel Atyánk minden fia rendelkezik, és amik felszínre hozhatók a tisztelet, a csodálat és a biztatás légkörében. Az ilyen cselekedetek sora állandó jutalmat tartogató méltányolást szül egymás iránt” (Conference Report, 1971. április, 81–82. o.; vagy *Ensign*, 1971. június, 71–72. o.).

A pozitív kommunikáció segít a nehézségek megelőzésében és megoldásában.

Mondd el, amellet, hogy észreveszik egymásban a tiszteletreméltó tulajdonságokat, a férjnek és a feleségnek igyekeznie kell azon, hogy jól kommunikáljanak egymással! A kommunikáció elengedhetetlen a szeretet és az egység erősítéséhez, valamint az esetlegesen felmerülő nehézségek megoldásához.

Írd fel a táblára a következő alapelveket:

Hallgassátok meg egymást!
Nyíltan és nyugodtan beszéljétek meg a kihívásokat!
Kommunikáljatok szeretetteljes, pozitív módon!

Mondd el, hogy ezek az alapelvek segíthetnek a házastársaknak kommunikációjuk javításában! A következő anyag felhasználásával vezess le egy beszélgetést a következő alapelvek mindegyikéről:

Hallgassátok meg egymást!

Mondd el a következő tanácsot elder Russell M. Nelsontól, a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Férjek és feleségek, tanuljátok meg meghallgatni egymást, és figyeljétek oda, hogy tanuljatok egymástól! Elengedhetetlenül fontos időt szakítani a beszélgetésre ahhoz, hogy épek maradjanak a kommunikációs csatornák. Ha a házasság az élet legfőbb kapcsolata, akkor bizony fő időt követel! Mégis, gyakran elsőbbséget élveznek a kevésbé fontos találkozók, és csak néhány pillanat marad becses társunk meghallgatására” (Conference Report, 1991. április, 28. o.; vagy *Ensign*, 1991. május, 23. o.).

- Milyen előnyökkel járhat a férfi és a nő számára az, ha figyelmesen és szeretettel meghallgatják egymást? (A válaszok között lehetnek az alább felsoroltak.)
 - a. Jobban megismerik egymás valódi érzéseit és indítékait.
 - b. Igyekeznek megérteni a helyzetet, mielőtt ítéletet hoznának vagy tanácsot adnának.
 - c. Valószínűbb, hogy mindenki érzi: értékelik és szeretik.
 - d. Kevésbé valószínű, hogy védekezésre kényszerül valaki, és nagyobb a valószínűsége a nyílt kommunikációnak.
- Mi állhat annak útjába, hogy a házaspárok valóban meghallgassák egymást? (A válaszok közé tartozhat a sűrű időbeosztás, ha nem szakítunk időt a meghallgatásra, vagy ha nem érdekelnek a másik feladatai.)
- Mit tehetnek a házastársak azért, hogy jobb hallgatósággá váljanak? (A résztvevők elképzeléseinek megkérdezése mellett elmondhatod az alábbiakban felsoroltakat.)
 - a. Időt szakítanak arra, hogy beszélgessenek egymással. Küszöböljétek ki a zavaró tényezőket, és fordítsátok teljes figyelmeteket a másikra!
 - b. Meghallgatnak, hogy értsék a helyzetet. Ne szakítsátok félbe azt, aki beszél. Ha szükséges, tegyetek fel ehhez hasonló kérdéseket: „Mesélnél erről

- bővebben?” vagy „Milyen érzések voltak benned, amikor ez történt?” vagy „Nem vagyok biztos benne, hogy értelek. Azt mondod, hogy . . .?”
- c. Kerülük a dühöt és a sértődést. Ne felejtsetek el, hogy sok esetben egynél több vélemény is lehet helyes!

Nyíltan és nyugodtan beszéljétek meg a kihívásokat!

- Miért fontos azt, hogy a házastársak nyíltan beszéljenek egymással azokról a kihívásokról, amelyekkel házasságukban szembenéznak?

Mutass rá, hogy a kihívások megbeszélésére tiszteletteljes légkörben kell sort keríteni, hangos szóváltás vagy vita nélkül! Míg elder Gordon B. Hinckley a Tizenkét Apostol Kvórumában szolgált, azt tanította:

„Ritkán kerülünk bajba, amikor halkan beszélünk. Csak akkor válnak a veszekedés hatalmas hegyeivé az apró vakondtúrások, amikor felemeljük a szavunkat és röpködnek a szikrák. A menny hangja szelíd, halk hang; ehhez hasonlóan az otthoni béke hangja is csendes hang” (Conference Report, 1971. április, 82. o.; vagy *Ensign*, 1971. június, 72. o.).

David O. McKay elnök azt mondta: „A férj és a feleség soha ne beszéljen egymással emelt hangon, 'csak ha ég a ház'” (*Stepping Stones to an Abundant Life*, szerk. Llewelyn R. McKay [1971], 294. o.).

Kommunikáljatok szeretetteljes, pozitív módon!

- Milyen hatással vannak a házasságra a méltányolás, a támogatás és a szeretet kifejezésre juttatásának esetei? Milyen hatással van a házasságra a negatív kommunikáció, például a kritika, a korholás és a hibakeresés?

Olvastasd el a résztvevőkkel elder Joe J. Christensen következő tanácsát (19. oldal a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzában*)!

„Kerüljétek a szüntelen hibakeresést! Ne legyetek túlságosan kritikusak egymás hibáival szemben! Ismerjétek fel, hogy egyikünk sem tökéletes! Mindannyiunknak hosszú utat kell még megtennie ahhoz, hogy olyan krisztusiak legyünk, amire vezetőink biztatnak minket.

A szüntelen hibakeresés, ahogyan Spencer W. Kimball nevezte azt, majdnem minden házasságot képes lelohasztani. Általában mindannyian fájdalmasan tudatában vagyunk a saját gyengeségeinknek, és nincs szükségünk gyakori emlékeztetésekre. Kevesen változtak jó irányban állandó kritika és korholás eredményeként. Ha nem vigyázunk, akkor *építő* kritikaként elmondott szavaink nagy része valójában *romboló* lesz” (lásd Conference Report, 1995. április, 85. o.; vagy *Ensign*, 1995. május, 64–65. o.; lásd még Spencer W. Kimball, “Marriage and Divorce”, 1976 *Devotional Speeches of the Year* [1977], 148. o.).

- Mit eredményezhet az állandó panaszkodás vagy kritizálás?
- A kritizálás egyik formája annak gyakorlata, ha valakinek a gyengeségeit mások erősségeihez hasonlítjuk. Milyen hatással lehet a házasságra ennek gyakorlata?
- Milyen élményekben volt részetek, amelyek megmutatták mások dicséretének és biztatásának értékét, szemben az állandó kritizálással? Hogyan erősíthetik meg a házasságot a pozitív megnyilvánulások?

Egy asszony elmondta, hogy férje gyakran megdicséri őt azért, hogy milyen tehetségekkel rendelkezik feleségként és otthonteremtőként. Ezt nemcsak otthon teszi, hanem akkor is, amikor barátok között vannak. A gyengeségeit soha nem említi meg. Inkább úgy dönt, hogy az erősségeire összpontosít. Azt mondja, férje megjegyzései reményt adnak neki és motivációt a javulásra.

Befejezés

Mondd el a következő tanácsot elder Marvin J. Ashtontól, a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„A családi beszélgetések során nem szabad figyelmen kívül hagyni a nézeteltéréseket, inkább fontolóra kell venni és nyugodtan értékelni kell ezeket. Álláspontunk vagy véleményünk általában nem ér annyit, mint az egészséges, folytatódó kapcsolat. A megfelelő párbeszédben alapvető fontossággal bír az udvariasság és a tisztelet, amikor hallgatunk és válaszolunk. Nagyon fontos tudni, hogyan álljunk ki egy, a másikéval nem egyező vélemény mellett úgy, hogy ne legyünk kiállhatatlanok” (Conference Report, 1976. április, 79. o.; vagy *Ensign*, 1976. május, 52. o.).

Röviden nézzétek át a megbeszélte tantételeket! Biztasd a résztvevőket, hogy alkalmazzák életükben ezeket a tantételeket! A Szellem készítése szerint tegyél bizonyosságot!

Utalj a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzán*nak 18–20-as oldalaira! Biztasd a résztvevőket, nézzék át e lecke tanait és tantételeit azáltal, hogy (1) követik legalább az egyik javaslatot az „Ötletek az alkalmazásra” részben, és (2) tanulmányozzák elder Joe J. Christensen „A házasság és a boldogság nagyszerű terve” c. cikkét! Hangsúlyozd ki, hogy a házaspárok sokat nyerhetnek abból, ha együtt olvassák el és beszélnek meg a tanulmányi kalauzban található cikkeket!

Cél A résztvevők segítése, hogy megértsék és igyekezzenek elnyerni az áldásokat, melyeket akkor kapnak, amikor a házaspárok együtt gyakorolják a Jézus Krisztusba vetett hitet és együtt imádkoznak.

Felkészülés

1. Nézd át a „Tanítói feladataid” alatt található tantételeket (e segédkönyv ix–xi. oldalain)! Nézd meg, hogyan alkalmazhatod ezeket a tantételeket, amikor felkészülsz a tanításra!
2. Olvasd el a lecke vastag betűvel szedett alcímeit, amelyek felvázolják a leckében szereplő tanokat és tantételeket! Felkészülésed részeként gondolkozz el a hét során ezekről a tanokról és tantételekről, a Szellem útmutatását keresve annak eldöntésénél, hogy mit hangsúlyozz ki, mire van szüksége a résztvevőknek!

**Javasolt
órafelépítés**

A férj és a feleség együtt igyekezzen Jézus Krisztusba vetett hite növelésén!

Mondd el a következő történetet, amelyet James E. Faust elnök, az Első Elnökség tagja mondott el:

„Elder Orin Voorheis . . . magas, jóképű, pompás fiatalember, aki az Argentina, Dél-Buenos Aires Misszióban szolgált. Egy este, úgy 11 hónappal missziója elkezdése után, néhány fegyveres rabló megtámadta elder Voorheist és társát. Az értelmetlen erőszak tetteként egyikük fejbe lőtte elder Voorheis-t.

Elder Voorheis még mindig majdnem teljes mértékben le van bénulva, és nem tud beszélni, ám csodálatos szellem veszi körül, és képes arra, hogy kézmozdulatokkal reagáljon kérdésekre. Még mindig viseli misszionáriusi névtábláját. Szülei nem kérdezik meg: 'Miért történt ez nemes fiunkkal, aki éppen a Mester elhívása nyomán szolgált?' Senki nem képes erre biztos választ adni, legfeljebb olyan körülmények között, ahol magasabb célokért dolgoznak. Hittel kell járnunk” (*Liahona*, 2000. január,).

Olvassátok el a résztvevőkkel a Zsidók 11:1-es és Alma 32:21-es versét! Mutass rá, hogy a Zsidókhoz írt levél 11:1-es versének Joseph Smith féle fordítása így hangzik: „a hit a reménylett dolgok bizonyossága”!

- E versek értelmében hogyan hangzik a hit meghatározása?
- Milyen helyzetek követelik meg a házaspároktól azt, hogy Faust elnök szavai szerint „hittel járjanak”?

Megkérheted a résztvevőket, hogy mondjanak példákat a saját életükből. A válaszok közé tartozhat a gyenge egészség, a gyermektelenség, az öregedés, a fogyatékos gyermekek, szeretteink halála, pénzügyi problémák, tévelygő gyermekek és természeti katasztrófák. Mutass rá, hogy akkor is sor kerülhet kihívásokra az életünkben, ha igyekszünk igazlelkűen élni!

Olvassátok el a résztvevőkkel Moróni 7:32–33-as verseit! Hangsúlyozd ki, hogy hitünk középpontjában Jézus Krisztusnak kell állnia! Elder Richard G. Scott, a Tizenkét Apostol Kvórumából, elmagyarázta, hogy ha gyakoroljuk a Jézus Krisztusba vetett hitünket, akkor megerősödve szembe tudunk nézni a kihívásokkal:

„Az Úr isteni hatalommal enyhülést ad, ha alázatosan és *Jézus Krisztusba vetett hittel* igyekszünk szabadulni. Senki nem segíthet rajtatok, ha nincs hitetek és ti magatok nem tesztek erőfeszítéseket. Erre a személyes fejlődéshez van szükség. Ne várjatok olyan életet, amely teljesen mentes a kényelmetlenségektől, a fájdalomtól, a kényszertől, a kihívásoktól, illetve a gyásztól, mert ezek egy szerető Atya arra használt eszközei, hogy személyes fejlődésre és megértésre késztesen minket. Amint azt a szentírások ismételten megerősítik, segítséget kaptok akkor, ha gyakoroljátok a *Jézus Krisztusba vetett hiteteket*. Ezt a hitet jeleníti meg az, ha készen állunk bízni az Ő ígéreteiben, amelyeket prófétáin keresztül és a szentírásaiban ad” (Conference Report, 1994. április, 8. o.; vagy *Ensign*, 1994. május, 8. o.).

Mutass rá, hogy a férjnek és a feleségnek együtt kell igyekeznie azon, hogy életük középpontjába az Üdvözítőt állítsák! Elder Jeffrey R. Holland, a Tizenkét Apostol Kvórumából, azt mondta:

„Képességekre, épségre és biztonságra vágytok . . . házasságotok napjaiban és az örökkévalóságban? Legyetek Jézus igaz tanítványai! Legyetek nemes, elkötelezett utolsó napi szentek, szóban is és tettben is! Higgyétek el, hogy hiteteknek *teljes mértékben* köze van a szerelmetekhez, mert ez így igaz! Jézus Krisztus, a Világ Világossága, az egyetlen olyan lámpa, amelynek fényénél bizton láthatjátok a szeretet és a boldogság ösvényét, ami titeket és a kedveseteket illet” (*“How Do I Love Thee?”* [Brigham Young University devotional address, 2000. február 15.], 6. o.).

- Hogyan segíthet a házaspároknak kapcsolatuk megerősítésében az, ha nagyobb hitük van az Üdvözítőben? (A válaszok között ott lehetnek az alább felsoroltak.)
 - a. Hasonlóbbá válnak Krisztushoz annak tekintetében, ahogy egymással bánnak. Szeretetteljesebbek, segítőkészebbek, gyengédebbek türelmesebbek lesznek, és még inkább készek a másik meghallgatására.
 - b. Alázatosabbak lesznek, készen arra, hogy bűnbánatot tartsanak és kövessék az Üdvözítő tanításait. Minél inkább készen állnak a házastársak a bűnbánatra és arra, hogy hasonlóvá váljanak az Üdvözítőhöz, annál harmonikusabb lesz a házasságuk.
- Hogyan dolgozhatnak együtt a házaspárok azon, hogy növeljék az Üdvözítőbe vetett hitüket? (Kérd meg a résztvevőket olyan élmények elmesélésére, amelyek megerősítették az Üdvözítőbe vetett hitüket! A résztvevők válaszainak megkérdezése mellett elmondhatod az alábbiakban felsorolt alapelveket.)
 - a. Engedelmeskednek az evangélium törvényeinek és szertartásainak. (Mondd el Robert D. Hales elnök alábbi kijelentését, amelyet akkor tett, amikor elnöklő püspökként szolgált: „Az evangélium törvényei és szertartásai iránti engedelmeség elengedhetetlen ahhoz, hogy szert tegyünk az Úr Jézus Krisztusba vetett hitre” [Conference Report, 1990. április, 52. o.; vagy *Ensign*, 1990. május, 39. o.]!)

- b. Közösen tanulmányozzák a szentírásokat. (Olvassátok el a résztvevőkkel Hélamán 15:7–8-as verseit!)
- c. Bízhatnak az Úrban. (Olvassátok el a résztvevőkkel a Példabeszédek 3:5–6-os verseit! Mutass rá, hogy amikor kihívásokkal néznek szembe a házaspárok, dönthetnek amellett, hogy még buzgóbban keresik az Úr segítségét, és még inkább részévé teszik mindennapi életüknek a hitet!)

Áldott a férj és a feleség, ha együtt imádkoznak.

- Milyen áldások származhatnak abból, ha a férj és a feleség rendszeresen letérdel és közös imát mond? (Biztasd a résztvevőket olyan élmények elmesélésére, amelyek helyénvalóak és kapcsolódnak ehhez a kérdéshez! Emellett olvasd fel a következő idézetet, és az egyik vagy mindkét példát az alábbiak közül!)

Míg elder Gordon B. Hinckley a Tizenkét Apostol Kvórumában szolgált, azt a tanácsot adta:

„Nem ismerek olyan szokást, amelynek üdvösebb hatása lenne az életetekre annak szokásánál, hogy minden nap kezdetén és végén közösen letérdeltek. Valahogy lecsendesülnek a minden házasságot gyötörni látszó kis viharok, amikor az Úr előtt letérdelve, egymás jelenlétében megköszönitek neki egymást, majd együtt áldásait kéritek az életetekre, az otthonotokra, a szeretteitekre és az álmaitokra.

Akkor társatok lesz Isten, és a vele folytatott mindennapos beszélgetéseitek olyan békét hoznak a szívetekbe és olyan örömet az életetekbe, amely más forrásból nem származhat. Egymás társasága egyre édesebb lesz az évek során; szeretetetek megerősödik. Egyre jobban méltányoljátok egymást” (Conference Report, 1971. április, 83. o.; vagy *Ensign*, 1971. május, 72. o.).

Egy férj azt mondta, hogy felesége imái segítenek arra ösztönözni őt, hogy jobb férj és apa legyen. Amikor imában letérdel a felesége mellé, megfogja a kezét, és hallja, amint felesége könyörög Mennyei Atyánkhoz a szívében lévő aggodalmak kapcsán. Növekszik az iránta érzett szeretete, mert tudja, hogy tiszta a szíve és nemesek az indítékai. Tudja, hogy amikor felesége Mennyei Atyánkhoz beszél, semmi másra nem vágyik, mint arra, hogy igazlelkűségben szolgálja Őt.

Egy másik családban a férj hosszan tartó fizikai fogyatékoságban szenvedett. Mielőtt feleségével együtt nyugovóra tértek volna, minden este megköszönték Mennyei Atyáknak az áldásait, és útmutatást kértek tőle négy gyermekük csekély jövedelmükből történő felnevelését illetően. Évekkel később, amikor a férj vissza tudott menni dolgozni, megkérdezték tőlük, hogy vészelték át a nehéz időköt. Ők bizonyosságot tettek arról, hogy az együtt dolgozás és a közös imádkozás változtatott a dolgok menetén. Őszinte imáik sok áldás formájában találtak válaszra, beleértve ebbe azt a reménységet, amit a Szellem vigasztaló hatása által kaptak.

- Hogyan segíthet a férjnek és a feleségnek kapcsolatuk nehézségeinek megoldása terén a közös imádkozás? (Amint a résztvevők megbeszélnek ezt a kérdést, mutass rá, hogy amikor a férj és a feleség érzi, hogy viszály van közöttük, időnként abbahagyják a közös imádkozást! A közös ima azonban hatékony eszköz, amely segítségével legyőzhetik az ilyen kihívásokat.)

Thomas S. Monson, az Első Elnökség tagja, mesélt arról a napról, amikor őt és feleségét, Francest egymáshoz pecsételték a Salt Lake Templomban. Benjamin

Bowring, a szertartást végző férfi, a következő tanácsot adta nekik: „Hadd mondjak el nektek, friss házásoknak egy módszert, amely biztosítja azt, hogy semmilyen nézeteltérések ne tartson tovább egy napnál! Minden este térdeljete le az ágyatok mellé! Az egyik este te mondd el térden állva az imát, Monson testvér! Másnap este pedig te mondd el térden állva az imát, Monson nőtestvér! Ha ezt teszitek, biztosíthatlak titeket, hogy imádkozás közben eltűnik minden olyan félreértés, ami a nap során életre kelt. Egyszerűen nem lehetséges az, hogy együtt imádkozzatok, majd egymás iránt ne a legjobb érzésekkel térjete nyugovóra” (Conference Report, 1988. október, 81. o.; vagy *Ensign*, 1988. november, 70. o.).

Elder David B. Haight, a Tizenkét Apostol Kvórumából, azt mondta: „Ha komoly félreértés van közöttetek, férj és feleség között, illetve úgy érzitek, feszültség vagy idegesség rakódik le a házasságotokban, akkor együtt, alázatosan ereszkedjete térdre, majd őszinte szívvel és igaz szándékkal kérjete meg Istent, a mi Atyánkat, hogy oszlassa el a kapcsolatotokon lévő sötétséget, hogy elnyerhesséte a szükséges világosságot, láthassátok a tévedéseiteket, megbánhassátok helytelen tetteiteket, megbocsáthassátok másoknak, és úgy fogadhassátok el a másikat, mint azt kezdetben tettéte”! Ünnepelesen biztosítalak titeket arról, hogy Isten él, és válaszolni fog alázatos könyörgéseitekre” (Conference Report, 1984. április, 17. o.; vagy *Ensign*, 1984. május, 14. o.).

Kérd meg azokat a résztvevőket, akik házások, hogy gondolatban értékeljék, milyen erőfeszítéseket tesznek azért, hogy házastársukkal imádkozzanak! Hangsúlyozd ki, hogy olyan otthonokban, ahol csak egy szülő van, a buzgó személyes ima Isten áldásait hozza a házra!

Befejezés

Hangsúlyozd ki, hogy ha férj és feleség együtt dolgozik azon, hogy gyakorolják a Jézus Krisztusba vetett hitet és imádkozzanak, akkor nagyobb boldogságra és egységre lelnek, és fokozottan képesek lesznek szembenézni a kihívásaikkal!

A Szellem készítése szerint tegyél bizonyosságot a leckében megbeszélt igazságokról!

Utalj a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzán*nak 21–24-es oldalaira! Biztasd a résztvevőket, nézzék át e lecke tanait és tantételeit azáltal, hogy (1) követik legalább az egyik javaslatot az „Ötletek az alkalmazásra” részben, és (2) elolvassák elder Richard G. Scott „Örömet találni az életben” c. cikkét! Mutass rá, hogy a házaspárok sokat nyerhetnek abból, ha együtt olvassák el és beszélnek meg a tanulmányi kalauzban található cikkeket!

Emlékeztess a résztvevőket, hogy a következő órára is hozzák el a tanulmányi kalauzukat!

Cél Segíteni a résztvevőknek annak a békének a megtapasztalásában, amelyben az egymásnak megbocsátók részesülnek, és biztatni a résztvevőket, hogy otthonukban táplálják a megbocsátás szellemét.

Felkészülés

1. Nézd át a „Tanítói feladataid” alatt található tantételeket (e segédkönyv ix–xi. oldalain)! Nézd meg, hogyan alkalmazhatod ezeket a tantételeket, amikor felkészülsz a tanításra!
2. Olvasd el a lecke vastag betűvel szedett alcímeit, amelyek felvázolják a leckében szereplő tanokat és tantételeket! Felkészülésed részeként gondolkodj el a hét során ezekről a tanokról és tantételekről, a Szellem útmutatását keresve annak eldöntésénél, hogy mit hangsúlyozz ki, mire van szüksége a résztvevőknek!
3. Emlékeztess a résztvevőket, hogy hozzák el az órára saját példányukat a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauza* kiadványból! Hasznukra válik, ha fel tudják lapozni az órán.

Megjegyzés: E lecke tanításánál légy különösen körültekintő, ami a résztvevők egyéni körülményeit illeti! Ha a résztvevők kérdéseket tesznek fel a bűnbocsánatért folyamodással vagy a megbocsátással kapcsolatban komoly családi problémák – mint bántalmazás vagy hűtlenség – esetén, akkor gyengéden biztasd őket, hogy beszéljenek személyesen a püspökkel!

**Javasolt
órafelépítés**

Férj és feleség között a megbocsátás szelleme segít a béke, valamint a bizalom és a biztonság érzésének létrehozásában.

Olvasd fel a következő történetet elder Hugh W. Pinnocktól, a hetvenek tagjától:

„Volt egy házaspár, aki . . . idősebb korban házasodott össze. A feleség korábban már volt férjnél, a férjnek viszont ez volt az első házassága. Sok hónapon át tartó boldog házasság után komoly félreértésre került sor, ami annyira megbántotta a férj érzelmeit, hogy képtelen volt mindennapi feladatainak ellátására.

Míg az összeütközés hatásain rágódott, megállt, hogy elemezze a problémát, és rájött, hogy a problémának legalább egy része őmiatta van. Odament a feleségéhez, és számos alkalommal félszegen kibökte: 'Bocsáss meg, drágám!' A feleség könnyekre fakadt, beismerte, hogy a probléma nagy részét ő okozta, és bocsánatot kért. Férje karjaiban bevallotta, hogy eddigi tapasztalatai során ezek a bocsánatkérő szavak még nem hangzottak el, és most már tudja, hogy a jövőben minden problémájukat meg tudják majd oldani. Azért volt biztos ebben, mert tudta, hogy mindketten képesek kimondani: 'Sajnálom' és 'Megbocsátok'" ("Making a Marriage Work", *Ensign*, 1981. szeptember, 36–37. o.).

Vessétek össze ezt a történetet azzal, amit Gordon B. Hinckley elnök mesélt egy olyan férjjel és feleséggel tartott interjúról, akik nehézségeket éltek át a házasságukban (26. oldal a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzában*):

„Emlékszem, amikor egy olyan házaspárt hallgattam, akik szemben ültek velem az asztalnál. Rossz érzések voltak közöttük. Tudom, hogy valamikor mély és igaz volt a szeretetük. Ám mindketten felvették annak szokását, hogy a másik hibáiról beszéljenek. Nem akarván megbocsátani a hibákat, melyeket mindnyájan elkövetünk, nem akarván elfelejteni azokat és elnézően túllépni rajtuk, addig ócsárolták egymást, míg elfojtották egykori szerelmüket. Hamuvá lett, egy úgynevezett 'közös megegyezéssel' történő válás kimondásával. Most csak magány van és viszontvádaskodás. Biztos vagyok benne, hogy ha a bűnbánat és a megbocsátás akár csak kis mértékben is jelen lett volna, akkor még mindig együtt lennének, és élveznék egymás társaságát, mely oly gazdagon megáldotta korábbi éveiket” (“Of You It Is Required to Forgive”, *Ensign*, 1991. június, 4. o.).

- Mit tanulhatunk ebből a két példából?

Mondd el, hogy ez a lecke a bocsánatkérésnek a szükségességéről és a megbocsátás fontosságáról szól! Hangsúlyozd ki, hogy a házaspárok sok kihívást legyőzhetnek a kapcsolatukban, ha törekednek rá, hogy házasságukban jelen legyen a megbocsátás szelleme! Ha ezt teszik, megtanulják Gordon B. Hinckley elnök azoknak tett ígéretének igaz voltát, akik megbocsátanak egymásnak: „Olyan béke költözik majd szívetekbe, amely különben elérhetetlen” (*Ensign*, 1991. június, 5. o.).

A férj és a feleség kérje a másik bocsánatát, amikor hibát követ el, és törekedjen őszintén a javulásra!

- Miért fontos az, hogy a férj és a feleség azt mondja, „Sajnálom”, és bocsánatot kérjenek egymástól a hibáikért?
- Időnként miért nehéz bocsánatot kérni? (A válaszok között lehet az, hogy utunkat állja az önzés és a gőg, vagy időnként másokat hibáztatunk a problémáinkért.)
- Hogyan találhatunk rá a bocsánatkéréshez szükséges erőre?

Hangsúlyozd ki, hogy amikor bocsánatot kérünk, fontos, őszinte erőfeszítéseket tenni a változásra, és szükség szerint meg kell bánni a bűneinket! Nem elég csupán bánkódni a cselekedeteink miatt; igyekeznünk kell azon, hogy érdemesek legyünk a másik bocsánatára és az Úr bocsánatára.

- Milyen veszélyeket rejt magában az, ha a javulásra tett erőfeszítések nélkül kérünk bocsánatot?

A lecke e részének befejezésekor elmondhatod a következő igaz történetek egyikét, vagy akár mindkettőt:

Miután egy férfi egyik este szórakozni ment a feleségével és néhány barátjukkal, észrevette, hogy felesége szokatlanul csendes. Megkérdezte tőle, hogy minden rendben van-e, mire ő elmondta, hogy szégyellte és megbántva érezte magát este számos olyan alkalommal, amikor férje rá célzó történeteket mesélt. A férj először védekezett, és azt mondta, hogy csak viccelt, csak szórakoztatni akarta a többieket, és a felesége felfújja a dolgot. Ám míg beszélgettek, felismerte, hogy valóban megbántotta felesége érzéseit. Nagyon sajnálta ezt, amikor rájött, hogy

komolytalan viselkedése sokszor zavarba hozta a feleségét. Bocsánatot kért és megígérte, hogy többé nem hoz rá szégyent. Ígéretét megtartotta. Ezután megtalálta annak módjait, ahogyan őszintén dicsérheti őt mások jelenlétében.

Egy férj és apa, akinek tizenéves korában köze volt a pornográfiához, nem hagyott fel ezzel a szokással. El volt keseredve, mert nem tudta, hogyan változhatna. Végül szorgalmasan segítségért imádkozott, megalázkodott, és tanulmányozni kezdte az Üdvözítő életét és tanításait. Amint egyre jobban megértette, milyen áldásokat kínál az Üdvözítő által hozott kiengesztelés, felismerte, hogy képes megváltoztatni a viselkedését. Láttá, hogy szenvedélye elpusztítja őt, házasságát és családját. Amit csak most értett meg Jézus Krisztus küldetéséről, az lehetővé tette számára a szükséges változtatások eszközését és házasságának megmentését.

Mondd el a következő kijelentést elder Spencer W. Kimballtól, aki akkoriban a Tizenkét Apostol Kvórumában szolgált:

„Minden megbocsátás feltételhez kötődik. A sebtapasznak be kell fednie a sebet. A börtnek, az imáknak, az alázatosságnak fel kell érnie a bűn nagyságával, vagy túl kell tennie azon. Megtört szívre és bűnbánó szellemre van szükség. 'Zsákruhára és hamura' van szükség. Könnyekre és őszinte szívbéli változásra van szükség. Tudatában kell lenni a bűnnek, el kell hagyni a gonoszságot, be kell ismerni a hibát az Úr megfelelően felhatalmazott képviselőinek. Jóvátételre, valamint a haladási sebesség, útirány és cél tudatos, határozott megváltoztatására van szükség. Uralkodni kell a körülményeken, helyre kell hozni vagy meg kell változtatni a társas kapcsolatot. Ki kell mosni a köntösöket ahhoz, hogy fehérek legyenek, és új odaadással el kell köteleznünk magunkat amellet, hogy Isten összes törvénye szerint élünk. Röviden, le kell győzni magunkat, a bűnt és a világot” (*The Miracle of Forgiveness* [1969], 353. o.).

A férj és a feleség igyekezzen megbocsátani egymásnak!

Mutass rá, hogy nemcsak az általunk elkövetett bűnökre és hibákra kell bocsánatot keresnünk, hanem nekünk is megbocsátónak kell lennünk! Időnként megbánthatnak minket mások apró tettei, ám az Úr megparancsolta nekünk, hogy bocsássunk meg egymásnak. Olvassátok el a résztvevőkkel a Tanok és szövetségek 64:8–10-es és Máté 6:14–15-ös verseit!

- Hogyan erősíti meg a házasságot az, ha a férj és a feleség készségesen megbocsát egymásnak?

Gordon B. Hinckley elnök azt tanácsolta: „Ha van valaki, aki az ellenségeskedés mérges főztjét készíti szívében a másik ellen, akkor arra kérlek titeket, hogy kérjétek az Úrtól erőt a megbocsátáshoz! E vágy kifejezése lesz majd bűnbánatokat lételeme. Lehet, hogy ez nem könnyű, és nem következik be valami gyorsan. Ha azonban őszintén törekedtek rá és elősegítitek azt, akkor sor *fog* kerülni erre. Olyan béke költözik majd szívetekbe, mely különben elérhetetlen” (*Ensign*, 1991. június 5; lásd még a 26. oldalt a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzában*).

- Időnként miért nehéz megbocsátani? (A válaszok között lehet, hogy az ember igyekszik megvédeni magát attól, hogy a jövőben valaki megbántsa őt; hogy azt gondoljuk, a megbocsátás a sérelmet okozó tettek jóváhagyásával

egyenértékű; vagy nehéznek bizonyul megbocsátani olyan valakinek, aki anélkül vár bocsánatot, hogy erőfeszítéseket tenne bántó viselkedésének legyőzésére.)

- Milyen veszélyeket rejt magában az, ha a férj és a feleség nem hajlandó megbocsátani?
- Milyen tekintetben áldja meg a megbocsátás azokat, akik bocsánatot nyernek? Hogyan segíthet valakinek az elvetendő viselkedés megváltoztatásában az, ha mások megbocsátanak neki?
- Milyen tekintetben áldhatja meg a megbocsátás azt, aki megbocsát?

Javasold, hogy ha úgy érezzük, mások bántottak minket, kérdezzük meg magunktól, vajon az Üdvözítő mit szeretne, hogyan reagáljunk! Howard W. Hunter, az egyház 14. elnökének tanácsa szerint: „Többet kell gondolnunk a szent dolgokra, és még inkább úgy kell cselekednünk, ahogyan azt az Üdvözítő tanítványaitól elvárja. Minden adódó alkalommal fel kell tenni magunknak a kérdést: 'Jézus mit tenne?' – majd bátrabban a válasz szerint kellene cselekednünk” (Conference Report, 1994. október, 118. o.; vagy *Ensign*, 1994. november, 87. o.).

Olvasd fel Joseph F. Smith, az egyház hatodik elnöke következő tanácsát:

„Mindannyiunknak vannak gyengeségei és hiányosságai. Olykor a férj hiányosságot lát feleségében és ezt szemére veti. Olykor a feleség érzi úgy, hogy férje nem cselekedett helyesen, s megpirongatja emiatt. Mit használ ez? Nem jobb a megbocsátás? Nem jobb a jószívűség? Nem jobb a szeretet? Nem jobb nem beszélni a hibákról és ismételtetéssel, hajtogatással nem felnagyítani a gyengeségeket? Nem jobb ez? S nem lesz erősebb a gyermek születésével, az új és örökkévaló szövetség kötelékével megerősített egység köztetek, ha elfelejtitek fölemlegetni egymás gyengeségeit és hibáit? Nem jobb elfelejteni őket és nem beszélni róluk – eltemetni őket és csak arról a jóról beszélni, amit egymásról tudtok, s amit egymás iránt éreztek, és így eltemetni egymás hibáit, nem pedig felnagyítani őket; nem jobb ez?” (“Sermon on Home Government”, *Millennial Star*, 1912. január 25. o., 49–50. o.; *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph F. Smith*, 180–181. o.).

Befejezés

Mondd el a következő kijelentést elder Spencer W. Kimballtól:

„Micsoda megkönnyebbülés! Micsoda vigasz! Milyen öröm! Azok, akiket vétkek, bánat és bűn terhel, bocsánatot nyerhetnek, megtisztulhatnak és szeplőtelenek lehetnek, ha visszatérnek Urukhoz, tanulnak tőle és betartják parancsolatait. És közülünk mindenki, akiknek szüksége van arra, hogy megtérjen a mindennapos balgaságoktól és gyengeségektől, hasonlóképpen osztozik ebben a csodában” (*The Miracle of Forgiveness*, 368. o.).

A Szellem készítése szerint tegyél bizonyosságot arról, hogy ha a házaspárok megbocsátják egymás hibáit, akkor békében lesz részük! Egységesebbek lesznek, és még inkább képesek arra, hogy szembenézzenek a házasság és a szülői mivolt kihívásaival. Kérd meg a résztvevőket, hogy táplálják otthonukban a megbocsátás szellemét!

Utalj a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzájának* 25–27-es oldalaira! Biztasd a résztvevőket, nézzék át e lecke tanait és tantételeit azáltal, hogy

(1) követik legalább az egyik javaslatot az „Ötletek az alkalmazásra” részben, és
(2) tanulmányozzák Gordon B. Hinckley elnök „Tőletek azonban megkívántatik, hogy . . . megbocsássatok” c. cikkét! Hangsúlyozd ki, hogy a házaspárok sokat nyerhetnek abból, ha együtt olvassák el és beszélnek meg a tanulmányi kalauzban található cikkeket!

Emlékeztess a résztvevőket, hogy a következő órára is hozzák el a tanulmányi kalauzukat!

Cél	A résztvevők segítése abban, hogy jó alapelveket gyakoroljanak otthon a pénzügyek kezelésében.
Felkészülés	<ol style="list-style-type: none">1. Gondold át, hogyan alkalmazhatod a „Tanítói feladataid” alatt található tantételeket (e segédkönyv ix–xi. oldalain)!2. Olvasd el ennek a leckének a vastag betűvel szedett alcímeit! Ezek az alcímek áttekintik a lecke tanait és tantételeit. Emellett figyelmesen tanulmányozd N. Eldon Tanner elnök „Állandóság a változás közepette” cikkét a <i>Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauza</i> 28–31. oldalain! Ez a lecke elsősorban ennek a cikknek a tantételeire összpontosít. Felkészülésed részeként a hét folyamán gondold át ezeket a tantételeket! Keresd a Szellem útmutatását, amikor eldöntöd, mit hangsúlyozz ki, mi felel meg a résztvevők szükségleteinek!3. Emlékeztess a résztvevőket, hogy hozzák el az órára saját példányukat a <i>Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauza</i> kiadványból! Szükségük lesz rá, hogy az órán fellapozhassák Tanner elnök cikkét.4. Ha rendelkezésre áll az „Útmutatás a család pénzügyeihez” (<i>Liahona</i>, 2000. április, 42–48. o.) cikk, akkor nézd át! Használhatod a lecke részeként.5. Ha használod a 39–40. oldalon található további forrásanyagot, akkor hozz az órára minden résztvevőnek papírt és ceruzát vagy tollat!

Javasolt órafelépítés

A pénzügyek megfelelő kezelése elengedhetetlen a boldog házassághoz.

Kérj meg egy házaspárt, hogy jöjjön ki az osztály elé (figyelj oda arra, hogy kit kérsz meg)! Mondd el, hogy megmutatod, hogyan erősíthet meg egy házasságot vagy okozhat komoly házassági problémákat egy kis dolog! Ezt követően mutass fel egy pénzérmét vagy papírpénzt!

Add oda ezt a pénzérmét vagy papírpénzt a párnak, akiket kihívtál az osztály elé!

- Milyen hatással van a házastársi kapcsolatra az, ha kizárólag a férj vagy kizárólag a feleség irányítja a család pénzügyeit?

Miután a résztvevők megbeszélték ezt a kérdést, vedd vissza a pénzérmét vagy papírpénzt!

- Milyen hatással van a házastársi kapcsolatra az, ha senki nem tartja kézben a család pénzügyeit, vagy ha az egyre növekvő adósság irányítja a pénzügyeket?

Miután a résztvevők megbeszélték ezt a kérdést, add vissza a pénzérmét vagy papírpénzt! Kérd meg a férjet, hogy tartsa kézben, és kérd meg a feleséget, hogy tegye rá kezét az övére! Mondd el, hogy a pénz kezelése nem legfontosabb kulcsa a szeretetteljes házastársi kapcsolatnak! Ha azonban a férj és a feleség együtt

dolgozik a pénzügyek kezelésén, egységessé válnak egy arra irányuló fontos erőfeszítésben, hogy rendben legyen az otthonuk. Emellett nehéz kihívásokat előznek meg. A házasság legkomolyabb problémái adódnak akkor, ha a pénzügyi forrásokat nem kezelik gondosan és a család érdeke szerint.

- Milyen tekintetben erősödik meg a házasság, ha a férj és a feleség együtt dolgozik pénzügyeik kezelésén?

A férj és a feleség együtt igyekezzen követni a pénz kezelésének alapvető tantételeit!

Kérd meg a résztvevőket, hogy lapozzák fel a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzájának* 28–31-es oldalait! Nézzék át az „Állandóság a változás közepette” c. cikket, és keressék ki N. Eldon Tanner elnök szavaiból „a gazdasági állandóság öt alapelvét”! Amikor a résztvevők megtalálják az alapelveket, sorold fel azokat a táblán:

Fizessünk tisztességes tizedet!
Éljünk kevesebből, mint amennyit keresünk!
Tanuljunk meg különbséget tenni a szükségletek és azon dolgok között, amiket akarunk!
Készítsünk költségvetést, és tartsuk be azt!
Legyünk tisztességesek minden pénzügyi dolgunkban!

Miután mind az öt alapelvet felsoroltad a táblán, a következő anyag felhasználásával vezess le egy róluk szóló beszélgetést:

Fizessünk tisztességes tizedet!

Kérj meg egy résztvevőt, hogy olvassa fel Tanner elnök következő kijelentését (29. oldal a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzában*):

„A tizedfizetés parancsolat, ígérettel adott parancsolat. Ha engedelmessé válnak ennek a parancsolatnak, akkor megkapjuk annak ígéretét, hogy boldogulni fogunk ezen a földön. Ez a boldogulás nemcsak anyagi javakra utal, hanem magában foglalhatja a jó egészséget és az elme életerejét is. Ide tartozik a család összetartása és a lelki fejlődés. Remélem, hogy akik jelenleg nem fizetnek teljes tizedet, kérni fogják az ennek megtételéhez szükséges hitet és erőt. Ha eleget tesznek e kötelezettségeknek Alkotókkal szemben, akkor nagy, hatalmas boldogságra leltek majd, amelyhez hasonlót csak azok ismernek, akik hűek ehhez a parancsolathoz” (Conference Report, 1979. október, 119. o.; vagy *Ensign*, 1979. november, 81. o.).

- Milyen áldásokat hozott családok és ismerőseitek életébe a tizedfizetés?

Éljünk kevesebből, mint amennyit keresünk!

Kérj meg egy résztvevőt, hogy olvassa fel Tanner elnök következő kijelentését (29. oldal a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzában*):

„Felfedeztem, hogy semmiképpen nem kereshetünk *többet* annál, mint amit el tudunk költeni. Meg vagyok győződve arról, hogy nem az egyén által megkeresett pénz összege ad lelki békét, inkább az, ha *kézben tartja* pénzének kezelését. A pénz lehet engedelmes szolga, de szigorú munkafelügyelő is. Akik úgy formálják életvitelük normáját, hogy lehetővé tegyenek egy kis felesleget, azok kézben tartják a körülményeiket. Akik egy kicsit is többet költenek annál, mint amennyit keresnek, azokat a körülményeik irányítják. Szolgátságban vannak. Heber J. Grant elnök egyszer azt mondta: 'Ha van valami, ami békét és megelégedettséget eredményez az emberi szívben és a családban, akkor ez az, hogy kijövünk a pénzünkéből. És ha van valami, ami felemésztő, lehangoló és szívfájdító, akkor ez az, ha olyan adósságaink és kötelezettségeink vannak, melyeknek nem tudunk eleget tenni' (*Gospel Standards*, vál., G. Homer Durham [1941], 111. o.).

A megkeresett pénznél kevesebb elköltésének egyszerű a kulcsa: fegyelemnek nevezik. Előbb vagy utóbb az életben mindannyiunknak meg kell tanulnunk saját magunk, étvágyunk és gazdasági vágyaink fegyelmezését. Milyen áldott az, aki megtanul kevesebbet költeni annál, amennyit keres, és félrerak valamit rosszabb napokra!" (lásd Conference Report, 1979. október, 119. o.; vagy *Ensign*, 1979. november, 81. o.).

Elmondhatod a következő kijelentést Gordon B. Hinckley elnöktől, az egyház 15. elnökétől:

„Itt az idő, hogy rendbe tegyük a házunkat.

Népünk közül sokan alig élnek meg jövedelmükből. Valójában néhányan kölcsönökből tengődnek.

Aggódok a fogyasztói részletfizetéssel fellépő tartozás miatt, ami a nemzetet érinti, beleértve egyházunk tagjait.

Sürgetlek titeket, . . . vizsgáljátok meg anyagi helyzeteteket. Biztatlak benneteket, hogy legyetek szerények kiadásaitokban; fegyelmezzétek magatokat vásárlásaitok során, hogy elkerüljétek az adósságot, amennyire lehetséges. Fizessétek ki adósságotokat, amilyen gyorsan tudjátok, és szabaduljatok meg e kötelezettségektől!" (*Liahona*, 1999. január, 65–66. o.).

- Milyen értelemben jelent fogságot az adósság?
- Milyen szokások segítettek nektek abban, hogy kikerüljétek az adósságból vagy elkerüljétek az adósságba keveredést? Mit tettetek azért, hogy meg tudjátok takarítani jövedelmetek egy részét?

Tanuljunk meg különbséget tenni a szükségletek és azon dolgok között, amiket akarunk!

Kérj meg egy résztvevőt, hogy olvassa fel Tanner elnök következő kijelentését (30. oldal a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzában*):

„A mértéktelenség és a pénz rossz kezelése komoly feszültséget okoz a házastársak kapcsolatában. Úgy tűnik, a legtöbb házassági probléma pénzügyi gyökerekből ered – vagy nincs elég bevétel a család fenntartásához, vagy rosszul kezelik a

megkeresett bevételt” (Conference Report, 1979. október, 119–120. o.; vagy *Ensign*, 1979. november, 81. o.).

- Mit tehetünk azért, hogy különbséget tegyünk a szükségletek és azon dolgok között, amiket akarunk? Miért elengedhetetlenül fontos az, hogy férj és feleség együtt tegye ezt?

Készítsünk költségvetést, és tartsuk be azt!

Magyarázd el, hogy a rendelkezésre álló forrásoktól függetlenül minden házaspárnak együtt kell kidolgoznia egy családi költségvetést! A költségvetés felvázolja egy bizonyos időszak alatt tervezett bevételt és kiadásokat. Segít a családoknak annak biztosításában, hogy költségeik ne haladják meg a bevételeiket. A házaspárok beszéljék meg a költségvetésüket, amikor meghatározzák a szükségleteiket, hogy mit szeretnének és milyen pénzügyi terveik vannak! Például miután felbecsülték a következő két hét bevételét, a házaspár eldöntheti, mennyi pénzt használnak majd fel a különböző kategóriákban, például tizedre és egyéb egyházi felajánlásokra, megtakarításra, ételre, valamint rezsire vagy lakbérre. A két hét alatt minden bevételüket és kiadásukat feljegyzik. Tanácskoznak egymással, mielőtt nagyobb összegért vásárolnának, vagy más olyan dolgot tennének, ami hatással van az általuk kidolgozott költségvetésre. A két hét elteltével összehasonlítják tényleges bevételüket és kiadásait az eredeti tervvel.

Kérd meg a résztvevőket, hogy lapozzák fel a következő költségvetés mintát, amely a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzájának* 32. oldalán is megtalálható, hogy segítsd nekik a költségvetés kidolgozásának megértésében!

Költségvetés _____	-tól/től _____	-ig _____
	dátum	dátum
BEVÉTEL	TERVEZETT	TÉNYLEGES
Fizetés vagy bér az adók levonása után		
Egyéb bevétel		
Teljes bevétel		
KIADÁSOK	TERVEZETT	TÉNYLEGES
Tized		
Egyéb egyházi adományok		
Hosszú távú megtakarítások		
Vészhelyzetekre félretett megtakarítások		
Étel		
Lakás/ház törlesztő részlete vagy lakbér		
Rezsi		
Utazás		
Adósságok kifizetése		
Biztosítás		
Orvosi kiadások		
Ruhák		
Egyéb		
Egyéb		
Egyéb		
Teljes kiadás		

Kérj meg egy résztvevőt, hogy olvassa fel Tanner elnök következő kijelentését (31. oldal a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzában*):

„Az évek során sok-sok emberrel készített interjúim során megfigyeltem, hogy túl sokan vannak, akiknek nincs működő költségvetésük, és nem fegyelmezték meg magukat annyira, hogy betartsák annak kitételeit. Sokan úgy gondolják, hogy a költségvetés megfosztja őket a szabadságuktól. Ellenkezőleg, a sikeres emberek megtanulták, hogy a költségvetés teszi lehetővé az igazi gazdasági szabadságot” (Conference Report, 1979. október, 121. o.; vagy *Ensign*, 1979. november, 82. o.).

Legyünk tisztességesek minden pénzügyi dolgunkban!

Kérj meg egy résztvevőt, hogy olvassa fel Tanner elnök következő kijelentését (31. oldal a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzában*):

„A becsületesség ideálja soha nem fog kimenni a divatból. Mindarra vonatkozik, amit teszünk. Az egyház vezetőiként és tagjaiként a becsületesség példáinak kell lennünk!” (Conference Report, 1979. október, 121. o.; vagy *Ensign*, 1979. november, 82. o.).

- Miért képezi fontos részét minden pénzügyi dolgunknak a becsületesség? Miért elengedhetetlen a házastársak között a becsületesség a család pénzügyeiben?

Befejezés

Hangsúlyozd ki, hogy a férjnek és a feleségnek együtt kell dolgoznia pénzügyeik kezelésén! Kérd meg a résztvevőket, hogy gondolják át, mennyire követik a leckében megbeszélte tantételeket! Kérd meg őket, hogy tervezzék meg, hogyan javítanak majd a pénzügyeik kezelésén!

A Szellem készítése szerint tegyél bizonyosságot a leckében megbeszélte igazságokról!

Utalj a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzá*nak 28–32-es oldalaira! Biztasd a résztvevőket, nézzék át e lecke tanait és tantételeit azáltal, hogy (1) követik legalább az egyik javaslatot az „Ötletek az alkalmazásra” részben, és (2) elolvassák N. Eldon Tanner „Állandóság a változás közepette” c. cikkét! Mutass rá, hogy a házaspárok sokat nyerhetnek abból, ha együtt olvassák el és beszélnek meg a tanulmányi kalauzban található cikkeket!

További forrásanyag

Ismételjétek át a Házasság és családi kapcsolatok tanfolyam A részének leckéit!

Ez a lecke jelenti a Házasságok és családi kapcsolatok tanfolyam A részének végét. Ha az egész tanfolyamot te tanítod, akkor sort keríthetsz a következő gyakorlatra:

Minden résztvevőnek adj papírt és tollat vagy ceruzát! Kérd meg a résztvevőket, hogy töltsenek el három percet azon tanok és tantételek leírásával, amire a tanfolyam első nyolc leckéjéből emlékeznek! Húzzák alá azokat a tanokat és tantételeket, amelyek a legtöbbet jelentettek számukra! Biztasd őket, álljanak készen, hogy beszéljenek néhány általuk aláhúzott dologról! Ha segítségre van szükségük, akkor használjátok e kézikönyv tartalomjegyzékét az v–vii. oldalon, illetve a tanfolyam áttekintését a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzá*nak vii–viii. oldalain!

A három perc leteltével sorra kérd meg a résztvevőket, hogy olvassanak fel egy-egy dolgot a listájukról, és mondják el, miért volt az különösen jelentős számukra! A táblán foglald össze a résztvevők meglátásait, és ismerd el az egyes megjegyzések fontosságát! Ezt követően mondd el egy saját meglátásodat! Amennyiben az idő engedi, ismételjétek meg ezt a gyakorlatot!

Köszönd meg a tanítványaidnak, hogy részt vettek e tanfolyam első részén! Mondd el, hogy a tanfolyam második része nyolc arról szóló leckéből áll, hogy miként erősíthetik meg a szülők a családjukat és találhatnak örömet a feladataikban! Hívj meg minden résztvevőt, hogy továbbra is járjon el az órákra!

B RÉSZ

A SZÜLŐK FELELŐSSÉGEI A CSALÁDOK MEGERŐSÍTÉSE TERÉN

„AZ ÚRNAK ÖRÖKSÉGE, A FIAK [GYERMEKEK]”

9
LECKE

Cél A résztvevők emlékeztetése, hogy amikor földi szülők Mennyei Atyánk gyermekeit üdvözlik az otthonukban, felelősséget vállalnak azért, hogy szeretni, dédelgetni, tanítani fogják és elvezetik őket az örök élethez.

Felkészülés

1. Amikor felkészülsz a tanításra, nézd meg, hogyan követheted a „Tanítói feladataid” alatt található tantételeket (e segédkönyv ix–xi. oldalain)!
2. Olvasd el a lecke vastag betűvel szedett alcímeit! Ezek az alcímek áttekintik a lecke tanait és tantételeit. Felkészülésed részeként gondold át, hogyan segíthetsz a résztvevőknek az adott tanok és tantételek alkalmazásában! Keresd a Szellem útmutatását, amikor eldöntöd, mit hangsúlyozz ki, mi felel meg a résztvevők szükségleteinek!
3. Előre kérj meg néhány elemis gyermeket, hogy az óra kezdetén jöjjenek be a terembe, és énekeljék el az „Úr gyermeke vagyok” (*Egyházi énekek*, 96. o.) c. éneket! Arra is felkészülhetsz, hogy a résztvevőkkel együtt énekeljétek el az éneket.
4. Előre kérj meg egy vagy két résztvevőt, hogy készüljenek fel és mondják el röviden, milyen örömet hoznak életükbe a gyermekeik! Javasold, hogy előadásuk részeként meséljenek el személyes élményeket! Keresd a Szellem útmutatását, amikor eldöntöd, kiket kérj meg erre a feladatra!

**Javasolt
órafelépítés**

Mennyei Atyánk földi szülőkre bízta szellemgyermekait.

Kérd meg a felkért elemis gyermekeket, hogy énekeljék el az „Úr gyermeke vagyok” (lásd „Felkészülés”, 3. pont) c. éneket! Engedd meg a gyermekeknek, hogy az ének után azonnal visszatérjenek elemis osztályaikba! Ha nem kértél fel elemis gyermekeket arra, hogy jöjjenek be az órára, akkor kérd meg a résztvevőket, hogy énekeljék el veled ezt az éneket!

- Milyen igazságokat tanít ez az ének?
- Mit tanulhatunk ebből az énekből a szülők feladatköreiről? (Utalhatsz a refrén szavaira: „Taníts, vezess, állj mellettem, / Mutasd az utat! / Hogy azon haladjak, s majd / A mennybe juthassak.”)

Gordon B. Hinckley elnök, az egyház 15. elnöke, azt tanácsolta: „Soha ne felejtsetek el, hogy ezek a kicsinyek Isten fiai és leányai, és ti gyámsági kapcsolatban vagytok velük. Ő már azelőtt szülő volt, hogy ti szülők lettetek volna, és nem mondott le szülői jogairól vagy érdeklődéséről e kicsinyek vonatkozásában. Nos, szeressétek őket, gondozzátok őket! Apák, tartsátok féken az indulataitokat most és az eljövendő évek során! Anyák, uralkodjatok a hanghordozásokon, beszéljétek halkán! Neveljétek gyermekeiteket szeretetben, az Úr gondoskodása és intelmei szerint! Gondozzátok a kicsinyeiteket! Lássátok

Őket szívesen az otthonotokban, teljes szívetekkel táplálva és szeretve őket!" ("Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley", *Ensign*, 1997. július, 73. o.).

Elder M. Russell Ballard, a Tizenkettek Kvórumából, azt tanította: „Minden emberi lény Isten szellemgyermek, aki földre jövetele előtt Mennyei Atyánkkal élt. Ő földi szülőkre bízta a szellemgyermekét. Ezek a szülők a fizikai születés csodája által halandó testet adnak nekik, és szent lehetőséget és felelősséget kapnak arra, hogy szeressék, védjék, tanítsák, hogy világosságban és igazságban neveljék fel őket, és így ők egy napon Jézus kiengesztelése és feltámadása által visszatérhessenek Atyánk színe elé” (Conference Report, 1991. április, 104. o.; vagy *Ensign*, 1991. május, 78. o.).

- Milyen hatással kellene lennie ennek a tudásnak és megértésnek arra, ahogyan a szülők gyermekeikkel bánnak?

Olvasd el Robert D. Hales következő tanácsát, aki akkoriban elnöklő püspökként szolgált: „A földi szülők sok tekintetben Mennyei Atyánkat képviselik, amikor táplálják, szeretik, tanítják a gyermekeket és gondoskodnak róluk. A gyermekek természetes módon a szüleikben keresik Mennyei Atyjuk jellemvonásait. Miután kialakul bennük a földi szüleik iránt érzett szeretet, tisztelet és bizalom, gyakran öntudatlanul ugyanilyen érzések fejlődnek ki bennük Mennyei Atyjuk iránt” (Conference Report, 1993. október, 10. o.; vagy *Ensign*, 1993. november, 9. o.).

Kérd meg a résztvevőket, hogy gondolkozzanak el rajta, hogyan befolyásolhatják a szülők megnyilvánulásai és tettei a gyermekek Mennyei Atyjuk iránti érzéseit!

A szülők igyekezzenek minden gyermek egyéni szükségleteinek eleget tenni!

Mondd el, hogy minden gyermeknek vannak saját vágyai, tehetségei és szükségletei! Fontos, hogy a szülők igyekezzenek megérteni az egyes gyermekek egyéni képességeit és szükségleteit!

Sok gyermek eléggé különbözik a szüleitől. Lehet, hogy más a vérmérsékletük, és az is lehet, hogy más-más erősségeik és gyengeségeik vannak. Ezek a különbségek esetleg idegesítőek lehetnek a szülők számára, akiknek nehézséget jelent olyan tapasztalatokon át vezetni és segíteni a gyermekeiket, amelyekben nekik soha nem volt részük. Ám a szülőknek emlékezniük kell arra, hogy Mennyei Atyánk bízta rájuk ezeket a különleges gyermekeket, és Ő segíteni fog, hogy tudják, hogyan mutassanak utat az egyes gyermekeknek isteni rendeltetésük betöltésének útján. Sister Michaelene P. Grassli, az Elemi egykori általános elnöke, azt mondta:

„Fel kell fedeznünk, valójában kik is a gyermekeink. Tudnunk kell, mi érdekli, mi aggasztja őket, és mit tennének, ha valóra válnának a legszebb álmaik. Legszebb álmaik majdnem mindig csodálatosak. Megengedhetjük a gyermekeknek, hogy saját maguk legyenek, nem kell tőlük elvárnunk azt, hogy szüleik másolataivá váljanak. Részesítsük őket különböző élményekben, hogy *felfedezhessék*, mi érdekli őket, majd biztassuk őket ezen érdeklődési körök és tehetségek terén – még akkor is, ha ezek nem egyeznek a miénkkel!” (“Teaching Our Children”, *Ensign*, 1994. április, 62. o.).

- Miért fontos, hogy a szülők megértsék gyermekeik egyéni jellemvonásait és szükségleteit?

- Milyen bajt okozhat az, ha a szülők olyan tevékenységeket vagy tapasztalatokat kényszerítenek rá a gyermekekre, amelyek nincsenek összhangban azok egyéni tehetségeivel és érdeklődési köreivel?
- Mit tehetnek a szülők azért, hogy erősítsék gyermekeik tehetségeit és képességeit?

Kérd meg a résztvevőket, hogy sorolják fel, hogyan különbözhetnek a gyermekek ugyanabban a családban egymástól és szüleiktől, hogy segíts nekik e tantétel alkalmazásában! Ennek megtétele során a résztvevők meríthetnek szülői tapasztalataikból, illetve saját szüleikkel és testvéreikkel kapcsolatos élményeikből. Felvetéseiket írd fel a táblára! Ezt követően beszéljétek a listán szereplő konkrét tehetségekről vagy jellemvonásokról! Utalj konkrét tehetségekre vagy jellemvonásokra, és tegyél fel az alábbiakhoz hasonló kérdéseket:

- Mit tehetnek a szülők azért, hogy biztassák a gyermeket tehetségének folyamatos fejlesztésére?
- Ha a gyermek rendelkezik ezzel a jellemvonással, akkor mit tehetnek a szülők azért, hogy szerető és kedves viselkedésre tanítsák?
- Hogyan járulhat hozzá az ilyen tehetséggel rendelkező gyermek a családi estéhez?

Mutass rá, hogy azok a szülők, akik tudatában vannak gyermekeik képességeinek és jellemvonásainak, jobban is tudják fegyelmezni őket! Kérj meg egy résztvevőt, hogy olvassa fel a következő tanácsot elder James E. Fausttól, aki akkoriban a Tizenkét Apostol Kvórumában szolgált (49. oldal a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzában*)!

„Az egyik legnehezebb szülői kihívás a gyermekek megfelelő fegyelmezése. A gyermeknevelés nagyon egyéni. Minden gyermek más és egyedi. Ami az egyiknél működik, az a másiknál talán nem. Nem tudom, ki elég bölcs ahhoz, hogy megmondja, milyen fegyelmezés túl szigorú, vagy milyen túl elnéző. Legfeljebb a gyermekek szülei, akik leginkább szeretik őket. Imádságos különbségtétel kérdése ez a szülők számára. A mindent felölelő és alátámasztó tantétel bizonyára az, hogy a gyermekek fegyelmezését inkább a szeretetnek kell motiválnia, mintsem a büntetésnek” (Conference Report, 1990. október, 41. o.; vagy *Ensign*, 1990. november, 34. o.).

- Milyen tapasztalatok segítettek titeket annak megértésében, hogy a gyermekek egyéni szükségletei és körülményei függvényében kell fegyelmezni?

A gyermekeknek joguk van arra, hogy szerető kapcsolat fűzze őket a szüleikhez.

Mutass rá: a szülők által megtehető egyik legfontosabb dolog az, hogy otthonukban megteremtsék a szeretet, a barátság és a boldogság légkörét! Mondd el a következő kijelentéseket:

Míg elder Gordon B. Hinckley a Tizenkét Apostol Kvórumában szolgált, azt mondta: „Mily szerencsés, mily áldott az a gyermek, aki érzi szülei szeretetét! Ez a melegség, ez a szeretet édes gyümölcsöt terem majd az eljövendő évek során” (Conference Report, 1978. október, 25. o.; vagy *Ensign*, 1978. november, 18. o.).

Elder Marlin K. Jensen, a hetvenektől, azt mondta: „Mint ahogy oly sok értékes dolognak az életben, a barátság utáni igényünknek gyakran az otthon tesz legjobban eleget. Ha gyermekeink barátságot éreznek a családon belül, egymással, a szülőkkel, akkor nem vágnak kétségbeesetten a családon kívüli elfogadásra” (*Liahona*, 1999. július, 74. o.).

- Mire emlékeztek a gyermekkorotokból, ami segített annak érzésében, hogy szeretnek titeket? Hogyan befolyásolták életedet a szeretet ezen érzései?
- Mit tehetnek otthon a szülők azért, hogy gyermekeikkel érezzék a szeretetüket?

Mutass rá, hogy elengedhetetlen a jó kommunikáció, amikor a szülők szerető kapcsolatot igyekeznek kialakítani a gyermekeikkel! Elder M. Russell Ballard azt tanácsolta: „A családtagok közötti kapcsolat terén semmi nem fontosabb a nyílt, őszinte kommunikációnál. Ez különösen igaz azon szülők esetében, akik evangéliumi tantételeket és normákat igyekeznek tanítani a gyermekeiknek. A fiataloknak való tanácsadás képessége – és ami talán még ennél is fontosabb, annak képessége, hogy valóban meghallgassuk az aggodalmaikat – az alap, amelyre a sikeres kapcsolatok felépülnek. Amit a szemekben látunk, vagy amit a szívben érzünk, az gyakran sokkal többet elmond annál, amit hallunk vagy mondunk” (*Liahona*, 1999. július, 103. o.).

- Mit tehetnek a szülők azért, hogy jól kommunikáljanak a gyermekeikkel? (A válaszok között ott lehetnek a következőkben felsoroltak.)
 - a. Legyünk fáradhatatlan hallgatóság! Szükség szerint ismételjük meg, mit értettünk azon, amit a gyermekek mondtak! Ez megmutatja nekik, hogy valóban odafigyelünk, és segít nekünk annak biztossá tételében, hogy értjük őket.
 - b. Töltsünk időt a gyermekeinkkel történő beszélgetéssel és meghallgatásukkal, már akkor is, amikor még nagyon fiatalok – még mielőtt beszélni tudnának!
 - c. Érdekeljenek minket az ötleteik!
 - d. Kezdeményezzünk beszélgetéseket az étkezések idején!
 - e. Töltsünk időt azzal, hogy négyszemközt beszélgetünk velük!

Annak kihangsúlyozására, hogy a szülőknek minden gyermekükkel kell kettesben időt tölteni, mondd el elder Robert D. Hales, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, következő tanácsát: „Minden gyermekünkkel töltsünk időt kettesben, és hagyjuk, hogy ők válasszák meg a tevékenységet és a beszélgetés témáját! Zárjuk ki a zavaró tényezőket!” (*Liahona*, 1999. július, 38. o.).

További ötletekért a jó kommunikáció alapelveivel kapcsolatban, lásd a 24–26. oldalakat, az 5. leckében!

A gyermekbántalmazás vétek Isten szemében.

Olvassátok el a résztvevőkkel Máté 18:6-os versét! Mondd el, hogy a szülőknek soha semmilyen módon nem szabad bántalmazni a gyermekeiket!

- Milyen formái vannak a gyermekbántalmazásnak? (A résztvevők válaszait felsorolhatod a táblán. A válaszok között ott lehetnek a következőkben felsoroltak.)

- a. Erőszakos harag
 - b. Kiabálás
 - c. Fenyegetések
 - d. Fizikai bántás
 - e. Bármilyen nemi kontaktus vagy nem helyénvaló érintés
 - f. Lekicsinylő megjegyzések
 - g. Érzelem megvonása
 - h. Nem helyénvaló filmek, viccek, beszéd, folyóiratok vagy internet-anyag hozzáférhetővé tétele
 - i. Időjárási viszonyoknak történő kiszolgáltatás
 - j. Elhanyagolás, beleértve ebbe az orvosi ellátás hiányát, valamint az elégtelen felügyeletet és fegyelmezést
- Milyen tekintetben okoznak kárt a gyermekeknek ezek a tettek?

E kérdés megbeszélése után mondd el, hogy időnként azok a felnőttek, akikkel gyermekkorukban rosszul bántak, ugyanolyan negatív módon bánnak a gyermekeikkel, nem ismerve fel a viselkedés káros hatásait. Időnként úgy érzik, egyedül nem képesek változtatni a viselkedésükön. Hangsúlyozd ki, hogy a bántalmazó viselkedést tanúsító emberek is képesek változtatni a viselkedésükön, ha alázatosan keresik az Úr segítségét és útmutatását!

Akik segítséget szeretnének kapni bántalmazó viselkedésük megértése és megváltoztatása terén, a püspökükhöz fordulhatnak. Ő az, aki tanácsot tud adni nekik. Emellett javasolhat olyan tanácsadókat az UNSZ Családi Szolgáltatásoknál, illetve közösségi intézményeket, amelyek az egyház normáival egyező segítséggel szolgálhatnak.

Olvassátok el a résztvevőkkel a Tanok és szövetségek 121:41–44-es verseit!

- Hogyan kapcsolódik ez a rész ahhoz, ahogyan a szülők gyermekeiket fegyelmezik?

Míg Gordon B. Hinckley elnök az Első Elnökség első tanácsosaként szolgált, azt tanította:

„A gyermekeknek nincs szükségük verésre. Szeretetre és gondozásra van szükségük. Olyan apákra van szükségük, akiket tisztelhetnek, mintsem hogy féljenek tőlük. Mindenek előtt példamutatásra van szükségük.

Könyörgöm, . . . mentsük meg a gyermekeket! Túl sokuknak társa a fájdalom és a félelem, a magány és az elkeseredettség. A gyermekeknek napfényre van szükségük. Boldogságra van szükségük. Szeretetre és gondozásra van szükségük. Kedvességre, felfrissülésre és érzelmek kifejezésére van szükségük. A ház árától függetlenül minden otthon gondoskodhat a szeretet légköréről, amely az üdvözülés légkörévé válik” (Conference Report, 1994. október, 74–75. o.; vagy *Ensign*, 1994. november, 54. o.).

Brigham Young elnök, az egyház második elnöke, azt tanította:

„Úgy neveljétek fel gyermekeiteket, hogy szeressék és tiszteljék az Urat; tanulmányozzátok hajlandóságait és vérmérsékletüket, és azok szerint bánjatok velük! Soha nem engedve meg magatoknak, hogy feldúlt állapotban javítsátok ki őket. Tanítsátok meg nekik, hogy inkább szeressenek

benneteket, mintsem féljenek tőletek” (Az egyház elnökeinek tanításai: Brigham Young, 172. o.).

A gyermekek nagy örömet hoznak szüleik életébe.

Mutass rá: bár az is fontos, hogy a szülők emlékezzenek szent és komoly feladatköreikre, ám az is fontos, hogy eszükbe jusson, milyen örömet hoznak életükbe a gyermekeik! Míg elder James E. Faust a Tizenkét Apostol Kvórumában szolgált, megjegyezte, hogy bár „kevés annál nagyobb kihívás áll az emberek előtt, hogy jó szülők legyenek, kevés alkalom kínál nagyobb lehetőséget az örömről” (Conference Report, 1990. október, 40. o.; vagy *Ensign*, 1990. november, 32. o.; lásd még a 48. oldalt a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzában*).

Kérd meg a felkért résztvevőket, hogy röviden meséljenek arról az örömről, amelyet gyermekeik hoznak az életükbe (lásd „Felkészülés”, 4. pont)! Ha az idő engedi, mesélhetsz azzal az örömmel kapcsolatos érzéseidről, amelyet a gyermekek hoztak a te életedbe.

Befejezés

Hangsúlyozd ki, hogy a gyermekek Mennyei Atyánk ajándékai! Amint azt a zsolnáíró is megmondta: „Az Úrnak öröksége, a fiak [gyermekek]” (Zsolnárok 127:3). Amikor földi szülők Mennyei Atyánk gyermekeit üdvözlik az otthonukban, felelősséget vállalnak azért, hogy szeretni, dédelgetni, tanítani fogják és elvezetik őket az örök élethez.

Utald a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzá*nak 35–38-as oldalaira! Biztasd a résztvevőket, nézzék át e lecke tanait és tantételeit azáltal, hogy (1) követik legalább az egyik javaslatot az „Ötletek az alkalmazásra” részben, és (2) elolvassák Thomas S. Monson elnök „Drága gyermekek, Isten ajándékai” c. cikkét! Hangsúlyozd ki, hogy a házaspárok sokat nyerhetnek abból, ha együtt olvassák el és beszélnek meg a tanulmányi kalauzában található cikkeket!

Biztasd a résztvevőket, hogy a következő órára is hozzák el a tanulmányi kalauzájukat!

További forrásanyag

Kijelentések, amelyek azok szükségleteire reagálnak, akik nem hagyományos családi körülmények között élnek

Reagálván azoknak a résztvevőknek a helyzetére, akik nem hagyományos családi körülmények között élnek, olvass fel egyet vagy többet a következő kijelentések közül:

Elder Boyd K. Packer, a Tizenkét Apostol Kvórumából, elmondta: „Azoktól a lelkektől, akiktől a természet vagy a körülmények megtagadták a házasság és a szülői mivolt áldásait, vagy akiknek ártatlanul egyedül kell felnevelni a gyermekeiket, és dolgozniuk kell az eltartásukért, semmilyen áldás nem tagadatik meg az örökkévalóságban – amennyiben betartják a parancsolatokat. Amint azt Lorenzo Snow elnök [az egyház 5. elnöke] megígérte: 'Ez biztos és megerősített'" (Conference Report, 1993. október, 30. o.; vagy *Ensign*, 1993. november, 23. o.).

Harold B. Lee elnök, az egyház 11. elnöke, azt mondta: „Azok a [nők], akiktől ebben az életben megtagadtattak a feleségi mivolt és az anyaság áldásai – és akik azt mondják a szívükben: ha megtehettem volna, megtettem volna, vagy ha lenne, adnék, de nekem sincs – [azt mondom nektek:] az Úr éppen úgy meg fog áldani benneteket, mintha meg is tettétek volna ezt, és az eljövendő világban elégtételt ad majd nektek azokért az igazlelkű dolgokért, amikre a szívetek vágyik, ám amit önhibátokon kívül nem tehetek meg” (“Maintain Your Place As a Woman”, *Ensign*, 1972. február, 56. o.).

Elder Gene R. Cook, a hetvenektől, azt mondta: „Előfordul, hogy halál vagy válás miatt csak egy szülő van a családban. Előfordul, hogy csak az egyik szülő tagja az egyháznak. Időnként az egyik kevésbé aktív az egyházban, mint a másik. Az egy lelki készítésű szülő is éppen úgy sikerrel járhat abban, hogy az Úrnak nevelje fel a családot. Az általam ismert legjobb férfiak és nők időnként ilyen családból származnak. Áldja meg az Úr mindazokat a jó anyákat és apákat, akik talán úgy gondolják, egyedül kell megbirkózniuk a feladattal, ám valójában az Úr irányítása alatt nevelik fel gyermekeiket!” (*Raising Up a Family to the Lord* [1993], xv. o.).

Cél	Segíteni a résztvevőknek, hogy megértsék, hogyan tesznek eleget szent szerepkörüknek az apák, és hogyan segíthetik egymást egyenlő partnerként az apák és az anyák.
Felkészülés	<ol style="list-style-type: none"> Gondold át, hogyan alkalmazhatod a „Tanítói feladataid” alatt található tantételeket (e segédkönyv ix–xi. oldalain)! Gondolkozz el a lecke vastag betűvel szedett alcímei által felvázolt tanokon és tantételeken! A hét folyamán gondold át, hogyan taníthatod ezeket a tanokat és tantételeket! Keresd a Szellem útmutatását, amikor eldöntöd, mit hangsúlyozz ki, mi felel meg a résztvevők szükségleteinek! Emlékeztess a résztvevőket, hogy hozzák el az órára saját példányukat a <i>Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauza</i> kiadványból!
Javasolt órafelépítés	<p>Az apa és az anya dolgozzon együtt azon, hogy minden gyermeküket ellássák a hit pajzsával!</p> <p>Írd fel a táblára: <i>A hit pajzsa!</i> Olvassátok el a résztvevőkkel a Tanok és szövetségek 27:15, 17-es verseit!</p> <ul style="list-style-type: none"> Milyen tekintetben hasonlít a hit a pajzshoz? <p>Olvasd el a következő kijelentést Boyd K. Packer elnöktől, a Tizenkét Apostol Kvórumának ügyvezető elnökétől! Kérd meg a résztvevőket, hogy jól figyeljenek oda, és nézzék meg, miért van szükség arra, hogy a gyermekek otthon megkapják „a hit pajzsát”!</p> <p>„Atyánk terve megköveteli, hogy az élet létrehozásához hasonlóan a hit pajzsa is a családban készüljön és kerüljön felvételre. Ebből nincs két pontosan ugyanolyan. Mindegyiket egyéni követelmények szerint, kézzel kell készíteni.</p> <p>Az Atya által kigondolt terv szerint a férfi és a nő, férj és feleség, közösen dolgozva minden gyermeket egyenként ellát a hit pajzsával, amely készítése következtében oly erősen felcsatolható, hogy sem leszakítani sem áthatni nem tudják azok a bizonyos tüzes nyilak.</p> <p>A fém kikalapálásához szükség van az apa kitartó erejére, a fényezéshez és a felöltéshez pedig az anya gyengéd kezeire. Időnként az egyik szülő magára marad ennek elvégzésében. Ez nehéz, de végrehajtható.</p> <p>Az egyházban tanítunk azokról az anyagokról, amelyekből a hit pajzsa készül: tiszteletudás, bátorság, erkölcsi tisztaság, bűnbánat, megbocsátás, könyörületesség. Az egyházban megtanulhatjuk, hogyan történik az összeállítás. Ám a hit pajzsának tulajdonképpeni elkészítése és felöltése a családi kör feladata.</p>

Máskülönben előfordulhat, hogy meglazul és vész esetén leesik“ (Conference Report, 1995. április, 8. o.; vagy *Ensign*, 1995. május, 8. o.).

- Mit tanít ez a megállapítás az apák és az anyák szerepköreiről?

Kérd meg a résztvevőket, hogy lapozzák fel a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauza* kiadvány iv. oldalán „A család: Kiáltvány a világhoz” szövegét (e segédkönyv viii. oldalán is megtalálható)! Olvassátok el velük a kiáltvány hetedik bekezdéséből ezeket a tantételeket:

„Isten terve szerint az apáknak szeretetben és igaz módon kell családjukat irányítaniuk, valamint gondoskodniuk kell a család szükségleteiről és annak védelméről. Az anyák elsősorban gyermekeik gondozásáért felelősek. Az anyáknak és apáknak egyaránt kötelességük, hogy egyenlő partnerekként segítsék egymást e szent feladatok ellátásában. Fogyatékoság, halál vagy más körülmények szükségessé tehetik ezen szerepek egyéni átalakítását.”

Mondd el, hogy ez a lecke és a 11. lecke az apák és az anyák szent szerepköreiről szól! Bár az egyik lecke az apák szerepköreire, a másik pedig az anyák szerepköreire összpontosít, mindkét lecke vonatkozik az apákra és az anyákra is, akik „egyenlő partnerekként segítsék egymást e szent feladatok ellátásában”. A leckék az egyedülálló szülőknek is segítséget nyújtanak, akik minden tőlük telhetőt megtevéve, az Úr segítségével igyekeznek betölteni mindkét szerepkört.

Az apák elnököljenek szeretettel és igazlelkűen!

Utalj a tanulóknak a következő kijelentésre a családról szóló kiáltványban: „Isten terve szerint az apáknak szeretetben és igaz módon kell családjukat irányítaniuk”! Mondd el, hogy az *irányítani* szó vezetést, útmutatást és a család jólétéért történő felelősségvállalást jelent!

Hangsúlyozd ki, hogy amikor a férj eleget tesz az otthon irányítását illető feladatának, a feleségével közös munkát végez! Howard W. Hunter, az egyház 14. elnöke, azt a tanácsot adta: „A papságot viselő férfi olyan társként fogadja el feleségét az otthon és a család élén, mint akinek teljes mértékben tudomása van az ahhoz kapcsolódó döntésekről, és teljes mértékben részt vállal azokban. Isteni kinevezés értelmében az otthon feletti elnöklés felelőssége a papságviselő vállain nyugszik (lásd Mózes 4:22). Az Úr szándékai szerint a feleség a férfi segítőtársa (a *társ* egyenlőségre utal) – vagyis egyenlő társ, akire szükség van a pár hiánytalanságához. Az igaz módon történő vezetés megköveteli, hogy a férj és a feleség osztozzon a felelőségen, és hogy minden családi kérdésben tájékozottan és részt vállalva együtt cselekedjenek. Ha a férj a család irányításában feleségétől függetlenül, vagy felesége érzéseinek és tanácsainak figyelembe vétele nélkül jár el, akkor igazságtalan uralmat gyakorol” (Conference Report, 1994. október, 68. o.; vagy *Ensign*, 1994. november, 50–51. o.).

Spencer W. Kimball elnök, az egyház 12. elnöke, azt tanította, hogy az atyáknak „úgy kell elnökölniük, ahogyan Jézus Krisztus elnököl az egyháza felett – szeretettel, szolgálva, gyengédséggel, példamutatással” (Conference Report, 1976. április, 68. o.; vagy *Ensign*, 1976. május, 45. o.).

- Miért fontos az apák számára az, hogy szeretettel és igazlelkűen elnököljenek?

Míg Gordon B. Hinckley elnök első tanácsosként szolgált az Első Elnökségben, azt mondta az apáknak: „Alapvető felelőségetek az, hogy a család élén álljatok,

és ez elől nem szökhettek meg. Ez nem jelent semmiféle parancsrendszert vagy igazságtalan uralmat. Olyan megbízással jár, amely szerint az apáknak gondoskodniuk kell családjuk szükségleteiről. Ezek a szükségletek többet jelentenek az ételnél, a ruházatnál és a lakhelynél. E szükségletek közé tartozik az igazlelkű útmutatás és a példamutatással, valamint szavakkal történő tanítás, a tisztesség, a becsületesség, a szolgálat, a mások jogai iránti tisztelet alapelve, valamint annak megértése, hogy nemcsak egymásnak tartozunk felelősséggel azért, amit ebben az életben teszünk, hanem a mennyek Istenének is, aki a mi Örökkévaló Atyánk” (Conference Report, 1993. október, 78–79. o.; vagy *Ensign*, 1993. november, 60. o.).

Howard W. Hunter elnök azt mondta: „Arra biztatunk titeket, testvérek, hogy ne felejtsetek el: a papság kizárólag igazlelkű hatalom! Érdemeljétek ki gyermekeitek tiszteletét és bizalmát azáltal, hogy szerető kapcsolatban álltok velük!” (Conference Report, 1994. október, 69. o.; vagy *Ensign*, 1994. november, 51. o.).

A résztvevők lapozzák fel a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauza* 41–42. oldalait, hogy megértsék, mit kell tenniük az apáknak, amivel lelki vezetést adnak a gyermekeiknek! A résztvevőkkel közösen olvassátok el és beszéljétek meg a következő megállapítást Ezra Taft Benson elnöktől, az egyház 13. elnökétől:

„Szeretettel szívemben az apák iránt Izráelben, hadd javasoljak tíz konkrét módot, mellyel az apák gyermekeik lelki vezetői lehetnek:

1. Adjatok apai áldásokat a gyermekeiteknek! Kereszteljétek meg és konfirmáljátok a gyermekeiteket! Szenteljétek fel fiaitokat a papságba! Ezek lesznek gyermekeitek életének lelki fénypontjai.
2. Személyesen irányítsátok a családi imákat, a mindennapos szentírás olvasást és a hetente megtartott családi estéket! Személyes részvételek meg fogja mutatni gyermekeiteknek, hogy valójában mennyire fontosak ezek a tevékenységek.
3. Amikor csak lehet, menjetek el együtt, családként az egyházi gyűlésekre! A vezetések alatt történő családi hódolat elengedhetetlen fontossággal bír gyermekeitek lelki jóléte tekintetében.
4. Menjetek apa-leánya randevúkra, és apa-fia kirándulásokra a gyermekeitekkel! Családosan menjetek kempingezni és kirándulni, meccsre és próbákra, iskolai programokra, stb.! Mindent mássá tesz az, ha apa ott van.
5. Hozzatok létre a családi üdülések, utazások és kirándulások hagyományait! Ezeket az emlékeket soha nem fogják elfelejteni a gyermekeitek.
6. Beszélgetsetek rendszeresen négy szemközt a gyermekeitekkel! Engedjétek, hogy beszéljenek arról, mit szeretnének! Tanítsatok nekik evangéliumi tantételeket! Tanítsatok nekik igaz értékeket! Mondjátok el nekik, hogy szeretitek őket! A gyermekekkel kettesben eltöltött idő elárulja nekik, mi a fontos apának.
7. Tanítsatok meg dolgozni a gyermekeiteket, és mutassátok meg nekik a méltó célért történő munka értékét! Hozzatok létre missziós és iskoláztatási pénzalapokat a gyermekeiteknek, amely megmutatja nekik, hogy apa mit tart fontosnak!

8. Biztassátok otthonotokban a jó zenét, művészetet és irodalmat! Az olyan otthon, melyekben jelen van a kifinomultság és a szépség szelleme, örökre meg fogja áldani gyermekeitek életét.
9. Amennyire a távolságok lehetővé teszik, rendszeresen járjatok el feleségetekkel a templomba! Gyermekeitek akkor jobban meg fogják érteni a templomi házasság, a templomi fogadalmak és az örök családi egység fontosságát.
10. Engedjétek, hogy gyermekeitek lássák az egyháznak nyújtott szolgálat örömét és az afölött érzett elégedettséget! Ez rájuk ragadhat, és akkor ők is szolgálni akarnak majd az egyházban, és szeretni fogják a királyságot” (Conference Report, 1987. október, 62–63. o.; vagy *Ensign*, 1987. november, 50–51. o.).

Az apák biztosítsák családjuk számára az élet szükségleteit és a védelmet!

Emlékeztessd a résztvevőket, hogy a családról szóló kiáltvány kijelenti: „az apáknak . . . gondoskodniuk kell a család szükségleteiről”!

- Milyen fizikai szükségleteink vannak az életben? (A válaszok közé tartozhat az étel, a pénz, a ruházat és a lakhely.) Hogyan gondoskodjanak az apák ezekről a szükségletekről?

Howard W. Hunter elnök azt mondta: „Ti, akik a papságot viselitek, ha nem vagytok képtelenek erre, akkor felelősek vagytok feleségetek és gyermekeitek fizikai értelemben vett ellátásáért. Egyetlen férfi sem teheti át másra e felelősség terhét, még a feleségére sem. Az Úr megparancsolta, hogy a nők és a gyermekek férjükre és atyjukra támaszkodjanak ellátásuk tekintetében (lásd T&Sz 83; 1 Timóteus 5:8). Serkentünk titeket, hogy tegyetek meg minden tőletek telhető azért, hogy feleségetek otthon maradhasson és gondozhassa a gyermekeket, míg ti képességeitek szerint legjobban megkeresitek a család kenyerét!” (Conference Report, 1994. október, 69. o.; vagy *Ensign*, 1994. november, 51. o.).

- Milyen lelki szükségleteink vannak az életben? (A válaszok közé tartozhat a bizonyosság, a szeretet, a mindennapos ima és szentírás tanulmányozás, az evangéliumi tanítás és a papsági szertartások.) Mit tehetnek az apák azért, hogy gondoskodjanak ezekről a szükségletekről?
- Hogyan támogathatja a feleség férje – és a gyermekek apjuk – arra irányuló erőfeszítéseit, hogy gondoskodjon róluk?

Utalj a tanulóknak a következő kijelentésre a családról szóló kiáltványban: „az apáknak . . . gondoskodniuk kell a család . . . védelméről”!

- Mitől kell védeni a családokat?
- Hogyan gondoskodhat családjá védelméről a férj és apa?

Howard W. Hunter elnök azt mondta:

„Az igazlelkű apa úgy védi gyermekeit, hogy időt fordít rájuk és jelen van társasági, iskolai és lelki tevékenységeikben és feladatköreikben.

A papságot viselő férfi családja élén jár az egyházi programokon való részvételben, hogy megismerhessék az evangéliumot, és a szövetségek és szertartások védelme alatt lehessenek. Ha élvezni akarjátok az Úr áldásait, akkor rendbe kell szednetek a saját otthonotokat! Feleségetekkel együtt ti

határozótok meg otthonotok lelki légkörét. Első kötelességetek saját lelki életetek rendbe szedése azáltal, hogy rendszeresen tanulmányozzátok a szentírásokat és naponta imádkoztok. Nyerjétek el és tiszteljétek papsági és templomi szövetségeiteket; majd családotokat is biztassátok ennek megtételére!" (Conference Report, 1994. október, 69. o.; vagy *Ensign*, 1994. november, 51. o.).

- Milyen példáit láttátok annak, ahogyan az apák eleget tettek szent felelősségeiknek?

Megjegyzés: Ha különállóan csak ezt a leckét tanítod, és a 11. lecke tanítása nem szerepel terveid között, akkor megbeszélhetitek a következő kijelentést is a családról szóló kiáltványban: „Az anyáknak és az apáknak egyaránt kötelességük, hogy egyenlő partnerekként segítsék egymást e szent feladatok ellátásában.” A 11. lecke segítséget nyújt ezen igazság megbeszéléséhez (lásd 56–57. o.).

Befejezés

A Szellem késztetése szerint tegyél bizonyosságot a leckében megbeszélte igazságokról!

Utalj a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzának* 39–42-es oldalaira! Biztasd a résztvevőket, nézzék át e lecke tanait és tantételeit azáltal, hogy (1) követik legalább az egyik javaslatot az „Ötletek az alkalmazásra” részben, és (2) elolvassák Ezra Taft Benson elnök „Az apáknak Izráelben” c. cikkét Hangsúlyozd ki, hogy a házaspárok sokat nyerhetnek abból, ha együtt olvassák el és beszélnek meg a tanulmányi kalauzban található cikkeket!

Emlékeztess a résztvevőket, hogy a következő órára is hozzák el a tanulmányi kalauzukat!

2. rész: Az anya szerepkörei

Cél Segíteni a résztvevőnek, hogy megértsék, hogyan tesznek eleget szerekörüknek az anyák, és hogyan segíthetik egymást egyenlő partnerként az anyák és az apák.

Felkészülés

1. Nézd át a „Tanítói feladataid” alatt található tantételeket (e segédkönyv ix–xi. oldalain)! Nézd meg, hogyan alkalmazhatod ezeket a tantételeket, amikor felkészülsz a tanításra!
2. Olvasd el a lecke vastag betűvel szedett alcímeit, amelyek felvázolják a leckében szereplő tanokat és tantételeket! Felkészülésed részeként gondolkozz el a hét során ezekről a tanokról és tantételekről, a Szellem útmutatását keresve annak eldöntésénél, hogy mit hangsúlyozz ki, mire van szüksége a résztvevőknek!
3. Emlékeztess a résztvevőket, hogy hozzák el az órára saját példányukat a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauza* kiadványból!

Javasolt órafelépítés

Az anyák részt vesznek Isten munkájában.

E lecke bevezetéseként olvasd fel a résztvevőkkel a következő részt elder Jeffrey R. Holland beszédéből, aki tagja a Tizenkét Apostol Kvórumának (44. oldal a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzában*):

„Egy fiatal édesanya nem régen azt írta nekem, hogy úgy látszik, általában három területtel kapcsolatosan vannak aggodalmai. Az egyik az, hogy amikor beszédet hall az utolsó napi szent anyaságról, aggódik, mert úgy érzi, valahogy nem ér fel az elmondottakhoz, vagy nem felel meg a feladatnak. Másodszor úgy érzi, a világ elvárja tőle, hogy gyermekeit írni, olvasni, tervezni, latinul tanítsa, továbbá számtanra és az internetre is – mindezt még azelőtt, hogy a csecsemő kimond valami borzalmasan hétköznapi dolgot, például valami gagyogáshoz hasonlót. Harmadszor, gyakran érzi úgy, hogy az emberek időnként leereszkedően pártfogolják őt, mert a kapott tanács vagy még a dicséret sem tükröz láthatóan semmit a mentális befektetésből, a lelki és érzelmi igyekezetből, a hosszú éjszakákból és hosszú nappalokból, a pattanásig feszített követelményekből, melyeket időnként az állít fel, hogy megpróbál és akar is olyan anya lenni, amilyenné Isten reményei szerint válhat.

Ám egy dolog, mondja, mégis kitartást ad neki: 'Mindennek a sűrűjében, és az időnkénti könnyeken át, *mélyen legbelül tudom, hogy Isten munkáját végzem.* Tudom, hogy anyaságomban örök partneri kapcsolatban állok Vele. Mélyen megérint az, hogy Isten még akkor is a szülői mivoltban találja meg végső célját és szándékát, ha néhány gyermeke sírásra készíti.

Ezt a felismerést – mondja – próbálom felidézni azokon a borzasztóan nehéz napokon, amikor mindez egy kicsit nyomasztó. Talán pontosan képességünk határa és aggodásunk az, ami arra késztet, hogy kinyújtsuk Felé a kezünket, és nagyobb lehetőséget adjunk Neki arra, hogy viszonzásul Ő is ezt tegye. Talán titokban azt reméli, hogy *igenis* aggódni fogunk – mondja –, és *igenis* kérni fogjuk a segítségét. Szerintem akkor taníthatja közvetlenül, bár rajtunk keresztül, de ellenállás nélkül, ezeket a gyermekeit. Ez tetszik nekem. Reményt ad. Ha megfelelek Mennyei Atyánk szemében, akkor talán semmi nem akadályozza azt, hogy utat mutasson a gyermekeinek. Talán akkor ez nagyon is szó szerinti értelemben lehet az Ő munkája és az Ő dicsősége” (Conference Report, 1997. április, 47. o.; vagy *Ensign*, 1997. május, 36. o.).

Kérd meg tanítványaidat, hogy mondják el érzéseiket arról, ahogyan az édesanyák részt vesznek Isten munkájában!

Az anyák elsősorban gyermekeik gondozásáért felelősek.

Kérd meg a tanulókat, hogy lapozzák fel a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzájának* iv. oldalát! Utalj a következő kijelentésre a családról szóló kiáltvány hetedik bekezdésében: „Az anyák elsősorban gyermekeik gondozásáért felelősek”!

- Milyen tekintetben gondozzák gyermekeiket az anyák? (Kérd meg a résztvevőket olyan élmények elmesélésére, amelyek megmutatják az anyák jóra ösztönző hatását! Ezt követően mondd el a következő kijelentéseket!)

Elder Richard G. Scott, a Tizenkét Apostol Kvórumából, azt mondta: „Olyan anyaként, akinek az Úr mutatja az utat, figyelmes oktatás és méltó példamutatás által az igazság fonalait szövitek bele gyermekeitek jellemének anyagába. Beoltjátok a tisztesség, az Istenbe vetett hit, a kötelességtudat, mások tisztelete, a kedvesség, az önbizalom, a hozzájárulni-, tanulni és adni akarás jellemvonását bízó gyermekeitek elméjébe és szívébe. Erre egyetlen napközis otthon sem képes. Ez a ti szent jogotok és kiváltságotok” (Conference Report, 1996. április, 102. o.; vagy *Ensign*, 1996. május, 74. o.).

Boyd K. Packer elnök, a Tizenkét Apostol Kvórumának ügyvezető elnöke megjegyezte: „Semmilyen tanítás nem ér fel azzal, amikor az anya tanítja gyermekeit; semmi nem kifizetődőbb lelkileg, semmi nem magasztosít fel jobban annál” (“Teach the Children”, *Ensign*, 2000. február, 16. o.).

A résztvevők lapozzák fel a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauza* 45–47. oldalait, hogy további ötleteket kapjanak arra, hogyan gondozhatják az anyák a gyermekeiket! Kérd meg őket, hogy keressék ki Ezra Taft Benson elnök 10 arra vonatkozó javaslatát, hogy az anyák mit tehetnek, amivel hatékonyan töltik gyermekeikkel az időt! Amikor a résztvevők megtalálják ezeket a javaslatokat, az alábbiak szerint sorold fel azokat a táblán! Beszéljétek meg az egyes javaslatok követésének előnyeit!

1. Legyetek ott az útkereszteződéseknél!	6. Legyetek együtt az étkezések idején!
2. Legyetek igazi barátok!	7. Olvassatok naponta a szentírásokból!
3. Olvassatok a gyermekeiteknek!	8. Szervezzetek családi tevékenységeket!
4. Imádkozzatok a gyermekeitekkel!	9. Tanítsátok a gyermekeiteket!
5. Hetente tartsatok családi estet!	10. Igazán szeressétek a gyermekeiteket!

Mutass rá: az utolsó napi próféták kihangsúlyozták annak fontosságát, hogy az anyák inkább maradjanak otthon gyermeikkel, mintsem dolgozni menjenek! Mondd el a következő kijelentést Gordon B. Hinckley elnöktől, az egyház 15. elnökétől:

„Vannak olyan nők (tulajdonképpen mostanra már sokan vannak), akiknek dolgozniuk kell azért, hogy gondoskodni tudjanak családjuk szükségleteiről. Nektek azt mondom, tegyetek meg minden tőletek telhetőt! Remélem, hogy ha teljes időben dolgoztok, akkor azért teszitek ezt, hogy biztosítsátok az alapvető szükségletek kielégítését, és nem csupán azért, mert díszes otthonra, előkelő autókra és egyéb luxusdolgokra támadt kedvetek. Minden anya valaha is elvégezhető legnagyszerűbb munkája az, ha gondozza, tanítja, felemeli, biztatja, és igazlelkűségben és igazságban neveli fel a gyermekeit. Senki nem foglalhatja el megfelelőképpen a helyét” (Conference Report, 1996. április, 93. o.; vagy *Ensign*, 1996. május, 69. o.).

- Milyen áldozatokat kell esetleg hozni a családoknak azért, hogy kövessék ezt a tanácsot?

A lecke e részének befejezésekor mondd el az egyiket vagy mindkettőt a következő kijelentések közül:

Míg Gordon B. Hinckley elnök az Első Elnökség első tanácsosaként szolgált, azt mondta: „Emlékeztetem az anyákat – bárhol legyenek is – elhívásuk szentségére. Senki nem foglalhatja el megfelelőképpen a helyeteket. Nincs nagyobb felelősség, nincs fontosabb kötelesség annál, hogy szeretetben, békében és becsülettel felneveljétek azokat, akiket a világra hoztatok” (Conference Report, 1993. október, 79. o.; vagy *Ensign*, 1993. november, 60. o.).

Az anyákhoz szólva azt mondta elder Jeffrey R. Holland: „Éva – az egész emberiség anyja – nagyszerű hagyománya a tiétek, azé, aki megértette, hogy Ádámnak és neki el *kell*ett buknia, hogy emberek lehessenek [2 Nefi 2:25], és hogy öröm legyen. Sára, Rebeka és Rákhel nagyszerű hagyománya a tiétek, akik nélkül nem kaphatott volna olyan hatalmas páttriárkai ígéreteket Ábrahám, Izsák és Jákób, amelyek mindannyiunkat megáldanak. Tiétek Lois és Eunika [lásd 2 Timótheus 1:5], valamint a 2000 ifjú harcos édesanyáinak nagyszerű öröksége.

Tiétek Máriának, a világ léte előtt kiválasztott és előre elrendelt nőnek a nagyszerű hagyománya, aki magát Isten Fiát hordta ki. Köszönetet mondunk mindannyioknak, beleértve ebbe saját édesanyáinkat is, és elmondjuk nektek, hogy ezen a világon nincs fontosabb annál, mint ilyen közvetlenül részt venni Isten dicsősége munkájában, melynek során létrehozta fiai és leányai halandóságát és földi életét, hogy a magasságban azokban a celesztialis szférákban majd megvalósulhasson a halhatatlanság és az örök élet (Conference Report, 1997. április, 48. o.; vagy *Ensign*, 1997. május, 36. o.; lásd még a 44–45. oldalt a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzában*).

Az apa és az anya egyenlő partnerként segítse egymást!

Megjegyzés: Ha csak önmagában tanítod ezt a leckét, és a 10. leckét nem tanítottad meg, akkor a lecke e részét kezdheted Boyd K. Packer elnök e segédkönyv 49. oldalán található kijelentésével.

Utalj a tanulóknak a következő kijelentésre a családról szóló kiáltványban: „Az anyáknak és az apáknak egyaránt kötelességük, hogy egyenlő partnerekként segítsék egymást e szent feladatok ellátásában”!

- Mit jelent az, hogy a férfi és a nő legyen egyenlő partner a rájuk háruló felelőségek tekintetében?

Mutass rá, hogy az a férj és feleség, akik egyenlő társakként dolgoznak együtt, egységesek az erőfeszítéseikben! Támogatják egymást, merítenek egymás erejéből és tehetségeiből. Minden házaspár elnyerheti az Úr útmutatását annak eldöntésében, hogy miként támogassák egymást a rájuk háruló felelőségekben. Az Isten által kinyilatkoztatott tantételek, valamint a társak egyedi erősségeinek és képességeinek figyelembe vételével hozhatnak döntéseket.

- Mit tehet a férj azért, hogy támogassa feleségét a gyermekek gondozását illető felelősség terén?
- Mit tehet a feleség azért, hogy támogassa férjét az elnöklést és a kenyérkeresést illető felelősség terén?
- Milyen példákat láttatok arra, hogy a férj és a feleség hatékonyan támogatja egymást gyermekeik gondozása és tanítása terén?

Befejezés

Olvassátok el a résztvevőkkel a Tanok és szövetségek 64:33–34-es verseit!

- Hogyan kapcsolódik ez a szentírás az apaság és az anyaság felelőségeihez?

Hangsúlyozd ki, hogy az anyák és az apák valóban „nagy művet alapoz[na]k meg”! A gyermeknevelés mindennapos feladatai időnként kicsinynek és jelentéktelennek tűnhetnek, ám „kicsikből lesznek a nagy dolgok”. Amint az apák és az anyák együtt igyekeznek eleget tenni szent feladataiknak, családjuk hatalmas áldásokat kap majd az Úrtól.

A Szellem készítése szerint mondd el meggyőződésedet a leckében megbeszélte igazságokról!

Utalj a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzának* 43–47-es oldalaira! Biztasd a résztvevőket, nézzék át e lecke tanait és tantételeit azáltal, hogy (1) követik legalább az egyik javaslatot az „Ötletek az alkalmazásra“ részben, és (2) elolvassák elder Jeffrey R. Holland „Mert ő édesanya”, valamint Ezra Taft Benson elnök „Az anyáknak Sionban” c. cikkét Mutass rá, hogy a házaspárok sokat nyerhetnek abból, ha együtt olvassák el és beszélnek meg a tanulmányi kalauzban található cikkeket!

Cél	Segíteni a szülőknek annak megértésében, hogy a szülők felelősek gyermekeik példamutatás és oktatás általi tanításáért, valamint azért, hogy minden tanításra irányuló erőfeszítésükben isteni sugalmazást keressenek.
Felkészülés	<ol style="list-style-type: none">1. Amikor felkészülsz a tanításra, nézd meg, hogyan követheted a „Tanítói feladataid” alatt található tantételeket (e segédkönyv ix–xi. oldalain)!2. Olvasd el a lecke vastag betűvel szedett alcímeit! Ezek az alcímek áttekintik a lecke tanait és tantételeit. Felkészülésed részeként gondold át, hogyan segíthetsz a résztvevőknek az adott tanok és tantételek alkalmazásában! Keresd a Szellem útmutatását, amikor eldöntöd, mit hangsúlyozz ki, mi felel meg a résztvevők szükségleteinek!
Javasolt órafelépítés	<p>A szülők felelősek gyermekeik tanításáért.</p> <p>Mondd el a következő történetet, amelyet Gordon B. Hinckley elnök, az egyház 15. elnöke mesélt el:</p> <p>„Nem sokkal a házasságkötésünk után felépítettük első otthonunkat. Nagyon kevés pénzünk volt. A munka nagy részét magam végeztem el. A tereprendezés teljes mértékben az én feladatomból állt. Az általam elültetett első fák között volt egy tövistelen édes akác. Aprócska fa volt csak, talán két centiméter átmérőjű. Annyira hajlékony volt, hogy bármilyen irányba könnyen el tudtam hajlítani. Nem sok figyelmet szenteltem neki az évek során.</p> <p>Aztán egy téli napon, amikor nem voltak levelek a fán, éppen kinéztem rá az ablakon át. Észrevettem, hogy nyugat felé meghajlott, eltorzult és nincs egyensúlyban. Alig hittem a szememnek. Kimentem és átkarolva nekifeszültem, hogy kiegyenesítsem. A törzs azonban már majdnem harminc centiméter átmérőjű volt. Saját erőm semminek bizonyult vele szemben.</p> <p>Amikor elültettem, egy zsinór is elég lett volna ahhoz, hogy helyén maradjon, amikor fúj a szél. Nagyon kis erőfeszítéssel gondoskodhattam volna erről a zsinórról, és meg is kellett volna tennem ezt. Ám nem tettem meg ezt, és meghajolt az ellene szegülő erők előtt” (<i>Teachings of Gordon B. Hinckley</i> [1997], 419–420. o.).</p> <ul style="list-style-type: none">• Hogyan vonatkozik a szülők gyermekeik tanítását illető felelősségére Hinckley elnök tapasztalata? (Amikor a résztvevők megbeszélik ezt a kérdést, olvasd el velük a Példabeszédek 22:6-os versét!) <p>A fával kapcsolatos tapasztalatra utalva azt mondta Hinckley elnök: „Sokszor láttam hasonló dolgot történni olyan gyermekek esetében, akiknek figyelemmel kísértem az életét. Úgy tűnt, az őket világra hozó szülők hátat fordítottak a</p>

felelősségüknek. Az eredmények tragikusak voltak. Néhány egyszerű horgony megadhatta volna nekik az ahhoz szükséges erőt, hogy ellenálljanak az életüket formáló erőknek” (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, 420. o.).

Mondd el, hogy az Úr szent kötelességként a szülőkre bízta gyermekeik tanítását! Ezt a felelősséget nem szabad félvállról venni vagy másokra hagyni. Elder M. Russell Ballard, a Tizenkét Apostol Kvórumából, kihangsúlyozta:

„Nem hagyhatjuk az iskolára, a közösségre, a televízióra, és még az egyházi szervezetekre sem gyermekeink értékrendszerének megteremtését, nem is *tudjuk*, és nem is *szabad* megtennünk ezt! Az Úr az anyákat és az apákat bízta meg ezzel a kötelességgel. Olyan kötelesség ez, amely elől nem szökhetünk meg, és amelyet nem bízhatunk másra. Igaz, mások segíthetnek, ám a szülők felelősségre vonhatóak maradnak. Védenünk kell tehát otthonaink szentségét, mert itt van az, ahol a gyermekekben kifejlődnek a mindennapos élet értékei, viselkedésformái és szokásai” (Conference Report, 1991. április, 106. o.; vagy *Ensign*, 1991. május, 79–80. o.).

- Miért bír alapvető fontossággal az, hogy a szülők tanítsák a gyermekeiket, és ne hárítsák másra ennek felelősségét? Milyen veszélyekkel jár az, ha a szülők nem tesznek eleget ennek a felelősségnek?
- Hogyan támogathatják a tágabb család tagjai, például a nagyszülők, a nagynénik és a nagybácsik a szülők gyermekeik tanítására irányuló erőfeszítéseit?

A szülők inspirációt kaphatnak gyermekeik tanítása terén.

Kérd meg a résztvevőket, hogy lapozzák fel a Tanok és szövetségek 42:14-es versét! Mondd el, hogy ez a vers fontos kulcsot ad a szülők kezébe gyermekeik tanításához! Ezt követően olvassátok fel a verset a résztvevőkkel!

- Milyen kulcsot nevez meg ez a vers? (A Szellem által kell tanítanunk.) Mít jelent a Szellem által tanítani?

Olvassátok el a résztvevőkkel 2 Nefi 32:5-ös és 33:1-es verseit! Mutass rá, hogy a Szellem, vagyis a Szentlélek, segíthet nekünk, hogy tudjuk, mit tegyünk és mit mondjunk! Amikor a szülők a Szentlélek készítményei szerint tanítanak, az üzenetet a Szentlélek viszi el gyermekeik szívébe.

Mondd el Gordon B. Hinckley elnök következő tanácsát:

„Ti szülők, szeressétek a gyermekeiteket! Dédelgessétek őket! Oly becsesek. Oly nagyon, nagyon fontosak. Ők a jövő. Felnevelésükhöz többre van szükségetek a saját bölcsességekteknél. Szükségetek van az Úr segítségére. Imádkozzatok ezért a segítségért, és kövessétek a kapott sugalmazásokat!” (Conference Report, 1995. április, 120. o.; vagy *Ensign*, 1995. május, 89. o.).

- Miért van szüksége a szülőknél inspirációra, amint tanítani próbálják a gyermekeiket? Mit tehetnek a szülők azért, hogy gyermekeik tanítása során a Szentlélek befolyását kérjék?

Mondd el a következő történetet, amelyet elder F. Enzo Busche, a hetvenek egyike mesélt:

„Egy napon, amikor a körülmények szükségessé tették számomra, hogy otthon legyek egy olyan időpontban, amikor nem szoktam, tanúja voltam a másik szobából annak, hogy tizenegy éves fiunk, az iskolából hazatérve csúnya szavakkal illeti a húgát. Olyan szavak voltak ezek, amelyek sértették a fületem – soha nem gondoltam volna, hogy a fiunk ilyen szavakat használ. Első, természetes reakción azt lett volna, hogy haragomban felállok és elkapom a grabancát. Szerencsére át kellett sétálnom a szobán és ki kellett nyitni az ajtót, mielőtt odaérhettem volna hozzá, és emlékszem, hogy ebben a pár másodpercben buzgón imádkoztam Mennyei Atyámhoz, hogy segítsen nekem a helyzet kezelésében. Békesség árasztott el. Már nem voltam dühös.

Fiunkat, aki megdöbbsent azon, hogy otthon lát engem, félelem töltötte el, amikor a közelébe értem. Meglepetésemre hallottam, amint azt mondom: 'Üdvözöllek itthon, fiam!' – és kinyújtottam felé a kezem. Aztán udvarias hangnemben megkértem, hogy üljön le mellém a nappaliban egy személyes beszélgetésre. Hallottam magamat, amint kifejezésre juttatom az iránta érzett szeretetemet. Beszéltem neki arról a harcról, amelyet mindannyiunknak nap mint nap meg kell vívni magunkkal.

És amikor elmondtam, hogy bízom benne, ő könnyekre fakadt, beismerve méltatlanságát és mértéken felül elítélve magát. Most az én dolgom volt az, hogy megfelelő perspektívába helyezzem vétkét, és megvigasztaljam őt. Csodálatos szellem áradt ki ránk, végül együtt sírtunk, szeretettel és végül örömmel ölelve meg egymást. Ami baljóslatú összecsapás lehetett volna apa és fia között, abból a fenti erők segítségével kapcsolatunk egyik legcsodálatosabb élménye lett, amelyet egyikünk sem felejtett el soha” (Conference Report, 1982. április, 98–99. o.; vagy *Ensign*, 1982. május, 70. o.).

- Milyen eredménye lehetett volna annak, ha ez az édesapa követi készítését, ami haragos megnyivánulásra ösztönzi?

Kérd meg a résztvevőket, hogy meséljenek olyan élményekről, amikor a Szentlélek konkrét módon segítette őket, és így tanítottak vagy segítettek egy gyermeket – talán eltérően attól, ahogy azt eredetileg tervezték!

- Mít tehetnek a szülők azért, hogy felkészüljenek a Szentlélek útmutatásának elnyerésére? (Amikor a résztvevők megbeszélik ezt a kérdést, kérd meg őket a következő szentírások némelyikének – vagy akár mindnek – az elolvasására: Alma 17:2–3; T&Sz 11:21; 20:77; 121:45–46; 136:33!)

A szülők példamutatás és oktatás által tanítanak.

Mondd el, hogy a szülők nagyjából kétféleképpen tanítják gyermekeiket: példájukkal és szavaik által!

- Milyen tekintetben tölti meg jelentéssel szavaikat a szülők példája, amikor gyermekeiket tanítják?

Kérd meg a résztvevőket, hogy olvassák el a következő kijelentést elder James E. Fausttól, aki akkoriban a Tizenkét Apostol Kvórumában szolgált (49. oldal a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzában*)!

„Amikor a szülők a veszély elkerülésére próbálják tanítani a gyermekeiket, akkor a szülők nem válaszolhatják azt a gyermekeknek: 'Mi tapasztaltak és bölcsék vagyunk a világ dolgai terén, és közelebb mehetünk a szakadék széléhez, mint

ti'. A szülők képmutatása cinikussá és hitelenné teheti a gyermekeket az otthon tanultak iránt. Ha például a szülők olyan filmeket néznek meg, melyet gyermekeiknek megtiltottak, az hamar eltünteti a szülői hitelességet. Ha a gyermekektől elvárják a becsületességet, akkor a szülőknek is becsületeseknek kell lenniük. Ha a gyermekektől elvárják az erényességet, akkor a szülőknek is erényeseknek kell lenniük. Ha gyermekeiktől elvárjátok, hogy tiszteletre méltóak legyenek, akkor nektek is tiszteletre méltóknak kell lennetek" (Conference Report, 1990. április, 41. o.; vagy *Ensign*, 1990. május, 33–34. o.).

- Mit tehetnek a szülők azért, hogy példamutatás által tanítsanak evangéliumi tantételeket?

Míg Robert D. Hales püspök elnöklő püspökként szolgált, azt mondta: „Amikor . . . saját családommal való kapcsolatomba gondolok, önkéntelenül visszatérek ahhoz a példához, amit a szüleimtől láttam" (Conference Report, 1993. október, 8. o.; vagy *Ensign*, 1993. november, 8. o.). A következő visszaemlékezés megmutatja, mit tanult Hales püspök a szüleitől:

„Édesapám megtanította nekem a papság tiszteletét. Míg az ároni papságban szolgáltunk, rozsdamentes acél úrvacsorai tálcákat használva osztottuk ki az úrvacsorát, amelyeken gyakran nyomot hagyott a kiloccsant vízből hátramaradó vízkő. Az ároni papság viselőjeként feladatom volt, hogy segítsek az úrvacsora előkészítésében. Édesapám megkért, hogy hozzam haza a tálcákat, és együtt addig tisztogattuk őket fémtisztító ronggyal, míg minden tálca ragyogott. Az úrvacsora osztásánál tudtam, részese voltam annak, hogy egy kicsit szentebbé tegyük az úrvacsorai szertartást" (Conference Report, 1993. október, 8. o.; vagy *Ensign*, 1993. november, 8. o.).

„Hálás vagyok édesanyámért, aki férjének és gyermekeinek szentelte magát – édesanyámnak, aki példamutatással tanított. Hálás vagyok azért, hogy több mint harminc éven át odaadóan szolgált a Segítőegyletben. Tizenhat éves koromban, amikor is megszereztem a jogosítványomat, kiváltságomban állt, hogy tanuljak tőle, mert elvitt magával, amikor segített a püspöknek a szegényekkel és a szűkölködőkkel való törődésben" (Conference Report, 1992. április, 90. o.; vagy *Ensign*, 1992. május, 65. o.).

- Milyen alkalmak adódnak, amikor a szülők szavak által taníthatják a gyermekeiket?

Amikor a résztvevők megbeszélik ezt a kérdést, mondd el, hogy a családi imáról, a családi szentírás tanulmányozásról és a családi estéről a 16. leckében lesz szó! E megtervezett tanítási alkalmak mellett sok alkalom adódik a tanításra a mindennapi élet során olyankor, amikor azt nem is tervezzük. Ezek az alkalmak hatékony tanítási pillanatok lehetnek, mert szoros kapcsolatban állnak gyermekeink éppen akkor átélt élményeivel. Mivel előfordulhat, hogy az ilyen alkalmak gyorsan jönnek és gyorsan mennek, a szülőknek fel kell ismerniük ezeket, és készen kell állniuk olyan tantételek megtanítására, amelyek tanulására nyitottak a gyermekeik.

- Milyen véletlenszerű tanítási pillanatokra figyelhetnek oda a szülők? (Ha a résztvevőknek nehezebbé esik e kérdés megválaszolása, a beszélgetés elindításához elmondhatod a következő javaslatokat.)

A szülők tanítási pillanatokra bukkanhatnak akkor, amikor gyermekeiknek kérdéseik vannak vagy aggódnak valami miatt, amikor problémáik vannak és nem jönnek ki a testvéreikkel vagy barátaikkal, amikor lehetőségük van döntések meghozatalára, vagy gondot okoz nekik valami, a média által közvetített elképzelés. Egyéb tanítási lehetőségekre akkor kerül sor, amikor a gyermekeknek tanulniuk kell a hibáikból, amikor szolgálnak, amikor féken kell tartaniuk a dühüket, vagy amikor segítségre van szükségük a Szentlélek hatásának felismerése terén.

- Hogyan teremtenek tanítási lehetőségeket a család napirendjében ismétlődő dolgok, például az étkezések és a lefekvés ideje?
- Hogyan adhatnak lehetőséget a szülőknek a tanításra a gyermekekkel kettesben eltöltött időszakok? Mit tehetnek a szülők annak biztosításáért, hogy minden gyermekükkel töltsenek el időt kettesben ?
- Milyen dolgokat voltak képesek megtanítani gyermekeiknek véletlenszerű tanítási pillanatok alkalmával?

Mondd el, hogy e tanfolyam következő négy leckéje elmondja, a szülőknek milyen tantételeket kell megtanítaniuk gyermekeiknek, és milyen lehetőségeik vannak a tanításra!

Befejezés

Hangsúlyozd ki, hogy amikor a szülők az Úrtól kérnek útmutatást, Ő irányítani fogja őket gyermekeik tanítására tett erőfeszítéseikben! A szülőknek szorgalmasnak és következeteseknek kell lenniük, amikor erőfeszítéseket tesznek a példamutatás és szavak általi tanításra.

A Szellem készítése szerint tegyél bizonyosságot a leckében megbeszélte igazságokról!

Utalj a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzának* 48–53-as oldalaira! Biztasd a résztvevőket, nézzék át e lecke tanait és tantételeit azáltal, hogy (1) követik legalább az egyik javaslatot az „Ötletek az alkalmazásra” részben, és (2) elolvassák elder James E. Faust „A legnagyobb kihívás a világban – jó szülőnek lenni”, valamint elder LeGrand R. Curtis „A szeretettel övezett asztal” c. cikkét! Hangsúlyozd ki, hogy a házaspárok sokat nyerhetnek abból, ha együtt olvassák el és beszélnek meg a tanulmányi kalauzban található cikkeket!

EVANGÉLIUMI TANTÉTELEK TANÍTÁSA A GYEREKEKNEK

13
LECKE

1. rész

Cél Segíteni a résztvevőknek arra irányuló vágyuk és képességeik növelésében, hogy alapvető evangéliumi tantételekről és szertartásokról tanítsák a gyermekeiket.

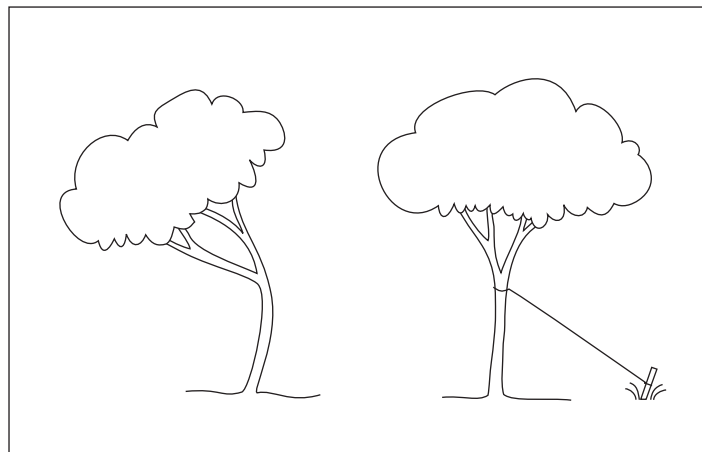
Felkészülés

1. Gondold át, hogyan alkalmazhatod a „Tanítói feladataid” alatt található tantételeket (e segédkönyv ix–xi. oldalain)!
2. Gondolkozz el a lecke vastag betűvel szedett alcímei által felvázolt tanokon és tantételeken! A hét folyamán nézd meg, hogyan taníthatod ezeket a tanokat és tantételeket! Keresd a Szellem útmutatását, amikor eldöntöd, mit hangsúlyozz ki, mi felel meg a résztvevők szükségleteinek!

Javasolt órafelépítés

A szülők tanításai segíthetnek a gyermekeknek abban, hogy erősek maradjanak a hitben.

Rajzold fel a táblára a következő ábrákat:

- Mit jelképez ez a két ábra? Mit tanítanak ezek az ábrák a gyermeknevelésről?

Ha a résztvevőknek nehezebbé esik e kérdések megválaszolása, emlékeztessd őket Hinckley elnök faültetéséről szóló történetére a 12. leckéből! (Ha önmagában tanítod ezt a leckét, és a 12. leckét nem tanítottad, akkor a táblán lévő ábrák megbeszélése előtt mondd el az 58–59. oldalon található történetet!)

A bal oldali fa olyan gyermeket jelképez, aki azért távolodott el az evangéliumtól, mert szülei nem tanították otthon az evangéliumot és nem éltek az evangélium szerint. A jobb oldali fa olyan gyermeket jelképez, aki szülei szavai és példamutatása miatt ismeri meg az evangéliumot. Az erős szelek beálltával a kikötött fiatal fa továbbra is egyenesen nő. Hasonlóképpen valószínűbb, hogy a gyermekek erősek maradnak a hitben, ha szüleik megtanították nekik az egyszerű evangéliumi tantételeket.

Olvassátok el a résztvevőkkel a Tanok és szövetségek 68:25–28-as verseit!

- E szentírás szerint mit kíván meg az Úr a szülőktől, mit tanítsanak meg a gyermekeiknek? (A résztvevők válaszait az alábbiak szerint sorold fel a táblán!)

Hit Jézus Krisztusban
Bűnbánat
Keresztelés
A Szentlélek ajándékának elnyerése
Ima
Egyenes derékkal járnunk az Úr előtt

- Miért fontos az, hogy a szülők addig tanítsák meg gyermekeiknek ezeket a tantételeket és szertartásokat, míg azok még fiatalok?

Míg Robert D. Hales püspök elnöklő püspökként szolgált, elmondta: „Valószínűbb, hogy azok a gyermekek, akiket fiatalon megtanítanak imádkozni, és akik imádkoznak a szüleikkel, idősebb korukban is imádkozni fognak. Akiket fiatalon megtanítanak arra, hogy szeressék Istent és higgyenek abban: Ő él, azok felnővén gyakrabban haladnak előre lelki fejlődésükben, és növelik szeretetteljes érzéseiket” (Conference Report, 1993. október, 10. o.; vagy *Ensign*, 1993. november, 10. o.).

A szülők tanítsák meg gyermekeiknek az evangélium első tantételeit és szertartásait!

A következő kérdések felhasználásával beszéljétek meg, hogyan segíthetnek a szülők gyermekeiknek a hit és a bűnbánat tantételeinek alkalmazásában, valamint abban, hogy felkészüljenek a megkeresztelkedésre és a Szentlélek ajándékának elnyerésére! A beszélgetés vezetésekor biztassátok a résztvevőket, hogy mondjanak példákat a saját életükből!

- Meg kell értenünk Jézus Krisztus valódi jellemét és tulajdonságait ahhoz, hogy hitet gyakorolhassunk benne. Mit tehetnek a szülők azért, hogy gyermekeiknek segítsenek az Üdvözítő jellemének és tulajdonságainak megértésében?
- Röviden nézzétek át az arról szóló beszámolókat, amikor Jézus meggyógyítja Jairus lányát (Márk 5:21–24, 35–43), és amikor Nefi válaszol a rézlemezek megszerzésére vonatkozó parancsolatra (1 Nefi 3:1–7)! Hogyan segíthetnek ezek a szentírásbeli történetek a gyermekeknek a Jézus Krisztusba vetett hit gyakorlásában?
- Hogyan segíthet egy gyermek hitének megerősítésében az, ha mesélünk életünk élményeiről?

Mutassátok rá, hogy a szülőknek keresniük kell az alkalmakat, amikor megtaníthatják gyermekeiknek azt, hogy a hit átsegít minket az élet kihívásain és nehézségein!

Ha például egy gyermeknek nehézségei vannak az iskolában vagy egy barátja kapcsán, a szülők elolvashatnak a gyermekkel egy szentírásrészt, segíthetnek neki útmutatásért és vigaszért imádkozni, majd segíthetnek a gyermeknek annak megértésében, hogyan ad segítséget az Úr.

- Miért fontos odafigyelni a mindennapi élet tanításai pillanataira akkor, amikor a szülők a bűnbánatról igyekeznek tanítani a gyermekeiket?

Mondd el, hogy amikor a szülők látják, hogy gyermekeik balga döntéseket hoznak, megkérdezhetik tőlük, milyen érzések vannak bennük a döntéseket illetően, és mit tehettek volna másként! A gyermekeknek lehetővé tehetik a hibák helyreigazítását, valamint azt, hogy szükség szerint bocsánatot kérjenek az Úrtól, illetve azoktól, akiket bántottak vagy megsértettek. A szülők emellett segíthetnek gyermekeiknek az igaz bűnbánatból adódó boldogság és béke felismerésében.

- Röviden nézzétek át az ifjabb Alma (Móziás 27; Alma 36) és az anti-nefi-léhiták (Alma 23) megtérésének történetét! Hogyan segíthetnek ezek a szentírásbeli történetek a gyermekeknek a bűnbánat és a megbocsátás áldásainak értékelésében?
- Móziás 18:8–10-es és a Tanok és szövetségek 20:37-es versének elolvasásával nézzétek át a keresztelési szövetséget! Hogyan segíthetnek a szülők gyermekeiknek a keresztelési szövetség megkötésére és betartására történő felkészülésben?
- Hogyan segíthetnek a szülők gyermekeiknek abban, hogy örömmel várják a keresztelkedésüket és a Szentlélek ajándékának elnyerését?

A szülők „imádkozásra is tanítsák gyermekeiket és arra, hogy igaz úton járjanak az Úr előtt”!

- Miért van az, hogy a szülők példája a legnagyobb tanító, amikor segítenek, hogy gyermekeik életük rendszeres részévé tegyék az imát?
- Az imában történő példamutatás mellett milyen tantételeket taníthatnak meg a szülők gyermekeiknek az imáról? (Amikor a résztvevők válaszolnak erre a kérdésre, olvassátok fel és beszéljétek meg a következő szentírásokat, valamint idézetet! Biztasd a résztvevőket e tanításokhoz kapcsolódó élmények megosztására!)
 - a. Jakab 1:5–6 (Isten bölcsességet ad nekünk, ha hittel kérjük.)
 - b. 2 Nefi 32:9 (Mindig imádkoznunk kell. Jézus Krisztus nevében imádkozunk az Atyához.)
 - c. Alma 37:37 (Amikor minden tettünkben az Úrral tanácskozunk, Ő jóra vezet minket.)
 - d. 3 Nefi 18:19–21 (Amikor Jézus Krisztus nevében imádkozunk az Atyához, akkor ha helyes dolgot kérünk, megkapjuk azt. Imádkoznunk kell a családdunkkal.)
 - e. Tanok és szövetségek 112:10 (Amikor alázatosak vagyunk, az Úr válaszol az imáinkra.)

Elder Dallin H. Oaks, a Tizenkét Apostol Kvórumából, beszélt „az ima nyelve” használatának fontosságáról. Ide tartozik a tiszteletteljes nyelvhasználat. Azt mondta, hogy a gyermekek szüleiktől tanulhatják meg ezt a nyelvet:

„Anyanyelvünket úgy tanuljuk meg, hogy egyszerűen csak hallgatjuk az azt beszélőket. Ez arra a nyelvre is igaz, amelyen Mennyei Atyánkhoz szólunk. Az ima nyelvét megtanulni minden más nyelvnél könnyebb és kedvesebb. Gyermekneinknek meg kell adnunk e nyelv megtanulásának kiváltságát azáltal, hogy hallgathatják, amint szüleik otthonainkban mindennap elmondott különböző imákban használják azt” (Conference Report, 1993. április, 20. o.; vagy *Ensign*, 1993. május, 18. o.).

- Hogyan használhatják fel a szülők a családi ima idejét gyermekeik tanítására?
- Mit tehetnek a szülők azért, hogy biztassák a gyermeket az egyéni imádkozásra?
- Az Úr azt mondta, hogy a szülők tanítsák meg gyermekeiket „igaz úton jár[ni] az Úr előtt” (T&Sz 68:28). Hogyan használhatják a szülők az otthoni és családi körülményeket gyermekeik arra történő biztatására, hogy „igaz úton járjanak az Úr előtt”? (A válaszok között lehet az, hogy a szülők megtaníthatják gyermekeiket az evangélium törvényei és szertartásai iránti engedelmességre és arra, hogy mindig és mindenhol Isten tanúiként álljanak.)
- Mit tehetnek a nagyszülők és a kiterjedt család többi tagja azért, hogy segítsenek a szülőknél evangéliumi tantételeket tanítani a gyermekeiknek? Mit láttatok, hogyan segítheti a gyermekeket a kiterjedt család tagjainak jó példája?

Befejezés

Hangsúlyozd ki, hogy Isten a szülőkre bízta annak felelősségét, hogy gyermekeiket az igazlelkűség tantételeire tanítsák! Biztasd a résztvevőket, hogy igyekezzenek az e leckében tanított tantételek szerint élni, és határozzák el, miként taníthatják jobban gyermekeiknek ezeket a tantételeket!

A Szellem készítése szerint mondd el meggyőződésedet a leckében megbeszélte igazságokról!

Utalj a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzájának* 54–57-es oldalaira! Biztasd a résztvevőket, nézzék át e lecke tanait és tantételeit azáltal, hogy (1) követik legalább az egyik javaslatot az „Ötletek az alkalmazásra” részben, és (2) elolvassák elder Robert D. Hales „A családok megerősítése: Szent kötelességünk” c. cikkét! Hangsúlyozd ki, hogy a házaspárok sokat nyerhetnek abból, ha együtt olvassák el és beszélnek meg a tanulmányi kalauzban található cikkeket!

EVANGÉLIUMI TANTÉTELEK TANÍTÁSA A GYEREKEKNEK

14
LECKE

2. rész

Cél Segíteni a résztvevőknek arra irányuló vágyuk és képességeik növelésében, hogy könnyörületességre, szolgálatra, tisztességre, mások tulajdonának tiszteletére, a tisztességes munka örömeire és erkölcsi tisztaságra tanítsák a gyermekeket.

Felkészülés

1. Nézd át a „Tanítói feladataid” alatt található tantételeket (e segédkönyv ix–xi. oldalain)! Nézd meg, hogyan alkalmazhatod ezeket a tantételeket, amikor felkészülsz a tanításra!
2. Olvasd el a lecke vastag betűvel szedett alcímeit, amelyek felvázolják a leckében szereplő tanokat és tantételeket! Felkészülésed részeként gondolkozz el a hét során ezekről a tanokról és tantételekről, a Szellem útmutatását keresve annak eldöntésénél, hogy mit hangsúlyozz ki, mire van szüksége a résztvevőknek! Ha szükséges, tölts el két órát is e tantételek megtanításával!
3. Ha rendelkezésre állnak a következő anyagok, akkor nézd át ezeket és hozd el őket az órára:
 - a. *A fiatalság erősségéért* (34285 135)
 - b. *Szülők kalauza* (31125 135)
 - c.

Javasolt órafelépítés

A szülők tanúsítsanak szeretetet gyermekeik iránt, amikor tanítják őket!

Mondd el a következő tapasztalatot, amelyet elder Loren C. Dunn, a hetvenek egyike mesélt:

„Amikor felnővőben voltunk egy kis közösségben, édesapám szükségét látta annak, hogy fivéremnek és nekem megtanítsa a munka tantételét. Ennek eredményeként munkába állított minket egy kis gazdaságban, a város szélén, ahol ő is nevelkedett. Ő a helyi újságért volt felelős, ezért csak korán reggel és este tudott időt tölteni velünk. Ez elég nagy felelősség volt két fiatal tizenévesnek, és időnként követtünk el hibákat.

Kis gazdaságunkat más gazdaságok vették körül, és egy nap az egyik gazda elment, hogy elmondja apámnak, szerinte miket csinálunk rosszul. Édesapám figyelmesen meghallgatta, majd azt mondta: 'Jim, nem érted. Tudod, én fiúkat nevelek, nem teheneket.' Apám halála után Jim elmondta nekünk ezt a történetet. Nagyon hálás vagyok az édesapámért, aki úgy döntött, hogy fiúkat nevel, nem teheneket. A hibák mellett megtanultunk dolgozni abban a kis gazdaságban, és szerintem – bár ezt nem fejezték ki sok szóval – mindig tudtuk, hogy édesanyánknak és édesapánknak fontosabbak vagyunk a teheneknél, vagy bármi másnál” (Conference Report, 1974. október, 12. o.; vagy *Ensign*, 1974. november, 11. o.).

- Mi van rátok nagy hatással ebből a történetből?

Hangsúlyozd ki: elder Dunn és fivére mindig tudták, hogy szüleik szeretik őket. Az egyik módja annak, ahogyan a szülők kimutathatják gyermekeik iránti szeretetüket az, hogy segítenek nekik az evangéliumi tantételek megismerésében és alkalmazásában. Ez a lecke elmondja, hogyan tanítsuk meg gyermekeinknek az evangélium szerinti élet négy alapvető tantételét: könyörületesség és szolgálat, tisztesség, mások tulajdonának tisztelete, a tisztességes munka öröme és az erkölcsi tisztaság.

A szülők tanítsák könyörületességre és szolgálatra a gyermekeiket!

Mondd el, hogy az Üdvözítő szolgálata során mindig is tanított mások szeretetének és szolgálatának a fontosságáról! Szavak és példa által is tanította ezt a tantételt.

- Milyen előnyöket élveznek azok a gyermekek, akik szüleiktől megtanulják mások szeretetét és szolgálatát? (A résztvevők válaszainak megkérdezése mellett mondd el a következő példákat!)

Boyd K. Packer elnök, a Tizenkét Apostol Kvórumának ügyvezető elnöke, megfigyelte:

„Évek óta figyelek egy kedves nőtestvért, aki jóval az elhívása felett teljesít szolgálatot, legyen szó bármilyen tanításról vagy vezetésről az egyházban. Észreveszi, hol van szükség valamire és szolgál; nem azt mondja: 'Hívj, ha segítségre van szükséged', hanem 'Itt vagyok, mit tehetek?' Így nagyon sok apró dolgot tesz, például ölbe veszi valakinek a gyermekét egy gyűlésen, vagy elvisz egy gyermeket az iskolába, aki lemaradt a buszról. Mindig új arcokat keres a gyülekezetben, és előlép, hogy üdvözölje őket.

A szolgálatnak ezt a szellemét édesanyjától tanulta. A szolgálat szellemét otthon lehet a legjobban megtanítani. Példánkkal kell tanítani gyermekeinket, és el kell mondanunk nekik, hogy az önzetlen szellem nélkülözhetetlen a boldogsághoz” (*Liahona*, 1998. január, 6. o.).

Egy családban nehézségekkel küzdött az egyik gyermek. A szülei – hogy segítsenek neki szembenézni a kihívásaival – arra biztatták, hogy mindennap titokban tegyen valami szolgálatot egy másik családtagért. A hét végére kevésbé aggasztották a saját gondjai, és élvezni kezdte a másokkal való törődéssel járó áldásokat és békességet.

- Mit tanulhatunk meg a szolgálatról otthon, amit máshol nem tanulhatunk meg?
- Milyen javaslatokat oszthattok meg, amelyek segíthetnek a szülőknek abban, hogy mások szolgálatára tanítsák a gyermekeiket?

A résztvevők válaszait felsorolhatod a táblán. Biztasd a résztvevőket, meséljenek példákat a saját életükből! Arra is kérd meg őket, hogy mondjanak ötleteket családi szolgálati tevékenységekre! A beszélgetés vezetése során vesd fel a következő ötleteket:

- a. A szülők példát mutathatnak azáltal, hogy szolgálják a család tagjait, eleget tesznek egyházi feladatoknak, és erőfeszítéseket tesznek a körülöttük lévők szolgálatára!
- b. Lehetőségeket kereshetnek a gyermekek számára, hogy a családtagokat és a környezetükben lévő embereket szolgálják. Még az egészen kis gyermekek is érezhetik a szolgálat örömét.

A szülők tanítsák becsületességre és mások tulajdonának tiszteletére a gyermekeiket!

Mondd el N. Eldon Tanner elnök – aki első tanácsosként szolgált az Első Elnökségben – következő tanácsát:

„A tisztességre való nevelés otthon kezdődik. Mindannyiunknak vannak személyes vagyontárgyai, amelyek csak a mieink. Megoszthatjuk és meg is kell osztanunk ilyen dolgokat, például játékokat, vagy szolgálatunkat másokkal; ám ha van az embernek személyes tulajdonát képező pénz, ékszer vagy ruha, akkor az nem vehető el a tulajdonos jóváhagyása nélkül. Az a gyermek, aki otthon tiszteletben tartja az ilyen tisztességet, valószínűleg az otthonon kívül sem szegi meg ezt az alapelvet. Másrészt viszont az ilyen nevelés hiánya mások jogai és tulajdona iránti tiszteletlenséget szül” (Conference Report, 1978. április, 64. o.; vagy *Ensign*, 1978. május, 44. o.).

- Mi történhet, amikor a gyermekeket nem tanítják meg mások tulajdonának a tiszteletére?
- Hogyan tanulhatják meg otthon a gyermekek azt, hogy tisztességesek legyenek és tiszteljék mások tulajdonát? Mikor kezdjék el a szülők tanítani gyermekeiknek ezeket a tantételeket?

A szülők tanítsák meg gyermekeiknek a tisztességes munka jutalmát!

Mondd el, hogy az egyház vezetői ismételten adtak tanácsokat a szülőknek annak fontosságát illetően, hogy dolgozni tanítsák a gyermekeket! Bár időnként nehéz dolgozni tanítani a gyermekeket, a szülőknek ki kell tartaniuk ebben az erőfeszítésben. Elder L. Tom Perry, a Tizenkét Apostol Kvórumából, azt tanácsolta: „A nekik adható ajándékok összessége közül az egyik legnagyobb az, ha megtanítjátok a gyermekeknek a tisztességes munka örömét” (Conference Report, 1986. október, 78. o.; vagy *Ensign*, 1986. november, 62. o.).

- Milyen értékeket rejt az, ha már fiatalon megtanítjuk a gyermekeknek a munka és az iparkodás alapelveit? Hogyan segíthetnek a szülők a gyermekeknek dolgozni tanulni? (Amikor a résztvevők megbeszélik ezt a kérdést, biztasd őket, hogy mondjanak példákat a saját életükből! A beszélgetés beindításához megemlítheted a következő ötleteket.)
 - a. Mutassunk példát a gyermekeknek azzal, hogy jókedvűen segítünk a háztartási munkákban!
 - b. Bízunk a gyermekekre képességeiknek megfelelő feladatokat!
 - c. Szakítsunk időt arra, hogy a gyermekeknek megtanítsuk, hogyan hajtsák végre sikeresen a feladataikat!
 - d. Fejezzük ki, hogy méltányoljuk a gyermekek segítségét!

Olvasd fel az egyiket vagy mindkettőt a következő kijelentések közül:

Gordon B. Hinckley elnök, az egyház 15. elnöke, azt a tanácsot adta: „A gyermekeknek szükségük van arra, hogy a szüleikkel dolgozzanak – mosogassanak velük, felmossanak velük, füvet vágjanak, fákat és bokrokat metsszenek, fessenek, javítsanak, takarítsanak és száz meg száz más olyan dolgot csináljanak, amiből megtanulják, hogy a tisztaság, az előrejutás és a boldogulás ára a munka” (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], 707. o.).

Míg elder James E. Faust a Tizenkét Apostol Kvórumában szolgált, azt tanította: „A gyermekek fegyelemre és felelősségre tanításának elengedhetetlen részét képezi az, hogy megtaníttuk őket dolgozni. A munka tantételének legjobb tanítói maguk a szülők. Számomra örömmé vált a munka, amikor először dolgoztam apám, nagypám, nagybátyáim és fivérem mellett. Biztos vagyok benne, hogy gyakrabban okoztam bosszúságot, mint segitettem, de az emlékek kedvesek, a megtanult leckék pedig értékesek. A gyermekeknek szükségük van arra, hogy felelősséget és függetlenséget tanuljanak. Vajon a szülők maguk szakítanak-e időt a megmutatásra, a szemléltetésre és az elmagyarázásra, hogy Léhi szavaival élve a gyermekek 'maguk cselek[edjenek], ne pedig velük cselek[edjenek]'? (2 Nefi 2:26)” (Conference Report, 1990. október, 42. o.; vagy *Ensign*, 1990. november, 34. o.; lásd még az 50. oldalt a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzában*).

- Miért fontos a gyermekek számára az, hogy szüleik és családjuk más tagjai mellett dolgozzanak? Milyen hatással van a kapcsolatokra az, ha együtt dolgoznak a család tagjai?
- Milyen jutalmak vannak a tisztességes munkának? (A válaszok között ott lehetnek a következőkben felsoroltak.)
 - a. A jól végzett munka fölötti elégedettség és öröm
 - b. Teljesítmény érzése
 - c. Alapvető gyakorlati készségek fejlesztése
 - d. Önmagunk értékének felismerése
 - e. Anyagi jutalmak, például iskolai elismerések és pénzügyi előnyök
- Milyen tekintetben lelki áldás a munka éppen úgy, mint fizikai áldás?
- Mit tehetnek a szülők azért, hogy gyermekeiknek segítsenek a pénz megkeresésében és annak bölcs felhasználásában? Hogyan segíthetnek a szülők gyermekeiknek a munkahelyi teendők és az egyéb munkák, például egyházi munka, iskolai munka és háztartási feladatok elvégzésének egyensúlyban tartásában?
- Milyen veszélyekkel jár az, ha a szülők megengedik gyermekeiknek a munka felelősségének kerülését?

Elder Neal A. Maxwell, a Tizenkét Apostol Kvórumából, azt tanította:

„A munka evangéliuma része az 'evangélium teljességének'. Bár örömteli, a misszionáriusi munka is munka. Bár örömteli, a templomi munka is munka. Sajnos néhányan az alulterhelt fiatalságunkból eldolgogzatnak, de leginkább azért, hogy örömet szerezzenek maguknak.

Legyetek óvatosak, . . . amikor túlságosan is azt szeretnétek, hogy a dolgok jobbak legyenek a gyermekeiteknek, mint nektek voltak! Ne tegyétek akaratotokon kívül rosszabbá a helyzetet azzal, hogy elveszítitek az ésszerű munka követelményét, mint a tapasztalatuk egy részét, és ezáltal elszigetelitek gyermekeiteket azoktól a dolgoktól, amelyek segíthettek nektek azzá válni, akik vagytok!” (*Liahona*, 1998. július, 42. o.).

A szülők tanítsák erkölcsi tisztaságra a gyermekeiket!

Hangsúlyozd ki, hogy a szülők kötelesek megtanítani gyermekeiknek az Úr erkölcsi tisztaságra vonatkozó normáit! Ez segíteni fog a gyermekeknek, hogy ellenálljanak a kísértésnek.

- Miért kezdeményezzék a szülők az erkölcsi tisztaság és nemiség megbeszélését a gyermekekkel? Milyen veszélyekkel jár az, ha a szülők nem kezdeményezik ezt?

Mutass rá, hogy a mai világban a gyermekek nem kerülhetik el azt, hogy halljanak a nemiségről. Azonban amit a világban hallanak, annak legnagyobb része az utódnemzés szent erejének helytelen használatára biztat. A gyermekeknek – és különösen a tizenéveseknek – szükségük van helyénvaló információkra és igaz tanra e témák terén. A szülőknek segíteni kell nekik erőt gyűjteni, hogy ellenállhassanak a világban tanított hamis elképzeléseknek. Meg kell tanítani a gyermekeknek az Úrnak az utódnemzés erejének használatára vonatkozó tervét.

Kérd meg azokat a résztvevőket, akik szülők, hogy meséljenek róla, milyen sikeres tapasztalatokban volt részük, amikor e témákról tanították a gyermekeiket! A résztvevők meglátásainak megkérdezése mellett mondd el a következő tantételeket:

Már a nagyon fiatal gyermekeknek is adnunk kell világos és egyszerű információkat testük szent természetéről. Ennek megértése segíteni fog abban, hogy megvédjék magukat az őket esetlegesen kihasználni igyekvőktől. Amikor a gyermekek pubertás korba érnek, a szülők figyelmesen magyarázzák el nekik, milyen változások állnak majd be a testükben! Magyarázzák el, hogy a fizikai érés természetes, és részét képezi Isten tervének!

A szülők emellett segítsenek gyermekeiknek megérteni, hogy a szexualitás jó dolog, amennyiben az Úr által megnevezett határokon belül használják, ám komoly bűn akkor, ha az Úr parancsolatait megszegve használják! A tizenéveseknek világos irányvonalakra van szükségük, amelyeket szüleik neveznek meg az Úr normáit illetően.

Tedd ki a *fiatalság erősségéért* füzetet! Mondd el, hogy ez a füzet kiváló segítséget nyújt a fiataloknak és szüleiknek! Információkat tartalmaz az egyház randevúzást, öltözködést, beszédet, médiát, zenét és táncot illető normáiról. Biztasd a szülőket, hogy négy szemközt minden olyan gyermekükkel olvassák el és beszéljék meg ennek a füzetnek a tartalmát, aki a serdülőkor elején jár! Ez könnyű utat nyit meg a szülők előtt olyan témák megközelítésére, amelyekről esetleg nehéz beszélni. Emellett lehetőséget ad a fiataloknak konkrét kérdések feltevésére az erkölcsi normák tekintetében. Olvasd fel a füzet 15–16. oldalairól a következő részeket:

„Mennyei Atyánk azt tanácsolta, hogy a nemi intimitást az Ő gyermekei csak a házasság kötelékein belül gyakorolják. A férj és a feleség közötti fizikai kapcsolat csodálatos és szent lehet. Isten rendelte el ezt a gyermekek nemzésére és a házasságon belüli szerelem kifejezésére: 'Annak okáért elhagyja a férfiú az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez: és lesznek egy testté' (1 Mózes 2:24).

Mivel a nemi intimitás annyira szent, az Úr önuralmat és tisztaságot követel meg a házasság előtt, csakúgy, mint teljes hűséget a házasságkötés után. A randevúkon

tisztelettel viselkedjétek párotokkal, és várjátok el ugyanazt párotoktól is. Soha ne kezeljétek párotokat olyan tárgyként, melyet a saját nemi vágyaitokra, vagy önzőségetek kielégítésére használhattok. A nem megfelelő fizikai kontaktus az önuralom elvesztését eredményezheti. Mindig uralkodjatok magatokon és a fizikai érzéseitek felett.

Az Úr hangsúlyozottan megtilt bizonyos viselkedéseket, beleértve minden nemi kapcsolatot a házasság előtt, pettinget, szexuális perverziókat (mint homoszexualitás, nemi erőszak, vérfertőzés), maszturbációt vagy hogy a gondolatainkat, beszédünket vagy cselekedeteinket a szex töltsse ki.

A homoszexuális és leszbikus cselekedetek bűnösök és förtelmesek az Úrnak (lásd Rómaiakhoz 1:26–27, 31). Természetellenes érzelmek, beleértve azonos nemű személyek irántit, ellentétesek Isten örök tervével, melyet az Ő gyermekei számára készített. Felelősek vagytok azért, hogy a jót válasszátok. Akár az azonos, akár az ellentétes nem iránt táplált testi vágy érzései ill. vágyakozásai sokkal súlyosabb bűnökhöz vezethetnek. Minden utolsó napi szentnek meg kell tanulnia tartózkodnia és túrtörtetnie magát.”

Tedd ki a *Szülők kalauzát!* Mondd el, hogy ezek a források segítséget adnak azoknak a szülőknek, akik az erkölcsi tisztaságról igyekeznek tanítani a gyermekeiknek! A *Szülők kalauza* teljesen ennek a témának szenteli mondanivalóját.

Hangsúlyozd ki, hogy amikor a szülők a nemiségről beszélgetnek a gyermekekkel, bizonyosságot tehetnek arról, hogy a nemi tisztaság örömet és békességet eredményez!

- Miért fontos az, hogy a szülők az erkölcsi tisztaság példáját mutassák emellett, hogy tanítsanak arról? Hogyan mutathatnak példát a szülők az erkölcsi tisztaság terén?

Mutass rá, hogy a gyermekek az erkölcsi tisztaság igaz tanítételeit tanulhatják meg abból, ahogyan szüleik egymással bánnak, amilyen irodalmat és egyéb médiát engednek be a szülők az otthonukba, és ahogyan a szülők az utódnemzés szent erejéről beszélnek!

Befejezés

Hangsúlyozd ki, hogy a szülők felelősek azért, hogy gyermekeiket az igazlelkűség tanítételeire tanítsák! Biztasd a résztvevőket, hogy igyekezzenek az e leckében tanított tanítételek szerint élni, és határozzák el, miként taníthatják jobban gyermekeiknek ezeket a tanítételeket!

A Szellem készítése szerint mondd el meggyőződésedet a leckében megbeszélte igazságokról!

Utalj a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzájának* 58–63-as oldalaira! Biztasd a résztvevőket, nézzék át e lecke tanait és tanítételeit azáltal, hogy (1) követik legalább az egyik javaslatot az „Ötletek az alkalmazásra” részben, és (2) elolvassák Boyd K. Packer elnök „Tanítsátok a gyermekeket” c. cikkét! Hangsúlyozd ki, hogy a házaspárok sokat nyerhetnek abból, ha együtt olvassák el és beszélnek meg a tanulmányi kalauzban található cikkeket!

UTAT MUTATNI A GYEREKEKNEK, AMIKOR DÖNTÉSEKET HOZNAK

15
LECKE

Cél	Olyan tantételeket tanítani, amelyek segíteni fognak a szülőknek utat mutatni gyermekeik döntéshozatalaikor.
-----	--

Felkészülés	<ol style="list-style-type: none">1. Amikor felkészülsz a tanításra, nézd meg, hogyan követheted a „Tanítói feladataid” alatt található tantételeket (e segédkönyv ix–xi. oldalain)!2. Olvasd el a lecke vastag betűvel szedett alcímeit! Ezek az alcímek áttekintik a lecke tanait és tantételeit. Felkészülésed részeként gondold át, hogyan segíthetsz a résztvevőknek az adott tanok és tantételek alkalmazásában! Keresd a Szellem útmutatását, amikor eldöntöd, mit hangsúlyozz ki, mi felel meg a résztvevők szükségleteinek!3. Hozz be az órára egy kis kavicsot! Ezt a lecke utolsó részében fogod használni.
-------------	--

Javasolt órafelépítés	<p>A gyermekeknek útmutatásra van szükségük, amikor döntéseket hoznak.</p> <p>Olvasd fel a következő verset, amelyet Thomas S. Monson elnök – az Első Elnökség tagja – mondott el egy általános konferencián:</p> <p>Egyedül állt az útkereszteződésben, Napsugár tükröződött a szemében. Az ismeretlen világra nem gondolt – Az emberek versenyében startolt. Ám utak vezettek kelet felé, és utak vezettek nyugat felé, A srác pedig nem tudta, melyik út a legjobb; Választotta tehát a lefelé vivőt, És elvesztette a versenyt, a győztes koronáját. Végül dühös csapdába esett, Mert a kereszteződésnél senki nem állt, Hogy jobb utat mutasson neki.</p> <p>Másik napon, ugyanazon a helyen, Ott állt egy fiú, nagy reményekkel a szívében. Ő is az emberek versenyében startolt; Ő is azt kereste, ami jó volt; Ám volt ott valaki, aki ismerte az utat, És megmutatta neki, merre menjen. Elfordult tehát a lefelé vivőtől, Megnyerte a versenyt, a győztes koronáját. Ma már szép utakon jár, Mert a kereszteződésnél valaki várt, Hogy jobb utat mutasson neki.</p> <p>[idézet a <i>Central Christian Monitor</i>-ból, Conference Report, 1993. április, 66–67. o.; vagy <i>Ensign</i>, 1993. május, 48. o.]</p>
--------------------------	---

Mondd el, hogy a gyermekek és a fiatalok gyakran érnek útkereszteződésekhöz – amikor olyan döntésekkel szembesülnek, amelyek hosszú távon hatást gyakorolhatnak az életükre! Az utakat ismerő szülőknek ott kell állniuk, hogy segítsenek gyermekeiknek igazlelkű döntéseket hozni. Még akkor is, ha a szülők nem lehetnek ott gyermekeikkel a döntéshozatal pillanatában, a gyermekeknek képesnek kell lenni arra, hogy útmutatást kapjanak és a Szentlélek készítetéseire támaszkodjanak, mert emlékeznek szüleik tanításaira.

A szülők segíthetnek a gyermekeknek szabad akaratuk igazlelkű használatában.

Mondd el, hogy a szabad akarat Mennyei Atyánk egyik legnagyobb nekünk adott ajándéka! A szabad akarat hatalom arra, hogy magunk döntsünk és cselekedjünk. E hatalom által döntünk az Üdvözítő követése mellett, és nyerjük el az örök élet áldásait (lásd 2 Nefi 2:25–28).

Olvassátok el a résztvevőkkel a Tanok és szövetségek 58:27–28-as verseit!

- Hogyan vonatkozik ez a rész azon szülőkre, akik segítenek gyermekeiknek a döntéshozatalban?
- Milyen előnyökkel jár az, ha megengedjük a gyermekeknek a döntéshozatalt?

A következő rész felvázolja, milyen tantételeket kell követniük a szülőknek, hogy segítsenek gyermekeiknek szabad akaratuk igazlelkű használatában. Beszéljétek meg a résztvevőkkel ezeket a tantételeket!

Tanítsátok meg a gyermekeknek Mennyei Atyánk nagyszerű, boldogságunkra vonatkozó tervét!

A résztvevőkkel együtt olvassátok fel a következő részt Alma 12:32-es verséből:

„Isten tehát, miután megismertette velük a megváltás tervét, parancsolatokat adott nekik.”

- Miért figyelemre méltó az, hogy Isten csak az *után* adott parancsolatokat, hogy megismertette velük a megváltás tervét? Hogyan vonatkozik ez a tantétel a szülők arra irányuló erőfeszítéseire, hogy a parancsolatok betartására biztassák gyermekeiket?

Elder Boyd K. Packer, a Tizenkét Apostol Kvórumából, azt tanította:

„A fiatalok arra kíváncsiak, 'miért?' – Miért parancsolták meg nekünk bizonyos dolgok *megtételét*, és miért parancsolták meg nekünk más dolgok *kerülését*? A boldogság tervének ismerete . . . megválaszolhatja a fiatal elmék 'miért'-jeit.

Kísértéseik idején nem lesztek ott gyermekeitekkel. Ezekben a veszélyes pillanatokban a saját forrásaikra kell támaszkodniuk. Ha el tudják helyezni magukat az evangéliumi terv egészében, akkor hatalmas erőt nyernek.

A terv érdemes arra, hogy újra és újra átismételjük. Emlékezni fognak az élet céljára, a Megváltó valóságára, valamint a parancsolatok indokaira.

Evangéliumi tanulmányaik, valamint élettapasztalatuk egyre csak növeli a Krisztusról, a kiengesztelésről és az evangélium visszaállításáról való tanúbizonyosságukat” (*The Great Plan of Happiness* [vallási oktatókhoz intézett beszéd, 1993. augusztus 10.], 3. o.).

Adjatok a gyerekeknek világos, evangéliumi alapelveken nyugvó irányvonalakat!

Mondd el, hogy a szülőknek világos irányvonalakat kell adniuk gyermekeiknek, amelyeket követhetnek a döntések meghozatalakor! Ez az erőfeszítés magában foglalja az otthoni evangéliumi tanítást és a viselkedési normák felállítását. Elder Joe J. Christensen, a hetvenektől, azt tanította:

„*Ne féljetez világos erkölcsi normákat és irányvonalakat felállítani!* Mindenképpen mondjátok nemet, amikor arra van szükség! Tudassátok [gyermekeitekkel], hogy vannak bizonyos dolgok, amelyeket családok tagjai egyszerűen nem tesznek! Úgy tűnik, egyes szülőket majdnem betegesen aggaszt gyermekeik népszerűsége és társadalmi elfogadottsága, és ezért sok olyan dologba beleegyeznek, amivel igazából nem értenek egyet; ilyenek a drága divatok, az erkölcstelen ruhadarabok, a késői órák, a tizenhat éves kor előtti randevúzás, a 18 éven felüli filmek és így tovább. A gyermekek és a szülők számára is magányosságot eredményezhet időnként az, ha kiállnak amellett, ami helyes. Lehetnek egyedül töltött esték, elmulasztott összejövetelek és meg nem nézett filmek. Ez nem lesz mindig szórakoztató. Ám a szülői mivolt nem népszerűségi verseny” (Conference Report, 1993. október, 13. o.; vagy *Ensign*, 1993. november, 11. o.).

- Mit tehetnek a szülők azért, hogy világos erkölcsi irányvonalakat állítsanak fel családjuk számára? (Amikor a résztvevők megbeszélik ezt a kérdést, biztasd őket, hogy mondjanak példákat a saját életükből!)

Olvassátok el a résztvevőkkel Moróni 7:15–19-es verseit!

- Milyen tanácsot ad ez a rész, hogyan különböztethetjük meg a jót a rossztól? Hogyan alkalmazhatják a szülők ezt a tanácsot, amikor irányvonalakat állítanak fel gyermekeik számára?
- Életük mely területein van szükségük időnként a gyerekeknek és a fiataloknak segítségre a jó és a rossz közötti különbségtételhez? Hogyan használhatják a szülők Moróni 7:15–19-es verseinek tanácsát arra, hogy segítsenek a gyerekeknek igazlelkű döntéseket hozni?

Segítsetek a gyerekeknek, hogy felismerjék életükben a Szentlélek befolyását!

Mondd el, hogy Moróni 7:15–19-es versei Krisztus világosságáról szólnak, amely segít nekünk a jó és a rossz megkülönböztetésében! Krisztus világossága mellett a Szentlélektől is kaphatunk útmutatást, amely „mindent megmutat nek[ünk], hogy mit kell cseleked[nünk]” (2 Nefi 32:5), és segít nekünk „mindenről megtud[ni] az igazat” (Moróni 10:5). Amikor a gyermekek megtanulják a Szentlélek készítetéseinek felismerését és követését, további segítséget kapnak a döntéshozatalban. Miután a gyermekek elnyerték a Szentlélek ajándékát, a szülők segíthetnek nekik egy arra irányuló vágy kialakításában, hogy érdemesek legyenek a Szellem állandó társaságára.

Elder Robert D. Hales, a Tizenkét Apostol Kvórumából, elmesélte, hogyan segített neki édesanyja a Szentlélek befolyásának felismerésében:

„A keresztelesem és konfirmálásom után édesanyám félrevont engem és megkérdezte tőlem: 'Mit érzel?' Amennyire csak tudtam, leírtam a béke, a vigasz és a boldogságnak azt az érzését, amiben részem volt. Édesanyám elmagyarázta, hogy az, amit éreztem, az ajándék, a Szentlélek ajándéka volt, amit éppen akkor kaptam meg. Azt mondta nekem, hogy ha arra érdemesen élek, akkor folyamatosan velem

lesz ez az ajándék. Ez egy olyan tanító pillanat volt, ami velem maradt egész életemen át” (Liahona, 1999. július, 39. o.).

- Mit tehetnek a szülők azért, hogy gyermekeiknek segítsenek a Szentlélek befolyásának megérzésében és felismerésében? (A válaszok közé tartozhat az, hogy a szülők biztathatják gyermekeiket a szentírások tanulmányozására, szent zene hallgatására, a parancsolatok betartására és igaz szándékkal történő imádkozásra. Emellett mesélhetnek lelki élményekről a gyermekeiknek, és kifejezhetik az irántuk érzett szeretetüket.)

Hangsúlyozd ki annak alapvető fontosságát, hogy a szülők biztassák gyermekeiket személyes vallási viselkedésre, például az egyéni szentírás tanulmányozásra, az imára és a böjtre! Fontos, de nem elég az, ha részt vesznek a család vallási tevékenységeiben.

Adjatok lehetőségeket a kisgyermeknek az egyszerű döntések meghozatalára!

Mutass rá, hogy a szülők a kisgyermeknek is adhatnak lehetőséget a döntéshozatalra! Döntéseik maradhatnak egyszerűek, a szülők ilyenkor általában csak két választási lehetőséget adnak, és meggyőződnek arról, hogy mindkét döntés elfogadható. A szülő megkérdezheti például: „A kék pólódat vagy a piros pólódat szeretnéd ma felvenni?” vagy „Szeretnéd, ha mesélnék neked, vagy inkább tovább játszánál addig, amíg el nem jön a lefekvés ideje?” Miután a szülők ilyen választási lehetőséget ajánlanak fel, el kell fogadniuk a gyermek döntését.

- Hogyan segíthetnek az ilyen egyszerű döntések a gyermekeknek abban, hogy felkészüljenek jelentős és bonyolult döntések meghozatalára később az életük során?

Segítsenek a gyermekeknek megérteni, hogy egyes döntések örök következménnyel járnak!

Mondd el, hogy amikor a gyermekek nehéz döntések előtt állnak, mint vasárnapi tevékenységek kiválasztása, barátok megválasztása, továbbtanulási tervek készítése, vagy karriert illető célok kitűzése, fontos tudniuk, hogyan hozhatnak evangéliumi igazságokon alapuló döntéseket! Alapvetően fontos megérteniük azt, hogy döntéseiknek örök következményei lehetnek. A szülőknek már gyermekeik életének korai szakaszában időt kell szakítaniuk arra, hogy beszélgessenek velük ezekről a tantételekről.

- Hogyan mutathatnak utat a szülők a gyermekeiknek, amikor tanácskoznak velük? (A válaszok közé tartozhat az, hogy a szülők mesélhetnek saját tapasztalataikról, emlékeztethetik gyermekeiket az Úr parancsolataira, és segíthetnek gyermekeiknek a különböző döntések örök következményeinek átgondolásában.)
- Milyen helyzetek teszik indokolttá a szülő közbelépését, ha valamelyik gyermek hamislelkű döntéseket hoz?

Kérdj meg egy résztvevőt, hogy olvassa fel a következő tanácsot elder M. Russell Ballardtól, a Tizenkét Apostol Kvórumából (66. oldal a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzában*):

„A szülők kötelessége közbelépni akkor, ha látják, hogy valaki rossz döntéseket hoz. Ez nem jelenti azt, hogy a szülők elveszik a gyermekektől a szabad akarat becses ajándékát. Mivel a szabad akarat Isten-adta ajándék, végül mindig is övéké

lesz annak döntése, hogy mit tesznek, hogyan viselkednek és miben hisznek. Ám szülőkként meg kell győződnünk arról, hogy megértik, milyen a helyénvaló viselkedés, és annak következményeit, ha helytelen irányban haladnak. Ne felejtsetek el, hogy otthon nincs törvénytelen cenzúra! A filmek, a folyóiratok, a videófilmek, az internet és a média csak vendég, és csak akkor kell szívesen látni, ha megfelelő módon szórakoztatják a családot. Tegyétek otthonotokat a béke és az igazlelkűség kikötőjévé! Ne hagyjátok, hogy gonosz hatások fertőzzék meg saját, különleges környezeteteket! Legyetek kedvesek, előzékenyek, gyengédek és megfontoltak abban, amit mondotok, és ahogyan egymással bántok! Akkor az evangéliumi normákon alapuló családi célok könnyebbé teszik majd a jó döntések meghozatalát” (*Liahona*, 1999. július, 103. o.).

A szülők hagyják, hogy gyermekeik tanuljanak balga döntéseik következményeiből!

Mutass rá, hogy bár a szülőknek időnként közbe kell avatkozniuk, és segíteni kell gyermekeiknek igazlelkű döntéseket hozni, csak azért, hogy megakadályozzák gyermekeik balga döntéseinek a következményeit, ne avatkozzanak közbe!

- Mit eredményezhet az, ha a szülők megvédik gyermekeiket döntéseik következményeitől? Mi jó származhat abból, ha megengedjük gyermekeinknek döntéseik természetes következményeinek a megtapasztalását? (Biztasd a résztvevőket, meséljenek példákat a saját életükből! Ezt követően olvasd fel a következő kijelentéseket!)

Elder Richard G. Scott, a Tizenkét Apostol Kvórumából, azt mondta: „Szülők, ne kövessétek el azt a hibát, hogy szándékosan közbelépve gyengítitek vagy kiküszöbölitek gyermeketek a parancsolatok megszegésére irányuló tudatos döntésének természetes következményeit! Az ilyen tettek hamis tantételeket erősítenek meg, megnyitják a komolyabb bűn felé vezető ajtót, és lecsökkentik a bűnbánat valószínűségét” (Conference Report, 1993. április, 43. o.; vagy *Ensign*, 1993. május, 34. o.).

Elder Robert D. Hales azt tanította: „Ijesztő hagyni, hogy gyermekeink az általuk esetlegesen elkövetett hibákból tanuljanak, de arra való hajlandóságuk, hogy az Úr útját és a családi értékeket válasszák, nagyszerűbb dolog akkor, amikor a döntés belülről jön, mint amikor megpróbáljuk azokat az értékeket rájuk erőltetni. Az Úr szeretetteli és elfogadó útja jobb, mint a Sátán erőltető és korlátozó útja, ez különösen igaz a tizenévesek nevelésére” (*Liahona*, 1999. július, 39–40. o.).

A szülők tanúsítsanak soha meg nem szűnő szeretetet azon gyermekeik iránt, akik letérnek az útról!

Mutass rá, hogy még a szülők legjobb erőfeszítései ellenére is hozhatnak olyan döntéseket egyes gyermekek, amivel nagy bánatot okoznak maguknak és másoknak! A szülők soha ne szűnjenek meg szeretni azokat a gyermekeket, akik letérnek az útról! Elder Richard G. Scott azt mondta:

„Egyeseknek közületek vannak olyan gyermekei, akik nem hallgatnak rátok, és egészen más utakat választanak. Mennyei Atyánknak ismételt része volt ebben a tapasztalatban. Bár gyermekeinek egy része arra használta a szabad akarat Tőle kapott ajándékát, hogy az Ő tanácsával ellenkező döntéseket hozzon, Ő továbbra is szereti őket. Igen, biztos vagyok benne, hogy soha nem okolta magát az ő balga

döntéseikért“ (Conference Report, 1993. április, 43. o.; vagy *Ensign*, 1993. május, 34. o.).

Míg elder Howard W. Hunter a Tizenkét Apostol Kvórumában szolgált, a következő tanácsot adta azoknak a szülőknek, akik minden tőlük telhetőt megtettek, ám könnyeznek egy gyermekük által elkövetett hibák miatt:

„Az a sikeres szülő, aki szeretett, aki áldozatot hozott, aki törődött, aki tanított és aki kiszolgált a gyermekei szükségleteit. Ha mindezeket megtettétek, és gyermekeitek mégis rossz úton jár, gondot okoz vagy világias, abban az esetben nagyon is valószínű, hogy mindezek ellenére sikeres szülők vagytok. Talán vannak olyan, erre a világra jövő gyermekek, akik minden szülőt, minden körülmények között próbára tennének. Hasonlóképpen, talán vannak olyanok is, akik majdnem minden anyának és apának az életét megáldanák, és örömet adnának nekik” (Conference Report, 1983. október, 94. o.; vagy *Ensign*, 1983. november, 65. o.).

Add oda az egyik résztvevőnek a kavicsot, amit behoztál az órára (lásd „Felkészülés”, 4. pont)! Kérd meg a résztvevőt, hogy helyezze a kavicsot közvetlenül a szeme elé! Aztán kérd meg az illetőt, hogy írja le, mit lát! Olvasd fel a következő hasonlatot, amelyet elder Richard G. Scott mesélt el, míg a hetveneknél szolgált:

„Amikor fogok egy kis kavicsot és közvetlenül a szemem elé teszem, hatalmas szikladarab látszatát kelti. Ez minden, amit láthatok. Teljesen felemészt, akár egy szeretünk problémái, amelyek ébrenlétünk minden percében hatást gyakorolnak az életünkre. Amikor minden reálisan megtehető dolgot megtettétek azért, hogy segítsetek, helyeztétek az ügyet az Úr kezébe, és ne aggódjatok többé! Ne érezzétek magatokat vétkesnek azért, mert többre nem vagytok képesek! Ne pocsékoljátok haszontalan aggodalmaskodásra az energiátokat! Az Úr el fogja venni a látásotok útjában álló kavicsot, és leveti azon kihívások közé, amelyekkel örök fejlődésetek során szembesültök. Akkor megfelelő távlatból szemlélhetitek azt. Idővel késztetéseket éreztek majd, és tudni fogjátok, hogyan nyújtsatok további segítséget. Ezen örök távlat folytán nagyobb békére és boldogságra letek, nem hanyagoljátok el azokat, akiknek szükségük van rátok, és több segítséget nyújthattok majd” (Conference Report, 1988. április, 70. o.; vagy *Ensign*, 1988. május, 60. o.).

- Hogyan mutathatnak ki a szülők állandó szeretetet egy olyan fiú vagy lány iránt, aki rossz útra tért? Hogyan mutathatnak ilyen szeretetet anélkül, hogy elnéznék a fiú vagy leány tetteit?

Olvassátok el a résztvevőkkel Lukács 15:11–32-es verseit! Mondd el, hogy ezt a részt gyakran nevezzük a tékozló fiú példázatának! Azonban a szerető apa példázataként is utalhatunk rá.

- Mit tanulhatunk ebből a példázatból, hogyan befolyásolhatja a rossz útra tért gyermekeket a szülők szeretete?

Míg Gordon B. Hinckley elnök az Első Elnökség első tanácsosaként szolgált, azt tanította:

„Az emberek nemzedékeinek történelmén át bánat és szívfájdalom terhe nehezedett a lázadó gyermekek cselekedeteire, ám a családi élet erős kötelékei még lázadás esetén is ott vannak, és körbefogják a lázadót.

Nem ismerek szebb történetet az irodalomban annál, amit a Mester mesélt el, és Lukács tizenötödik fejezete jegyez le. Egy önfejű, kapzsi fiú története ez, aki örökségét kikövetelve elpazarolta azt, míg semmi nem maradt. Bűnbánóan visszatért apjához, és apja messziről látva őt hozzáfutott, megölelte, nyakába borult és megcsókolta” (Conference Report, 1991. április, 95. o.; vagy *Ensign*, 1991. május, 72. o.).

Befejezés

Hangsúlyozd ki, milyen fontos utat mutatni a gyermekeknek, amikor döntéseket hoznak, majd megengedni nekik, hogy tanuljanak tetteik következményeiből! Emlékeztess a résztvevőket, hogy az Úr megáldja a szülőket, amint ők továbbra is szeretik gyermekeiket és dolgoznak velük! Ezt követően olvasd fel a következő kijelentést Robert D. Halestől, aki akkoriban elnöklő püspökként szolgált:

„Bizonyára követnek el hibákat a szülők feladataik ellátása során, ám alázatosság, hit, ima és tanulás által mindenki megtanulhatja, mi a jobb út, és ezáltal megáldhatja a családtagok életét most, valamint helyes hagyományokat taníthat az elkövetkezendő nemzedékeknek” (Conference Report, 1993. október, 10–11. o.; vagy *Ensign*, 1993. november, 10. o.).

A Szellem készítése szerint tegyél bizonyosságot a leckében megbeszélt tantételekről!

Utalj a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzán*nak 64–67-es oldalaira! Biztasd a résztvevőket, nézzék át e lecke tanait és tantételeit azáltal, hogy (1) követik legalább az egyik javaslatot az „Ötletek az alkalmazásra” részben, és (2) elolvassák elder M. Russell Ballard „Hasonlóan az olthatatlan lánghoz” c. cikkét. Mutass rá, hogy a házaspárok sokat nyerhetnek abból, ha együtt olvassák el és beszélnek meg a tanulmányi kalauzban található cikkeket!

CSALÁDI IMA, CSALÁDI SZENTÍRÁS TANULMÁNYOZÁS ÉS CSALÁDI ESTE

Cél Biztatni a családokat, hogy tartsanak rendszeresen családi imát, családi szentírás tanulmányozást és családi estét, és minden ilyen alkalommal tanítsák az evangéliumot.

Felkészülés

1. Gondold át, hogyan alkalmazhatod a „Tanítói feladataid” alatt található tantételeket (e segédkönyv ix–xi. oldalain)!
2. Gondolkozz el a lecke vastag betűvel szedett alcímei által felvázolt tanokon és tantételeken! A hét folyamán gondold át, hogyan taníthatod ezeket a tanokat és tantételeket! Keresd a Szellem útmutatását, amikor eldöntöd, mit hangsúlyozz ki, mi felel meg a résztvevők szükségleteinek!
3. Ha rendelkezésre állnak a következő anyagok, akkor hozd el ezek némelyikét vagy mindegyiket az órára! Készülj fel ezek bemutatására, amikor a családi estéről beszélgettek!
 - a. A szentírások.
 - b.
 - c. *Családi kalauz* (31180 135).
 - d.
 - e. *Az evangélium tanításai* (31110 135).
 - f. Egyházi folyóiratok.
 - g. *Örökségünk: Az Utolsó Napok Szentjei Jézus Krisztus Egyházának rövid története* (35448 135).
 - h. Melkisédeki papsági és segítőegyleti segédkönyvek.
 - i. Tanulók tanulmányi kalauzai az evangélium tanai tanfolyamain.
 - j. *A fiatalság erősségeért* (34285 135).
 - k. Egyház által kiadott, szentírásbeli történeteket megelevenítő könyvek, például a *Történetek a Mormon könyvből* (35666 135).
 - l. Az Evangéliumi művészet képcsomag (34730 135).
4. Ha használod a 84. oldalon található ismétlési gyakorlatot, akkor minden résztvevőnek hozz az órára papírt és tollat vagy ceruzát!

**Javasolt
órafelépítés**

A családi ima és szentírás tanulmányozás, valamint a családi este legyen elsődleges fontosságú minden utolsó napi szent családban!

Mondd el, hogy 1999 februárjában az Első Elnökség levelet küldött az egyház tagjainak szerte a világon! Ez a levél magában foglalta a következő utasításokat:

„Azt tanácsoljuk a szülőknek és a gyermekeknek, hogy a dolgok fontossági sorrendjében tegyék első helyre a családi imát, a családi estét, az evangélium tanulmányozását és oktatását, valamint a hasznos családi tevékenységeket.

Lehetnek más dolgok vagy tevékenységek bármily tiszteletre méltóak és helyénvalóak, nem szabad megengedni nekik, hogy kiszorítsák azokat az Isten által meghatározott kötelezettségeket, melyeket csak a szülők és a család végezhetnek el megfelelően” (Első elnökségi levél, 1999. február 11.).

- Miért különösen fontos ma ez a tanács?

Mondd el, hogy ez a lecke megbeszéli, mit tehetnek a szülők azért, hogy mindennap tartsanak családi imát és szentírás tanulmányozást, hetente pedig családi estét!

A családok nagy áldásokban részesülnek, ha együtt imádkoznak.

Olvassátok el a résztvevőkkel 3 Nefi 18:21-es versét! Ezt követően mondd el a következő tanácsot Gordon B. Hinckley elnöktől, az egyház 15. elnökétől:

„Imádkozzon együtt minden család ebben az egyházban! Az egyéni ima is fontos, ám csodálatos dolog az, amikor a családdal imádkozunk. Imádkozzatok hittel Mennyei Atyátokhoz! Imádkozzatok az Úr Jézus Krisztus nevében! Nem tehetek jobbat gyermekeiteknek annál, mint ha felváltva sort kerítetek rájuk a családi ima elmondásában, és hálájukat fejezik ki az áldásaikért. Ha ezt már fiatal korukban megteszitek, akkor a hálaadás szelleme egyre nő majd a szívetekben” (“Inspirational Thoughts”, *Ensign*, 1997. augusztus, 5. o.).

- Mit tehetnek a családok a naponkénti családi ima szokásának kialakításáért? Milyen kihívásokkal szembesültetek a naponkénti családi ima megtartása terén, és mit tettek ezek megoldásáért?
- Mit tehetnek a családok azért, hogy jelentőségteljes alkalommá tegyék a családi ima idejét? (A résztvevők válaszainak megkérdezése mellett mondj el néhányat – vagy mindet – a következő javaslatok közül!)
 - a. A szülők az ima előtt időt szakíthatnak annak megkérdezésére, hogy van-e valami konkrét dolog, amiért a családnak köszönetet kellene mondania Mennyei Atyánknak, avagy van-e valami gond, amit meg kellene említeniük az imájukban.
 - b. A szülők biztosíthatják, hogy a gyermekek rendszeresen lehetőséget kapjanak a családi ima elmondására.
 - c. A családok emlékezhetnek rá, hogy imádkozzanak egyházi vezetőkért, misszionáriusokért és olyan családtagokért, akiknek különleges áldásokra van szükségük.
 - d. A szülők az ima idejét felhasználhatják arra, hogy tanítsanak. A hálaadás kifejezései például hasonló érzéseket kelthetnek a gyermekeikben.
 - e. A szülők minden gyermeket név szerint megemlíthetnek az imájukban, segítve ezzel a gyermekeknek, hogy érezzék, mennyire szereti őket Mennyei Atyjuk és mennyire szeretik őket a földi szüleik.
- Milyen áldásokat kaptatok ti és családotok a családi ima kapcsán?

A családi szentírás tanulmányozás segít a családoknak közelebb kerülni Istenhez.

Írd fel a táblára a következő mondatokat, vagy olvasd fel ezeket:

Fokozott tisztelet tudás

Fokozott tisztelet és figyelmesség

Kevesebb viszály

Annak képessége, hogy nagyobb szeretettel és bölcsességgel adjunk tanácsot a gyermekeknek

Fokozott fogékonyság a szülői tanács iránt

Fokozott igazlelkűség

Bőséges hit, remény és jószívűség

Békesség, öröm és boldogság

Kérd meg a résztvevőket, hogy hangos válaszadás nélkül gondolkozzanak el a következő kérdésen:

- Mit tehetnétek azért, hogy még bőségesebben otthonotokba hozzátok ezeket az áldásokat?

Mondd el, hogy Marion G. Romney elnök, az Első Elnökségből, tanúbizonyságot tett arról, hogy ezek az áldások bőségesebben kiáradnak életünkre, ha tanulmányozzuk a szentírásokat, különösen a Mormon könyvét!

„Biztos vagyok abban, hogy ha otthonainkban a szülők imádságos lélekkel és rendszeresen olvasnak a Mormon könyvből, magukban és a gyermekeikkel is, akkor ennek a nagyszerű könyvnek a szelleme eljön, hogy átjárja otthonainkat, valamint mindazokat, akik ott laknak. Egyre nagyobb lesz a tisztelet tudás szelleme; növekedni fog az egymás iránti tisztelet és figyelmesség. Eltávozik a viszálykodás szelleme. A szülők nagyobb szeretettel és bölcsességgel adnak majd tanácsokat a gyermekeiknek. A gyerekek fogékonyabbak és engedékenyebbek lesznek szüleik tanácsaival szemben. Bőségesebb lesz az igazlelkűség. Bővelkedik majd otthonainkban és életünkben a hit, a remény és a jószívűség — Krisztus tiszta szeretete —, mely békét, örömet és boldogságot fakaszt” (Conference Report, 1980. április, 90. o.; vagy *Ensign*, 1980. május, 67. o.).

Romney elnök ígéreteire utalva Ezra Taft Benson elnök, az egyház 13. elnöke, azt mondta: „Ezek az áldások – a nagyobb szeretet és összhang otthon, a nagyobb tisztelet szülő és gyermek között, a fokozott lelki fogékonyság és igazlelkűség – nem pusztán ígéret, hanem pontosan erre gondolt Joseph Smith próféta, amikor azt mondta, hogy a Mormon könyve segíteni fog nekünk közelebb kerülni Istenhez” (Conference Report, 1986. október, 6. o.; vagy *Ensign*, 1986. november, 7. o.).

Kérd meg a résztvevőket, hogy mondják el, milyen áldásokat kapott családjuk a családi szentírás tanulmányozás által!

- Mit tettetek és tesztek azért, hogy sikeressé tegyétek a családi szentírás tanulmányozást? Milyen kihívásokkal szembesültetek, és mit tettetek ezek megoldásáért? (A résztvevők válaszainak megkérdezése mellett mondj el néhányat – vagy mindet – a következő javaslatok közül!)
 - a. Közös megnevezhetünk egy olyan időpontot, amikor családként nap mint nap tanulmányozzuk a szentírásokat. Gyakran ez képezi a legnehezebb részét a családi szentírás tanulmányozásnak. A családok azonban kereshetik a Szellem irányítását, amikor eldöntik, hogy mi lesz a legjobb az adott körülmények között.
 - b. Meghatározhatunk egy bizonyos időtartamot, vers-, fejezet- vagy oldalszámot a mindennapos olvasás céljaként.

- c. Ha lehetséges, győződjünk meg arról, hogy minden családtagnak van szentírása! Még az olvasni nem tudó gyermekeknek is javára válhat az, ha vannak saját szentírásaik. A szülők keresztelőre, születésnapra és egyéb különleges alkalmakra adhatnak a gyermekeknek szentírásokat. Az is lehet, hogy a gyermekek megkeresik a pénzt saját szentírásaik megvásárlására.
- d. Olvashatunk felváltva, szükség szerint segítve a kisebb gyermekeket. Egy-egy rész elolvasása után átismételhetjük, mi történt, és átfogalmazhatjuk oly módon, hogy a fiatalabb gyermekek is megértsék.
- e. A kisgyermek rajzolhat képeket a szentírás-történetekből. A család kirakhatja például a falra Léhi látomását az élet fájáról.
- f. Közös memorizálhatunk kedvenc verseket.
- g. Olvashatunk olyan szentírásokat, amelyek bizonyos alkalmakhoz, például Húsvéthoz, Karácsonyhoz, keresztelőhöz, papsági felszenteléshez vagy templom felszenteléséhez kapcsolódnak.
- h. Tanulmányozhatunk közösen egy bizonyos evangéliumi témát.
- i. Vezethetünk családi jegyzetfüzetet, amelyben feljegyezzük a szentírás olvasással kapcsolatos kérdéseket, célokat vagy benyomásokat.

Mutass rá, hogy ha nehezzé válik a család szentírás olvasásra történő összegyűjtése, a szülőknek nem szabad elfelejteniük azt, hogy erőfeszítéseik hosszú távon nagyobb hatással bírhatnak, mint azt gondolják! Sister Susan L. Warner, aki második tanácsosként szolgált az Elemi Általános Elnökségében, azt mondta:

„Családunkban megpróbáltunk kora reggeli szentírás tanulmányozást tartani. Ám gyakran csalódottak voltunk, amikor egyik fiunk panaszkodott és úgy kellett kiráncigálni az ágyból. Amikor végül lejött, gyakran azonnal az asztalra hajtotta a fejét. Évekkel később, amikor missziót szolgált, azt írta haza egy levélben: 'Köszönöm, hogy megtanítottátok nekem a szentírásokat! Szeretném, ha tudnátok, hogy minden olyan alkalommal, amikor úgy tettem, mintha aludnék, valójában csukott szemmel hallgattam'” (Conference Report, 1996. április, 109. o.; vagy *Ensign*, 1996. május, 79. o.).

A családi este segít a családoknak, hogy megerősítsék magukat a világi hatások ellen.

Mondd el, hogy 1915-ben Joseph F. Smith elnök és tanácsosai az Első Elnökségben azt az utasítást adták a szülőknek, hogy kezdjenek el rendszeresen „családi estét” tartani! Olyan alkalmaknak kellett lennie ezeknek, amikor a szülők az evangélium tantételeire tanítják a családjukat. Az Első Elnökség azt írta: „Megígérjük, hogy ha a szentek engedelmeskednek ennek a tanácsnak, akkor az nagy áldásokat eredményez. Nagyobb lesz otthon a szeretet és a szülőkkel szembeni engedelmesség. A hit táplálékhoz jut Izráel fiataljainak a szívében, és hatalmat nyernek, hogy harcoljanak az őket szorongató gonosz hatások és kísértések ellen” (James R. Clark, szerk., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 kötet, [1965–1975], 4:339. o.).

Gordon B. Hinckley elnök elmondta, az ő szülei hogyan követték Smith elnök tanácsát:

„1915-ben Joseph F. Smith elnök arra kérte az egyház népét, hogy tartsanak családi estét. Édesapám azt mondta, megteesszük, így hát befűtöttünk a

társalgóban, ahol anya hatalmas zongorája állt, és azt tettük, amire az egyház elnöke kért minket.

Gyermekeként nagyon rossz előadók voltunk. Játék közben mindenféle dolgot meg tudtunk csinálni közösen, ám ha egyikünket arra kérték, hogy énekeljen szólót a többiek előtt, az olyan volt, mintha a fagylaltot kérnék meg arra, hogy maradjon kemény a tűzhelyen. Kezdetben nevtünk és aranyos megjegyzéseket tettünk egymás bemutatóiról. Ám a szüleink kitarítottak. Együtt énekelünk. Együtt imádkoztunk. Csendben hallgattuk, amint anyánk történeteket olvasott a Bibliából és a Mormon könyvéből. Apa emlékezetből mondott nekünk történeteket.

Ezekből az egyszerű kis gyűlésekből, amelyeket öreg otthonunk társalgójában tartottunk, valami leírhatatlan és csodálatos származott. Megerősödött a szüleink iránti szeretetünk. Elmélyült a testvéreink iránti szeretetünk. Megnőtt az Úr iránti szeretetünk. Szívünkben egyre hálásabbak lettünk az egyszerű jóságért. Ezekre a csodálatos dolgokra azért került sor, mert szüleink követték az egyház elnökének tanácsát. Ebből olyan valamit tanultam meg, ami rendkívül jelentőségteljes” (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], 211–212. o.).

Mondd el, hogy Joseph F. Smith elnök óta az egyház minden elnöke kihangsúlyozta a családi esték fontosságát! Ma az Első Elnökség azt tanácsolja a családoknak, hogy minden hétfő este tartsanak családi estét.

Mutass rá, hogy a családi este mindig tartalmazzon családi imát és leckét, amelyet tarthat az egyik szülő vagy gyermek! A szülők segíthetnek a fiatalabb gyermekeknek a leckék előkészítésében és megtartásában.

Mondd el, hogy az egyház kiadott bizonyos anyagokat, amelyek segíthetnek a családoknak a sikeres családi esték levezetésében! Tedd ki azokat az egyház által kiadott anyagokat, amiket behoztál az órára (lásd „Felkészülés”, 3. pont)!

- Az ima és a lecke mellett milyen más tevékenységekre keríthetnek sort a családok a családi este folyamán? (A válaszok közé tartozhat a játékok, a szentírások olvasása, himnuszok vagy énekek éneklése, a családi tanácsok megtartása és a finomságok elfogyasztása.)
- Hogyan használhatják fel a szülők a családi estét arra, hogy az segítsen a család szükségleteinek kielégítésében? (A résztvevők ötleteinek megkérdezése mellett mondd el a következő példát!)

Egy édesapa úgy alakította ki a családi esték leckéit, hogy egyenként beszélt a gyermekeivel. Amikor velük beszélgetett, gyakran tett fel kérdéseket olyan dolgokról, amik gondot okozhattak, például: „Mit mondanak a fiúk az iskolában a lányokról?” vagy „Előfordul az, hogy valaki kábítószerekről beszél?” A gyermekek válaszai segítettek neki annak felismerésében, hogy mit kell megtanulniuk és megbeszélniük. Ezt követően ő és felesége leültek és e szükségletek alapján megtervezték a leckéket. A gyermekek örömmel osztották meg ötleteiket, és felkészültek arra, hogy szembenézzenek a valóságos élethelyzetekkel.

- Mit tehetnek a szülők, amivel minden családtagot részvételre biztatnak a családi estén?
- Milyen áldásokat kapott a családok azért, mert tartotok családi estéket?

Befejezés

Hangsúlyozd ki, hogy a mindennapos családi ima és szentírás tanulmányozás, valamint a hetenkénti családi este segíteni fog a családi kapcsolatok megerősítésében, a családtagok bizonyosságának megszilárdításában, valamint a családtagok arra történő felkészítésében, hogy kezelni tudják az élet kihívásait!

A Szellem készítése szerint fejezd ki a családot iránt érzett szeretetedet, és tegyél bizonyosságot a lecke és a tanfolyam során megbeszélte igazságokról!

Utald a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzának* 68–72-es oldalaira! Biztasd a résztvevőket, nézzék át e lecke tanait és tantételeit azáltal, hogy (1) követik legalább az egyik javaslatot az „Ötletek az alkalmazásra” részben, és (2) elolvassák Gordon B. Hinckley elnök „A családi ima áldásai” valamint elder L. Tom Perry „Így atyám megtanított” c. cikkét! Mutass rá, hogy a házaspárok sokat nyerhetnek abból, ha együtt olvassák el és beszélnek meg a tanulmányi kalauzban található cikkeket!

További forrásanyag

Értékes kikapcsolódási tevékenységek a családban

Mondd el, hogy a családi ima, a családi szentírás tanulmányozás és a családi este mellett az egészséges kikapcsolódási tevékenységek is segíthetnek a családoknak a szeretet és az egység erős kötelékeinek kialakításában! A szülők tervezzenek meg olyan alkalmakat, amikor a család közösen részt vehet ilyen tevékenységekben! Ezra Taft Benson elnök azt tanácsolta: „Hozzátok létre a családi üdülések, utazások és kirándulások hagyományait! Ezeket az emlékeket soha nem fogják elfelejteni a gyermekeitek” (Conference Report, 1987. október, 63. o.; vagy *Ensign*, 1987. november, 51. o.).

- Milyen előnyökkel jár az, ha egészséges kikapcsolódási tevékenységekben vesz részt a család?

A beszélgetés elindítása érdekében elmondhatod a következő javaslatokat, vagy néhányat a sajátjaid közül:

- a. A család azon tagjai között, akik jól érzik magukat a közös tevékenységeken, nagyobb lesz a szeretet és az összhang.
- b. Kellemesen töltik el együtt az időt, és olyan kapcsolatokat alakítanak ki, amelyek élethossziglan tartanak.
- c. A gyermekek, akik jól érzik magukat a szüleikkel, készségesebben hallgatnak majd a tanácsaikra és követik azokat.

- Milyen emlékeitek vannak gyermekkori családi tevékenységekről? Hogyan befolyásolták ezek a tevékenységek az életeteket?

Kérd meg a résztvevőket, hogy mondjanak ötleteket olyan szórakoztató, érdekes és emlékezetes családi tevékenységekre, amelyek semmibe nem kerülnek vagy kevés költséggel járnak!

Ismételjétek át a Házasság és családi kapcsolatok B részének leckéit!

Ez a lecke lezárja a Házasság és családi kapcsolatok tanfolyam B részét. Ha az egész tanfolyamot megtanítottad, akkor esetleg sort keríthetsz a következő gyakorlatra:

Minden résztvevőnek adj papírt és tollat vagy ceruzát! Kérd meg a résztvevőket, hogy töltsenek el három percet olyan tanok és tantételek felsorolásával, amire e tanfolyam 9–16-os leckéiből emlékeznek! Húzzák alá azokat a tanokat és tantételeket, amelyek a legtöbbet jelentettek számukra! Biztasd őket, álljanak készen arra, hogy beszéljenek néhány általuk aláhúzott dologról! Ha segítségre van szükségük, akkor használjátok e segédkönyv tartalomjegyzékét az v–vii. oldalon, illetve a tanfolyam áttekintését a *Házasság és családi kapcsolatok résztvevők tanulmányi kalauzájának* vii–viii. oldalain!

A három perc leteltével sorra kérd meg a résztvevőket, hogy olvassanak fel egy-egy dolgot a listájukról, és mondják el, miért volt az különösen jelentős számukra! A táblán foglalld össze a résztvevők meglátásait, és ismerd el az egyes megjegyzések fontosságát! Ezt követően mondd el egy saját meglátásodat! Amennyiben az idő engedi, ismételjétek meg ezt a gyakorlatot!

Fejezd ki háládat a tanítványaidnak azért, hogy részt vettek ezen a tanfolyamon, és biztasd őket, hogy továbbra is éljenek a tanfolyam alatt megbeszélte tanok és tantételek szerint! Arra is biztasd őket, hogy időről időre olvassák el családjukkal „A család – Kiáltvány a világhoz” szövegét, és kövessék otthonukban annak tanácsait!

AZ UTOLSÓ NAPOK
SZENTJEINEK
JÉZUS KRISZTUS
EGYHÁZA

HUNGARIAN

35865 135